

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنبیری

*

خاوه‌نی ئیمتیاز: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سهرنووسه‌ن: به‌دران شه‌همه‌د هه‌بیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ۱ تله‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

شوێنی ئاراس له توپری ئینتهرنێتدا:

www.araspublisher.com

بۆدلییر

گوئی خراپه

بۆدلییر

گۆلی خراپه

وه رگپیرانی له فهره نسییه وه و نووسینی
پیشه کی و دانانی پهراویز

ئه حمه دی مه لا

ناوی کتیب: گۆلی خراپه

شیعری: بۆدلییر

ناو نیشانی دهقه فهره نسییه که ی:

Baudelaire - Les Fleurs du Mal - Poésie Gallimard, Paris, 1972

وه رگپیرانی له فهره نسییه وه و نووسینی پیشه کی و دانانی پهراویز:

ئه حمه دی مه لا

بلا و کراوه ی ئاراس - ژماره: ۹۸

ده رهینانی هونه ری: به دران ئه حمه د حه بیب

به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی

نووسینی سه ر به رگ: خو شنوس محمه د زاده

پیت لیدان: نسار عه بدوللا

هه له گری: شیزاد فه قی ئیسماعیل

سه ره رشتیی چاپ: ئا وره حمان مه حمود

چاپی یه که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۱

له کتیبخانه ی به رتیه به رایه تیبه گشتیی رۆشنیبری و هونه ر له هه ولیر ژماره

(۴۳۹) ی سالی ۲۰۰۱ ی دراوه تی

گوئی خراپه

دهقى سالى ۱۸۶۱

بو شاعیری گهوره و بلیمه تی ته و او ی تیکرای نه ده بی فهره نسی

بو هه ره نازیز و هه ره دل سو زم

ماموستا و هاو ریم

تیوفیل گوئییه

ویرای ههستی قوول و ته و ازوع

ئه م گوئه نه ساغانه ت پیشکesh بیت

ش . ب .

پیشه کی

له سه ره تاي پيشه كيدا پيويست دهكات دوو وشه له سه ره ناو نيشاني كتيب بنوساين، چونكه دوو فاقه ي هه موو كاره كاني له خو كۆكردۆ ته وه. چۆن Les Fleurs du Mal وەرگيرپينه سه ره زمانى كوردى؟ گول به كو هاتوو و Mal ييش كه ره چه له كى لاتينييه كه Malum ده گريته وه؛ به واتاي خراپه ديت، كه له زمانى كوردى نه نونۆميينه كه ي چا كه يه و به رامبه ره كه يان به زمانى عاره بى (شر/خير) ه. ئه گهر بيت و وەرگيرپانتيكى وشه به وشه بكرتت ئه وه ده بيتته «گوله كاني خراپه»، نهك گوله خراپه كان كه هه ندئ جار چاومان پي ده كه ويت. به لام ئيمه تاكمان له جياتى كو هه لئشارد، چونكه، له زمانى كوردى، زۆر جار تاك خه سلته تى كۆش ده گريته خو. به م پييه «گولى خراپه» بووه ناو نيشانى ئه م كتيبى شيعرييه .

بو به كه م جار له سالى ۱۹۸۴، هه ندئ شيعرى بو دليرم وەرگيرپا، پاشان له سالى ۱۹۹۵ بهو شيعرانه دا چوومه وه و ورده ورده بووه ئه م پرۆژه يه ي به رده ست. له كاتى وەرگيرپانيشدا گه لي پرسيارم له لا دروست ده بوون. هه ندپكيان په يوه ندييان به چمكى كولتورييه وه هه بوو، هه ندپكى تريشيان په يوه ندييان به زمانه وانپيه وه: چمكه زمانه وانپيه كانيش بئ گومان پرسيارى له لا دروست ده كردم و به خو م دهوت ده كرى به سه ره ئه م كۆسپانه سه ركه وم! ئه وپش هه ندئ جار به داتاشيني هه ندئ وشه و، هه ندئ جارپش وشه كه م وه كو خو نووسيوه ته وه و له په راويزدا راقه م كردوو. هه رچه نده، ره نگبئ ئه م په راويزانه خو پنه ر بخافلينئ، به لام ئه مپش له بهر ئه وه بووه كه خو پنه ر له تيكسته كان نزىك بكه مه وه.

هه ندئ وشه هه بوون كه موراديفه كانيانم به كوردى چنگ نه ده كه وت، بو نمونه وشه ي Orgis به رپنووسى كوردى نووسيوه ته وه و له په راويزدا پيناسه م كردوو وه،

يا ئه وه ته وشه يهك وهك Diademe كه جو ره خشلنكه له شپوه ي تاج كاتى خو ي ژنان له سه ريان ناوه، من به كوردپيه كه ي «خشله تاجينه» م داناو و له هه مان كاتيشدا له په راويز وشه كه م به فه رنه سى نووسيوه ته وه و ليك م داوه ته وه، بو ئه وه ي ئه گهر خو پنه ر ويستى به دو اى مانا ي ته واوى وشه كه بگه رپت، ئه وه رپنووسه فه رنه سىيه كه يارمه تى ده دات. هه ره ها هه ندئ وشه كه يا سه ر به ره چه له كى ميتو لۆژى، يا ئاينى كاسوليكي، يا ناوى هه ندئ رو وهك... هتد. ئه گهر به پيويستم زانپيتت ئه وه مانا كانيم له په راويزدا ليك داوه ته وه.

له لايه كى ديش دلسۆزى خو م بو تيكسته ئه سلبيه كه له وه دا پاراستوو كه شپوه ي سترۆفه كانم وه كو خو ي هيشتۆ ته وه، ئه مه ش هه ره وه كو خو ي هه ندئ جار دپره شيعرپك بو ته دوو به شه وه، به شپكى سه ره به سترۆفى سه ره وه يه و به شه كه ي ترى سه ره به سترۆفى خواره وه يه. هه رچه نده هه موو شيعره كاني «گولى خراپه» به كپش و سه روا نووسراون، من په يره وى فۆرمى ستوونيم نه كردوو وه، چونكه پيش وهخت ئه وه م بو روون بووه وه كه زباني له سوودى زياتر ده بيتت. كاتيك شيعرپكى ئه له كسه نده ر

ي وەرگيرپينه سه ره زمانى كوردى، پيويست دهكات دپرى دوانزه برگه يى هه لئيرتيرين و له هه مان كاتيشدا هاوچه شن بن، ئا له م حاله ته دا، پيويست دهكات، له هه مان كاتدا، چاودپرى كپش و سه روا بكرتت و مانا كان له گه ل ئه و شيكله دا هاوئاواز بيتت. ئه مه ش كه لينتيكى ده خسته نيو فۆرم و ناوه رۆك كه به هيچ شتيك پر نه ده كرايه وه. ئه گه رپش له هه ندئ شوپن، هه ندئ جار له گه ل كپشى ده قه ئه سلبيه كه هاوته بايپيه ك دروست بووبئ، ئه وه به بئ هه ول هاتۆ ته پيشه وه، هه ره وه كو هه ندئ جارپش سه روا خو ي خزانده ته نيو ده قه كوردپيه كه وه، ئه مپش به شپوه يه كى ئورگانپكى له گه ل تيكسته كه يا هاوسه رپيان په يدا كردوو. به لام ئه وه ي به گرنگ ده زانرى بوتريت ئه وپش ئه وه يه كه له زۆر شوپن هه ولى گۆرپنى سانتاكسى كوردپم داوه، ئه وپش له پيناوى ئه وه ي ده قه كوردپيه كه خو ي له كپشى شيعرى نزيك كاته وه.

پرسيار ده كريت: بوچى به ته واوى ده قه كوردپيه كه نه كوردپنراوه؟ واته ته نها رۆحى شيعره كانم وەرگرتبا و ئيتر سه ره به ست بوومايه له وى دى. من به پيى بوچوونى خو م، ئه م جو ره وەرگيرپانه زۆر به باش نازانم، به لكو ره نگبئ هه ندئ جار

زیانی زیاتر بیت، له لایه که وه هیج دلسۆزییهک بۆ شاعیر خۆی نامینیتته وه و دووه میشیان، هیج ئیزافه یهک ناخریتته سهر زمانی شیعی کوردی، که به پیتوست ده زانریت، که تهکانی به و زمانه بدریت و تووشی راوه شاندن و بزوتنه وه بیت، بۆ ئه وهی به زیندوویی بمینیتته وه. ئایا ئه م خواسته م به دی هیتاوه؟

پرسیاری کولتوریش ئه وه بوو: که شاعیرتکی بۆ دلیر ئاسا، شاعیری سه دهی نۆزده هه می فه ره نسا، که رۆشنییری جولکه - مه سیحی وه کو پاشخانیتکی فیکری و که له پووری ئه ده بی فه ره نسیش له لایه کی دی و خوتندنه وهی ئه دگار پۆ و ئیعیجایی زۆری بۆ گویتته... هتد. چۆن ده کری ئه م ئاو و هه وایه بگوازریتته وه نیو زمانی کوردی! جگه له تایه تمه ندیتتی بۆ دلیر خۆی که هاجیسی «نوی» ههر له سه ره تاوه، له ناخه وه به ره و ئاسۆ نادیاره کان پالی پیتوه ده نا، «نوی» ده بیته قه ده ری بۆ دلیر، «نوی» ده بیته شیعی.

هه ره وه کو کلۆد پیشوا Claude Pichois ده لیت: ده بوایه بۆ دلیر هۆگری «نوی» بیت، چونکه پیتش ئه و لامارتین هه موو ئاسمانه کان ده کاته مولکی خۆی، هیگو زه مین، به لکو له زه مینیش زیاتر ده قوژیتته وه نیو کاره کانی، موسی، عیشق و ئورژی ده کاته فه زای نووسینه کانی، تیوفیل گوته، ئیسپانیا و ره نگه جزرا و جزه ره کان ده کاته زه مینه ی شیعه کانی. ئه ی چی بۆ بۆ دلیر ده مینیتته وه، جگه له وهی که خۆی وه کو زیندانییهک نه یه ته پیتش چاو، هه میشه ش له هه ولتکی بی هوده دا نه بیت به ره و گه یشتن به کیتشوه ره نوییه کان!

ئا لیته وه نه فره تی زه مین و ئاسمان به دوای بۆ دلیره وه ن: شارل مندالیتکی نازدار له باوه ش خیزانیتکی ده ست رۆیشتوو، له ژیر گه رمیی فه رووی دایکانه و میه ره بانای گولوی ژنانه یدا ده خنایه وه؛ هیتشتا به ته وای که سایه تی خۆی بۆ ئاشکرا نه بوو بوو، پاش مردنی باوکی، دایکی شوو به ژه نه رالیتکی له شکر فیه رنه سی ده کات و درزیتکی گه وره جیهانی مه نگیی مندالانه ی شارل ده شله قینتی و ئالیره وه یه که م سزا رۆحی هه لا هه لا ده کات. ئه و سزایه ده بی له کویتیه وه هاتبی، له یه زانه وه یا له شه یته وه؟

ئیتیر بیرای بی، جاریکدی، له سایه ی هیج ئافره تیکدی، له باخه لی هیج په تیاره یهک، له باوه ش هیج کچۆله یهکی گه ره کی لاتینی، سه وانه وه یهک

ناپه خشنه ئه و رۆحه درزیره وه! بی هوده، له ریگای شیعه وه ده یه وی له خۆشه ویستی راسته قینه بگه ریت. ده بی خۆشه ویستی راسته قینه چ بیت له وه زیاتر که، هه ندی جار، له غه بیه وه، له دووتوی وینه شیعییه کانه وه، له ناو چاو ساره کانی سۆزانییهک، هه ندی تیشک به ره و ناخی بۆ دلیر شوپر بینه وه و بۆ چه ند چرکه یهک که می له م زه مینه بۆگه نه به رزی که نه وه. ئا ئه مه ئه و ساته کورت خایه نانه نین که رینی شار له مه ر پامبۆوه، سه باره ت به شیعه کانی به La vraie vie est absente له نووسینیکیدا ئاماژه ی بۆ ده کات، که به و له حزانه ناوی ده بات که ههر له ره حه ت بوون ده چن!

ته مه نی شه ش سال، ته مه نیتکی تاکو بلتی ناسکه، ره نگبی ههر له و ته مه نه وه داها توو و دوا رۆژی مرۆف دیاری بکریت. زر باوکیکی ئوتیک ئاسا، دایکی شارل ده کاته هاوسه ری خۆی و شارلیش ده بی بنیتره قوتابخانه ی ناوخ له شاری لیۆن.

به لام هیتنه نابات، هه موو دابونه ریتی خیزانیتکی بورژوازی به ژیانیتکی به ره لای کوچه کانی لاتینی ده گوژیتته وه. ئیتیر خۆی ده گه وزینیتته ناو ژیانیتکی بی به رنامه و بی ناینده، تووشی بی پاریی و قه رز و قۆله یه کی زۆر دیت و به لام له هه مان کاتیشدا پرۆژه ی «گولی خراپه» له میتشکیدا رۆژ له دوای رۆژ گه وره ده بیت و هه ست ده کات پیتوسته کتیتیک سهر به خۆ، موته کامیل بنوسیت، که له پیتش ئه و، به زمانی فه ره نسی، دیوانی و نه چوو بیتته ژیر ده ست خوتینه رانه وه.

هه ره وه کو سارته ر ده لیت: «بۆ دلیر هیزی ته کامول له لایه که وه رای ده کیتشا له لایه کی دیشه وه هه سستی به بی که لکی خۆی ده کرد». ئه م ئازاره و جوو دییه ده بیته سه رچاوه ی هه موو شیعه کانی، ناو نیشانی کتیتیش دیسانه وه ته عبیر له و دارانه، له و په رادۆکسه، له و دوو فاقه یه ده کاته وه، که ژبان و شیعه کانی پیتوه به ندن.

ده بی سنووری نیوان ئاسمان و زه مین له کویتیه وه دیاری بکریت، ئه ی سنووری نیوان دۆزه خ و به هه شت؟ چ شتیک خراپه له چاکه جودا ده کاته وه، ئه م پرسیارانه مرۆف هه ندی جار به ره و قه راغی نیلیتسی ده بن.

بۆ دلیر چاکه تا قی ده کاته وه، ده یه وی له ناو فه زبله تدا ئارامی بۆ ئه و رۆحه کلۆله ی بدۆزیتته وه، ده یه وی چه پکی تیشکی به زدان بچنیت و ته رایییهک بداته

ئەو جەستە ھېشكەي كە دوور لە چاوی ئەقینیتکی راستە قینەو دەژاکیت. دەبوست لە موتلهق نزیك بیتهو، بەلام ھەمیشە چاکە دەبیته ملۆزمیک و سواری ئەستۆی دەبیت و دەداتە عەرزا. چرنوو کەکانی شەیتانی لێ گیر دەبیت و بەرەو خەرەندەکانی دۆزەخ شۆری دەکاتەو کە ھاواری ناگاتە گوتی بوونەو ھەریکی دی. ئا بەو شییو ھەو ئەو رۆحە ھەلا ھەلایە لە ژیر قورسی ژان و ئازار و شەونخوونی دەتلیتەو.

کەواتە دەبیت، لەمە بەدواو ھەروو لە ژیانیتکی نزم و داروخواو کات، خۆی لەناو زەلکاوی خراپە بشوات، لەناو فەساد و دزتوی، دەست بۆ جەستە ی بن پەنگی پەتیارەکان درێژکات، بۆ ئەو ھەو ھەو ھەو بەداتە ئەو لەشە داھێزراو. ئا لەوێ لەناو ئەو جیھانە دزیتو و ناشرینە، لە جوانی دەگەریت، ئا لەوێ جوانترین پەیکەر بۆ جوانی دەتاشیت و بۆیە ئەو بە جوانی دەوت «غەرابەت».

ئەو چۆن لەم سەفەرەدا، لەنیوان تاریکی و روونای، لەنیوان جەستە و رۆح، لەنیوان خۆشەو ھەو ھەو و خۆشەو ھەو ھەو، «ئەو» نەدۆزیتەو! بۆدلیتر ھەموو ئەدەبی فەرەنسی دەخوینیتەو. لە نامە یە کدا بۆ دایکی نووسیبوو تیا یا دەلیت: «قینەم لە ھەموو ئەدەبی فەرەنسییە، لە راستیدا، لەو ئەو فەری خویندەو ھەو ھەو، ھەو شتیکم نەخویندو ئەو کە سەر تا پایم بەدل بیت، بۆیە ئیتر ھەو ناخوینمەو».

ئا ئەمە بپاریتکی گەو ھەو شاعیرانە یە، بەلێ، چونکە «گولێ خراپە» ئەمە مان پێ دەلیت: کتیبیکێ تاکو بلێی بە کگرتوو و لە ھەموو روویە کەو، کاتیکیش کە دادگای فەرەنسی چەند پارچە یەکی لێ قەدەغە دەکات، بۆدلیتر بەرگری لە سەر تا پای تیکستە کە دەکات و دەلیت: «پیتووستە ھەموو بەتیکرایی بخویندیتەو، مەحالە پارچە پارچە کردنی کتیبیکێ لەم چەشنە».

ھەرچەندە بۆدلیتر سەر بە ترا دیسیونیتکی شیعری کلاسیکە، واتە لە چوارچێو شیکلییە کانیدا شیعەر دەنووسیت، لەسەر کتیشی ئەلە کسە نەدەری (کە لە دانزە بڕگە پیک دیت و لە سەدە ی دانزە ھەمەو پەیرەو ی دەکریت، لە سەدە ی پانزە ھەم بەملاو، لە ژیر ناوی ئەلە کسە نەدەری دەناسریتەو، چونکە رۆمانە شیعرییە کانی سەدە کانی ناو ھەند، کە باسی شەر و شۆرە کانی ئەلە کسە نەدەری مە کە دۆنی دەکرد، بەم کتیشە دەنووسران). بۆدلیتر، شیعریکی زۆر لەسەر ئەم کتیشە دەنووسیت،

ھەر ھەو لەسەر کتیشی سونن Sonnet (سونن شیکلیکی شیعرییە لە چوار دە پیر پیک دیت، لە دوو چوارینە و لە دوو سینیە و سەر واکانی تیکە لکیشن وەکو:

A B B A
A B B A
B A A
B A B

یا ئۆکتۆ سیلاب، (ئۆکتۆ بە لاتینی ھەشت دەگەینێ و سیلابیش واتە بڕگە؛ مەبەست ھەشت بڕگە یی، یا دە بڕگە یی... ھتد.

بەلام بۆدلیتر لەو شیکلە جیگیرانە شۆرشیک شیعری بەرپا دەکات، بەجۆریک سەر واکان تیکە لکیشی شیعەرە کانی، کە زۆر جار ھەست دەکەین بەرامبەر دەوڵە مەندی شیعری سەر بەست داین.

کەواتە بۆدلیتر شاعیریکێ نوێیە! نوێیە چونکە لە جیھانیتکی درز بردوودا لە ئیدیالیک دەگەریت، بەواتایە کێ دی ھیزی موتلهق رایدە کتیشا و بەبێ ئەو ی بپوای پێ ھەبێ و بەبێ ھوودەش بەرەو رووی دەچیت.

شیعەر لەلای بۆدلیتر لەسەر دوو فاقە یە ک دامەزراو ھەمیشە لە جەنگیتکی میتافیزیکیدان، مرۆف بێ سێ و دوو تووشی رشانووە و گیتوبون و دەبگەینیتە قەرەغی گلکۆ. ئەگەریش ھیزی خە یال تخووبە دوورە کانی خەلق دەکات، یا دەبۆزیتەو، ئەو ھەر ئەو تخووبانە شەن کە دەبە ئاوتنە و شاعیر ئەستیرە ی کۆست کەوتنی خۆی تیا دەبینێ. واتە خۆی گۆری خۆی ھەلە کەنێ. ئەگەر زەنگی کتیشە کانی بانگی میھرەبانی و خۆشەو ھەو ھەو بەگوتی ئاسمانا بلاو دەکەنەو، ئەو روخی شاعیر زەنگیتکی دەنگ نووساوە، دەنووزیتێ، ھەر چەشنی ئەو سەر بازە بریندارە ی کە لە تەنیش دەوارە کە ی بەجێ ھیلرا بیت، لە ئاسمانیتکی کپویدەنگ بترازی کەسی تر گوتی لێ نابیت. شاعیر دەبەوێ لە قوروجلپاوی زەمین ھەل بیت، دەبەوێ لە گوناھ و خراپە و فەساد رزگاری بیت، دەبەوێ بەرز بیتەو، بەلکو رۆحی تیر گولوی پاگژی یەزدانی بیت. بەلام ئەفسوس! ئەھرمەن بەقەد ئەھوورامەزدا پایە دار و بە توانایە، وەکو موقتاتیزیتکی غەیبی، شاعیر دەداتە عەرز و، بەلکو زیاتریش، بەرەو خە رەند و چالە ھاو بە شە کانی کە پڕ لە ئەجندە و گوناھ و خراپە و لەشە بۆگەن و رزیتوہ کانی، توپی ھەل دەدات.

راسته پاريسی سه دهی نۆزده هم ده بېته چوارچېوهی شيعره کان، واته قهله بالغي شار، بونی ره ژوو، دوو که لای کارخانه، تهمومژی سهر رووباری سبن، زهنگی کلتيسه کان، له ناو سه رمای زستان و ئیواره خاموشه کان ده توتيه وه. له لیواری گۆرستانه کانیش، مانگیکی سارد و دهوولی جه نازه و تابووت و بهیداغی سیاه... هتد. له ناوه ند ئهم تابلۆ سامناکه دا، دهعبایه کی راسته قینه خۆی قیت ده کاته وه و چۆک به شاعیر داده هیتنی، ئه ویش «بیتزارییه»، که له ناخی شاعیره وه سهر هه لده دا و ههره سی پیده هیتنی.

لای بۆدلیتیش، ههره کو لای شاعیره رۆمانسییه کانی دی، چیتیکه تایبهت بۆ توخمه نه نتيکه کان هه یه، وهکو که لاوهی باله خانه کانی رۆما و کاتیدراله سه رسامه کان، یا کۆله گه به رزه کان، نه خش و په یکه ره جزواو جوړه کانی قه د ده رگا و دیوار و په نجه ره به رزه کان. حه وشه فراوانه کان و حه وزه ئاوه کان که به ده وری فواره کان نه غمه ی بالنده ئه فسووناوییه کان، مرۆف، بې دهسه لات به ره و زه مانه له ده ستچوه کان ده گه رتته وه؟ نه خیر، بۆدلیت لاسایی رۆمانسییه کان ناکاته وه، به لکو لای ئه وه هه موو ئهم توخمانه سه مبولن، واته له رتگیانه وه شاعیر ده یه وئ به ره و شته شاراوه کانی ناخ گوزه رمان بچ بکات. شت بچ لایه نین، هه روا بچ په روا و بچ په یوه ندی جیهانی ده ره وه و ناوه وه مان ته ی بکه ن. دروستکردنی ئه وه په یوه ندییانه له نیوان بینراو و نه بینراو، له نیوان شته هه ست پیکراوه کان و هه ست بچ نه کراوه کان و ده کات که هیتنی «خه یالی ئافراندن» رۆلی سه ره کی ببینی و وه کو کۆله گه به کی پته و، وه کو پردی، ئه وه دوو جیهانه پیکرا گری بدات.

له مه وه بۆدلیت گه لئ جودایه، هه نده جودایه که پیمان سهیره ئه و سه ده و نیوتیک به سه ر شيعره کانییا تپیه ریون. چونکه شيعره کان هه ندی جار بانگه وازتکن، هه ندی جار چرپه یه کن، هه ندی جاریش به زمانتیکه پر له ته لیسم باس له نهیتنی رۆح ده کن. مامه له یه کی گه لئ تایبه ته ند له گه ل ئامرازی هه ست کردن ده کات، هه ر پاش ئه و رامبو به په کخستنی هه سته کان Le dérèglement de tous les sens ناوی ده بات. له پیتناوی ئه وه ی په یوه ندیییه کی قوولتتر، یا: گه لئ جیاوازتر، له گه ل بوون دروست بکات. ئا لیتره وه هه ست به په یوه ندیییه کی سۆفیگه رانه ی دوو فاقه ده که بن. په کیکیان به ره وه نهیتنییه قووله کانی بوون په لکیتشی ده که ن، ئه وی تر سۆفیگه رانه ی ره شه، شاعیر داوای ره حمه ت و

به زه بی له ئه هریه ن ده کات. ئهم دوو رچه یه، شاعیر ده گه یه نه به رده م مه رگ، به حه زتیکه نهیتنییه وه ده یه وئ، له و دیوی مه رگیش «نوی» بۆزیتته وه.

ئهم خۆبه ده سه وه نه دانه هه موو به ها شيعرییه کان له ئامیز ده گرت و ناتوانی له ده ره و دی ئه وه یوه ندیییه بژیت. چونکه بۆدلیت چیتیکه تایبه تی بۆ که شفقی شه خسی هه یه و ده یه وئ تا دوا سنووری ئه وه ئه زمونانه پروات و له ماهییه تی شت بگات. چونکه هه ز ناتوانی په ی به سنووره کانی ئه وه جیهانه به ریت. له به ره وه ی له سه ر بناغه ی په یوه ندیییه کی ئوتوولۆژی به نده، به و مانایه ی که هه موو گیان به شداره له و ئه زمونونه، ئه زمونیکه سنووری نیوان رۆح و له ش ده سرتته وه، ده ره وه ده بېته ناوه وه و ناوه وش لوغزه کانی ده بنه ئادا تیک بۆ شی کردنه وه ی بوون. له به ر رۆشنایی ئهم هاوکیشه به دا خوداوه ند شیکل و ناوه رۆکی تووشی دوناو دۆن دین. ئه مه ش له یاخیسوونی شاعیره وه نایه ت، به لکو، له رتگی ئه وه حاله تانه وه دیت که عه قل ته نها وه کو ئادا تیک رۆلی روونکردنه وه و شیته ل کردن و کۆنترۆل نابینیت، به لکو، ئه ویش ده که ویتته ژیر رکتیفی ئه وه حاله تانه وه. ئایا ئه مه ئه زمونیتیکه ترسناک نییه؟

لای بۆدلیت، ئهم قوولسوونه وه ی هه سته به ره و میتامۆرفۆز ده مانبات، گۆرانکارییه کان به رده وامن، ده گه نه ئاستیک که شته کان سیفه تی یه که می خویان ون ده که ن و تووشی دۆناو دۆن دین. بچ گومان وزه ی خه یال کاریگه ری خۆی ده خاته گه ر بۆ خولقاندنی ئهم وینانه، ئه ویش له رتگی خه یالی ئافراندن (المخيلة الخلاقه) L'imaginaire créative که سیسته می په یوه ندیییه کان لیک ده ترازیتنی و سه ره له نوی دروستیان ده کاته وه. چاوی پشیله به ک به سه بۆ ئه وه ی «ژن» ئه و بوونه وه ره غه ربیه ی بۆدلیت تیا زیندوو بیتته وه، ژنیک که چاوه کانی وه کو مه رمه ر ساردن و له هه مان کاتیشدا تاکو تخووبه کانی سامناکی ئه فسوون به خشن. ئهم میتامۆرفۆزانه له چه ند ئاستیکه جوداواز دروست ده بن. هه ندی جار شاعیر خۆی ده چیتته پیتستی بوونه وه ر و به رجه سته کانی دییه وه، نه ک بۆ ئه وه ی رۆلی ئه وان ببینی، به لکو بۆ ئه وه ی ببیتته ئه وان، ئهم یارییه خه ته رناکه زۆر جار شاعیر به ره و گیتربوونیتیکه راسته قینه ده بات و خوتنه ریش تووشی راجله کانیکی پۆزه تیف ده کات.

له کۆتاییدا زۆر دلخۆشم و قه له قی وه رگیرانیبش داگیرم ده کات: ئه ری ئهم خونه م هاته دی؟ به هه رحال، ئهم پرۆژه به پیشکه شی خوتنه ر ده کم، سوپاسیش

بۆ بۆدلىر كە ھەمىشە زىندوومان دەكاتتەو، داواى لىبوردنېش دەكەم ئەگەر
گوناهىتىكم كردىتت. شىعەرى ۋەرگىپراو، ژنە پەتبارەبەكى شەنگە، بەلام ئايا شىعەر
بۆ ۋەرگىپراڭە؟

ئەحمەدى مەلا

۱۹۹۶/۸/۱۸ فەرەنسا-بېزەنسۆن

بۆ خويىنەر

گىلىيى ۋە ھەلە، گوناھ ۋە پىسكەيى،
مىشكمان داگىر دەكەن ۋە لەشمان دەخۆن،
ھەرۋەك چۆن دەرۋزەكەر ئەسپىچ بەختىو دەكات،
بە ۋە چەشەنە پەشىمانىيە خۆشەۋىستەكەمان ئاۋ دەدەن.
گوناهەكائمان ۋەركەن، تۆبەكائمان بى دەسەلات!
نرخى پاكائەكائمان بەتتېرۋتەسەلى دەدەپنەۋە،
بەدلىشادىيەۋە دەگەرېتەۋە رچەي چلپاۋ،
پروامان ۋاىە بەگرىيانىكى درۆزانە كردهۋەكائمان دەشۆين.
ئەھرىمەن مەزن، لەسەر بالىفى گوناھ
لەسەر خۆرۆحى پىرۆزمان رادەژەنى،
مىتالى زەنگىنى تۋاناکەمان
لەلايەن كىمپازانەۋە كرا بەھەلم.
ئەۋە شەيتانە كە سەرى پەتى بەدەستەۋەبە ۋە دەمانھەژىنى!
لە شتە پۆخلەكاندا خۆراكى خۆ دەدۆزىنەۋە،
بى ترس بەتتېو تارىكستانە بۆگەنەكاندا،
ھەموو رۆژى ھەنگاۋى بەرەۋ دۆزەخ رۆدەچىن.
چەشنى پەرپووتىكى ھەژار،
مەمكى داھىزراۋى پىرە سۆزانىيەك دەمژىن ۋە ماچى دەكەين،
بەرىگاشەۋە ھەزىكى نەپتىنى دەدزىن،
پرتەقالتىكى كۆن ئاسا، بەچاكى دەيگوشىن.
يەك لەتەنېشت ئەۋىتر، ۋرووژاۋ چەشنى مليۋنى كرم،
لەناۋ مىشكى مەستماندا گەلە شەيتانى،
كاتىكىش ھەناسە دەدەين، مەرگ لەنىۋ سىنەماندا رۆدەچى،
رووبارىتىكى نەبىنراۋ، لەگەل شكۆى بى دەنگ.
ئەگەر ھېشتا ئەتك ۋە ژەر، خەنجەر ۋە كلىپە،
نەخشەى خۆيانىان نەچنىۋە،

ياربیه توردهاته کهی قهدهری بهسزمانان،
 نهوه چونکه رۆحمان، مهخابن! ههنده ئازا نبیهه.
 بهلام له نیتو چه قهه و پلنگ و دهلهسهگ
 مه میوون و کولژدم، هه لۆ و مار،
 له نیتو ته ویتلهی شهرمیی خه تاکامان،
 دهعبا دهزیرتین، دهلوورتین، دهمرخین و دهخشین.
 بهکیکیانی تیدایه، دزیوتین و درندهترین و گلاوترینبانه،
 ههرچهنده که زۆر ناجوولیتتهوه، زۆریش دهم بهقیژه و هاوار نبیهه،
 بهلام بهسانایی زهمین پاره پاره دهکات و
 جیهان بهباویشکی قووت دههات.
 نهویش بیزاریبیه! - چاو قه تیسسی گریانیکی نهو بیسته
 نه رگیله دهکیشئ و خهون به قه ناروه ده بیئئ.
 خوئنه، تو نهوه دهعبا ناسکه ده ناسی،
 - خوئنهری دوو روو، - هاوچه شهم - برام!

سپلین و ئیدیال

پیرۆزیایی

I

کاتیک له لایهن توانا ههره بلنده کانهوه،
 لهم جیهانه بیزاره دا شاعیر سه رهه لدههات،
 دایکی سام لی نیشتهوه و دهم پیر له کهف
 چنگ گرژ و بهره رووی خودا سکالا دهکات:
 - «ئای! نه ده بوایه په پکه ماریک بهیئمه بوون،
 له جیاتئ نهوهی شیر بدهمه نهوه هیچ و پووچه!
 به نه علهت بیت نهوه له ززهت کورت خایه نهی
 که ژان بوو به که فاره تی گوناهم!
 چونکه له نیتو نهوه هه موو ژنانه منت هه لێژارد،
 بو نهوهی بیهه جیتی قیژلیتیبوونهوهی مێرده غه مگی نه کهم،

بو نهوهی نه توانم نهوه دهعبا دهغه زاره،
 نامه دلداری ئاسا فری دهمه ته نووره وه،
 قینت بۆم بوته بار، سه ره له نوئی
 فریتی دهدهمه سه ره نامیری نه فرته لیکراوی شه رانیت،
 به ته واویش نهوه دره خته نابوته هه لده کیشم،
 بو نهوهی جارێکی دی چرۆی ژهر نه گری!
 ئا بهم جوړه که فی قینی قووت دهه و
 له چاره نووسی نه به دییه تیش تی نه ده گه یشت،
 ههر خوئی له قوولایی دۆزهخ،
 بو تاوانی دایکانه کوته رهی ناماده ده کرد.
 سه ره رای نه مهش له ژیر سه یوانی نادیاریی فریشته یهک،
 زارۆکی هه تیو به هه تاو خو مهست دهکات،
 چی ده خوات و چی ده خواته وه
 نه مبروازی^(۱) و هه لاله ی قرمزئ تیا ده دۆزیتته وه.
 گه مه له گه ل با دهکات و له گه ل هه وریش ده دوی،
 به ره و رووی خاچیش به ستران چرینه وه خو مهست دهکات؛
 ده گریئ نهوه رۆحه ی که له ریگای هه ج یا وه ریتئ،
 کاتئ ده بیئئ چه شنی بالنده ی دارستان دلشاده.
 هه موو نهوانه ی که خوئ دهوی، به ترسه وه
 سه رنجی دهه دن، یا دلاوه ر ده بن به هیئمیئ نهوه،
 له یه کی ده گه رین که سکالای بو بکات،
 بو نهوهی درنده یی خو یانبان له سه ره تا قی بکه نه وه.
 خو له میئش و تفی چلکن تیکه ل ده که نه
 نهوه نان و شه رابه ی بو نهوه داندراوه؛
 به دوو روویبیه وه هه موو شتی فری دهه دن که دهستی نهوهی بهر که وتیبئ،
 داوای لیبوردن ده که ن کاتئ پیتیان بهر پیتی ده که وی.

۱- نه مبروازی Ambroise: خواره مه نی خودا وه نده کانی ئۆله مپه، ههروه ها سه رچاوه ی هه رمانه.

به‌ها واره‌وه ژنه‌که‌ی ده‌چیتته‌ گۆره‌پانه‌ گشتیبیه‌کان:

«له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌شه‌نگم‌ داده‌نی‌ بۆ په‌رستن،
 کاری پته‌کانی ئه‌نتیک ده‌که‌مه‌ پیشه،
 هه‌روه‌ک ئه‌وانیش گه‌ره‌که‌م‌ زێرکه‌فتم‌ که‌ن؛
 به‌گۆله‌گه‌می هیندی و به‌بخوور و به‌میبر
 به‌کرنۆش بردن، به‌گۆشت و شه‌راب خۆ مه‌ست ده‌که‌م،
 بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌م‌ ئایا ده‌توانم‌ له‌و دله‌ی که‌ شه‌یدامه،
 شکۆمه‌ندی یه‌زدان به‌پیکه‌نینه‌وه‌ هه‌لکیشم!
 کاتیکیش له‌م به‌زمه‌ گاورانه‌ بێزار ده‌بم
 ده‌ستی نیان و به‌هێزمی له‌سه‌ر دانیم؛
 نینۆکه‌کانیشم‌ هه‌ر چه‌شنی نینۆکه‌کانی ئارپی (۲)
 رچه‌یه‌ک ده‌که‌نه‌وه‌ تاکو ناو دلی
 هه‌روه‌کو بالنده‌یه‌کی هه‌لله‌رزو
 ئه‌و دله‌ ئاله‌ له‌ سینیه‌ی هه‌لده‌کیشم،
 بۆ ئه‌وه‌ی تیب‌ر که‌م‌ ئه‌و ئازده‌له‌ی که‌ خۆشم‌ ده‌وێت،
 به‌قبیز لیبوونه‌وه‌وه‌ فرپی ده‌ده‌مه‌ پیشی»
 به‌ره‌و رووی ئاسمان، عه‌رشه‌ی به‌بریه‌ ده‌بینی،
 شاعیری مه‌ند بازووه‌ بێ گه‌رده‌کانی به‌رز ده‌کاته‌وه،
 رووناکییه‌ فراوانه‌کانی هۆشی روونیشی
 خه‌سلته‌تی میله‌ته‌ شه‌رانییه‌کانی له‌سه‌ر لا ده‌دات؛
 - «ئهی به‌خشنده، ئهی ئه‌هوورامه‌زدا، که‌ ئازارمان ده‌ده‌یتین
 وه‌کو هه‌توانی یه‌زدانی بۆ نه‌گریسیمان
 هه‌ر چه‌شنی چاکترین و پاکیزه‌ترین گه‌وه‌هر
 که‌ به‌هێزه‌کان بۆ له‌ززه‌تی خواوه‌ندی ئاماده‌ ده‌کات!
 ده‌زانم‌ له‌ ریزی دلشادانی نیتو تیبیه‌ پیرۆزه‌کان،
 بۆ شاعیر شویتیک‌ ئاماده‌ ده‌که‌ن،

۲- ئارپی Harpie: (ئه‌فسانه). ده‌عبایه‌که‌ سه‌ری هی ژنه‌ و له‌شی هی بالنده‌یه‌: هه‌روه‌ها
 چپنوکی تیبیشی هه‌یه.

بۆ عه‌رش و فه‌زیله‌ و بالا ده‌ستی،
 بۆ جه‌ژنه‌ هه‌تا هه‌تایبیه‌کانیش داوه‌تی ده‌که‌ن.
 ده‌زانم‌ که‌ ئازار نه‌جیبزاده‌یه‌کی تاقانه‌یه
 هه‌رگیز گاز له‌ زه‌مین و له‌ دۆزه‌خ ناگرن،
 بۆ ئه‌وه‌ی تاجه‌ ئه‌فسووناوییه‌که‌میش به‌ژنه‌وه،
 پیتویسته‌ هه‌موو کات و هه‌موو گه‌ردوون خه‌ریک که‌ن.
 به‌لام‌ خشله‌ ونبوه‌کانی ته‌دمووری کۆن و
 میتاله‌ نه‌ناسراوه‌کان و میرووی ده‌ریا،
 که‌ به‌ده‌ستی ئیتوه‌ خۆشه‌ کراون،
 قه‌ت ناگه‌نه‌ جوانی ئه‌و خشله‌ تاجینه‌ دره‌وشاوه‌یه؛ (۳)
 چونکه‌ ته‌نها به‌رووناکی بێگه‌رد دروستکراوه،
 هه‌لکیشراوی کوانووی پیرۆزی گزنگه‌ سه‌ره‌تایبیه‌کانه،
 که‌ چاوانی خه‌لکی له‌ نیتو دره‌وشانه‌وه‌ی ته‌واویان،
 ته‌نها ئاوینه‌ی تاریک هه‌لگه‌راو و رامانن!»

II

ئه‌لباترۆس (۴)

گه‌لی جار، بۆ سوعه‌بت، ده‌ریاوان
 له‌گه‌ل خۆ ئه‌لباترۆس ده‌بن، بالنده‌ی پان و پۆری ده‌ریا،
 بێ باک دوايان ده‌که‌وێت، ریتواری سه‌فه‌ر،
 پا پۆریش به‌سه‌ر گبێزه‌لوکه‌ سه‌رشیتته‌کاندا ده‌خزی.
 هه‌ر که‌ له‌سه‌ر ته‌خته‌کان دایاننان
 ئه‌و پاشا لازه‌وه‌ردیانه، مل که‌چ و بێ ده‌سه‌لات،
 باله‌ گه‌وره‌ سپییه‌ میه‌ره‌بانه‌کانیان راده‌خه‌ن
 چه‌شنی سه‌وله‌کانی ئه‌م لا و ئه‌و لا.

۳- Diadème: جوړه‌ خشلیکه‌ له‌ شیتوه‌ی تاج‌ ئافره‌تان کاتی خۆی له‌ سه‌ریان ده‌کرد.

۴- ئه‌لباترۆس Albatros: جوړه‌ بالنده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ده‌ریا، پیتی په‌ردار له‌ هی سۆنه‌ ده‌چی.
 سپی و بۆریان هه‌یه، به‌ کۆمه‌ل ده‌ژین. دهنوکیان چه‌ماوه‌یه.

نهم پرتیواره بالداره، چونکه سست و دهغه زاره!

جاران شەنگ، ئیستەش کۆمیک و دزتو!

یەکیکیان دەنووک دووونگ بە سەبیلەوه،

ئەوی تر بە شەل شەل خۆ نیشان دەدا، سەقەتە، دەفری!

شاعیر چەشنی سازادەیی هەورانە

کە هامووشۆی باهۆز دەکا، گالتهش بە تیر و کەواندار،

دووور خراوەی سەر زەوی، لە نیو هۆبیا،

بالە زەبەللاخەکانی رەوتی لێ قەدەغە دەکەن.

III

بەرز بوونەوه

لە سەرۆی گۆلاو و لە سەرۆی دۆلدا

لە سەرۆی چیا، جەنگەل و هەور و دەریا،

لەودیبو تەخوویی جوغزە ئەستێرەبیبەکان،

بە چوست و چالاکیبەوه، خۆت تەر دەکەیی رۆحەکم،

هەرۆک مەلەزانێ خۆ دەگەوزتیبێتە نیو شەپۆل،

بە جەزیکێ شەهوەتاوی تیربەنە و

بە دلخۆشیبیەوه قوولایی مەزن شەق دەکەیی.

دووورکەوه، بفرە، لەم نەخۆشە بۆگەنە،

بپۆ خۆت بە هەوای بالای پاکژ بکەرەوه،

بەخۆرەوه لە مەببەیی خاوتینی خوداوەندی،

لە ناگری رۆشن کە فەزای پروون داگیر دەکا.

لەودیبو خەفەت و لەودیبو خەمی فراوان

کە قورساییی خۆیان دەخەنە سەر بوونی تەم و مژاوی،

بەختیارە ئەو کەسەیی کە بە جووتی بالی بەهێزەوه

بەرەو کێلگە رۆشن و هێمنەکان دەفری،

ئەو کەسەیی بێرکردنەوهکانی هەر چەشنی چۆلەکە

بەرەو ئاسمانان، بەیانیان، ئازادانە دەفرن،

دەشێتەوه بەسەر ژبان، بەبێ تەلاش

لە زمانی گولان و شتە بێ دەنگەکان تی دەگەن.

IV

پەيوەندیەکان

سروشت پەرستگایەکە لە کۆلەگە زیندووەکانیەوه

دەنگە دەنگی تێکەل و پێکەل بەرز دەبنەوه،

مروفت بە تەنیشت جەنگەلی رەمزدا رادەبووری

بە تەماشاکردنیکێ ناشناوه دەروانی.

هەر چەشنی زایەلەیهکی باریک هەر لە دوورەوه

تێکەل یەکیتیبەکی قوول و تاریک دەبێ،

فراوان وەک شەو فراوان وەک پرووناکێ،

هاوئاوازن دەنگ و رەنگ و بۆ.

عەتری پاراو هەرۆک لەشی زارۆلان،

ناسک وەک دەنگی شمشال، کەسک وەک چیمەن،

– عەترەکانی دیش، زەنگین و سەرفراز و بەد،

هەر چەشنی شتە هەتاھەتاییکان دەکشێن،

هەرۆکەو عەمبەر و میسک، بەخوور و بەنژوان

بۆهەستی رۆح و مانا ستایش دەکەن.

V

حەزم لە یاداشتێ چاخە پرووتەکانە،

بە زەرکەفت کردنی پەیکەرەکان فۆبوس دلخۆش بوو

ئەودەم ژن و پیاو سووک و چاپووک

بێ درۆ و دلەراوکی دلخۆش بوون،

ئاسمانی عاشقییش نەوازشی لەگەڵ بربرەیی پشتیان دەکرد،

تەندروستی جەستەیی ناسکیان دەخملاند.

سێبیل، ئەو کات، بە فەر و بەخشندە،

- سلاو له لاوی پیروز، ساده و تهوئیل ناسک،
چاو گهش و پروون هر چهشنی ناوی سازگار،
بیگرفت بهسهر هموو شتی،
بیخه م وهک لازهورد و گول و بالنده،
گهرم و گوری و ستران و گولاو پهرش و بلاو دهکاتهوه!

VI

مه ناره کان

روبنس (۵)، پرووباری له یادچوو، باخچهی حهوانهوه،
بالیفی جهستهی پاراو، نازانن خوشهویستی چیه،
بهلام ژیان فیچقه دهکات، بیج وچان تهکان ددهات،
چهشنی ههوا له عاسمان، زهریا له نیوزهریا؛
لیونارد دوفینسی، ناوینهی قوولی تاریک،
په ریبه نه فسووناوییهکان، بهزدهدهخه نهی نیانهوه،
پر له سیحرن، له پرووی سیبهری بهفر تامیز و
نهو سهرووانهی که ولات دادهپوشن، تهجللا دهکن؛
رامبران، نه خوشخانهی غه مگین پر له ناهوناله،
تهنها به خاچتیکی گهوره نارایش کراوه،
سکالایهکی دهم بهگریان له نیو بۆگه نیی بهرز ده بیتهوه،
له نیو گزینگی زستان به پرتاو دپته ژووری؛
میشیل نانژ، جایهکی تهم و مژاوی شوینی هیرقلان
له گهل عیساکان تیکهل دهن، له ناکا ویشدا
تارماییه به تواناکان له نیو سپیده بهرز ده بنهوه،
به قامک تهقاندنهوه کفنهکانیان دهرن؛
تورهپی یاریکه رانی بۆکس، بویری ناژه له کتیویهکان،
تۆ که توانیت جوانی ملهور کۆیکه بتهوه،

رۆله کانی به بارقورس نه ده زانی،
بهلام، دهله گورگیکی دل ناوسا به ئوخزنی ساده،
مه مکه په شتاله کانی گهردوونی ده مژی.
مروفت، قوز و بههیز و تیکسمپراو
بهو جوانییهی که پاشا ناوی لی دهن؛
مافی شانازی کردنی هه بوو،
میوهی تازه و شفق نه بردوو!
ئیمرۆش گهر بیته و شاعیر حهز بکا
مه زنا به تی سروشت ببوژنیتهوه،
نهو شوینانهی که ژن و پیاو تیا به پرووت و قووت،
ههست دهکات سه رماییه کی تاریک رۆحی داده پوشی،
به رامبه بهو دیمه نه ره شهی پره له سامناکی.
نهی وه حشه تناکلی! بو جلویهرگ ده گرین.
نهی کۆته رهی گالته جاری! به دهن شایانی ده مامکه!
نهی جهستهی خوارو خپچ، سک شوپ و خاو و خلیج،
که بهزدانی سوود به خش، هیمن و سه رکهش
زارۆکانی خسته قۆنداعهی رهق و تهقهوه!
مه خابن! نیوهی ژنان، رهنگ په ریو ههر چهشنی مومیا،
به ره لایی ده تانکرۆژی و به ره لایی ناوتان ددها،
نهی نیوهی عازهبان، فه سادیکی زگماکتان له گه لدایه،
ههروهها تهواوی به ره که تی دزیویی!
راسته نیمه نه ته وه په کی به دین،
میله تیکی دیرین و خاوهن جوانییه کی نه ناسراوین:
روخسار شهقاره به عیله تی دل،
وهک دهوتریت خاوهن جوانییه کی ژاکا و؛
به لام خودای شیعه دوا یینه کانمان،
ههرگیز ریگه له م ره گهزه نه خوشه ناگریته
سلاویکی گهرم له لاوی بکا،

دلتيكى گهوره، ئاسا و بەفېز، گېلە پياۋى زەرد،
 پوژى (۶)، ئىمپراتورى خەمۇكى زىندانىيەكان؛
 واتو (۷)، ئەم كەرنەئالەي كەدلانى رۆشن
 چەشنى پەروانە، بە دەورى چرا دەخولتەنە،
 دىكۆرى پارا و سووك، چلچرا رۆشنى دەكاتە،
 جۆش و خرۆش دەپزىتتە نىو سەماي گەردەلوولوى.
 گۆيا، مېردەزمەي پىشتى نەناسراو،
 زارۆلەي هېشتا نەزاو لە «سابات» دەپزىتن،
 پېرەژنان بەرامبەر بە نەينۆك و مندالانى رووت و قووت،
 لا چمكى دەپزىتەكانيان ھەلدەكېشن بۆ ئەوھى شەيتانى پىن ھەلخەلەتېن.
 دولاكراو، دەرياچەي خوتېن، شوپىنى ئەجندان،
 جەنگەلى سەروو ھەمىشە كەسك سېبەرى بۆ دەكات،
 لە ژىر ئاسمانىكى غەمگىن، ئاوازي كەرەنەي نامۆ تىدەپەرن،
 ھەرچەشنى ھەناسە و تاسەي وپبەر (۸)؛
 كفر و نەعلەت و سكالالا
 حال گرتن و ھەرا و گىرمانىكى بەجۆش و TeDeun نانە (۹)
 زايلەن لە قورگى لاپىرانئەوھ (۱۰) دەردېن،
 تىياكى يەزادىن بۆ دللى خەللى.
 ئەم ھاوارانە لەلايەن ھەزاران ھەسەسەوھ دووپات دەبنەوھ،
 فرمانىكە لەلايەن ھەزاران بلتدگۆوھ دەردەپەرن،
 چراپەكە لەسەر ھەزاران قەلا دادەگىرسىن،

۶- Pierre PUGET: ھونەرمەند و پەيكەر تاش و مېمارىيەكى فەرەنسىيە (مارساي ۱۶۲۰-۱۶۹۴).

۷- Antoine WATTEAU: ھونەرمەندىكى فەرەنسىيە (۱۶۸۴-۱۷۲۱).

۸- Carl Maria Von WEBER: مۆسىقاۋەندىكى ئەلمانىيە (۱۷۸۶-۱۸۲۶).

۹- TEDEUN: جۆرە سرودىكى ئاينىيە، لە رۆژانى يەكشەم و جەژناندا دەوترىت. بۆ ستايش كىردنى يەزدان و داواي مېھربانى كىردنە. واتە: (خوات لەگەل).

۱۰- Labyranthe: جۆرە قاوشىكى پىتچاوپىچ و زىگراگە كە زۆر بەزەحمەت مەژۆن دەتوانى خۆي تىيا دەرياز كات.

بانگەوازە بۆ راوچىيانى گوم بووى نىو جەنگەلى گەورە!
 ئەي خودايە، ئەمە لە ھەققەتدا چاكتىن بەلگەيە
 كە دەتوانىن لە سەنگىنىيە خۆمانى دايمالېن،
 ئەم ھەنسكە گەرم و گورەي نەوھ پاش نەوھيە
 دىنە بەر كەنارى ئەبەدىيەتى تۆ و دەمرن!

VII

شەيتانى شىعەرى نەخۆش

شەيتانى شىعەرى كەساسم، مەخابىن! چىتە بەم سەرلەبەيانىيە؟
 چاۋە قوللەكانت پىن لە ئەندىشەي شەوان،
 لەسەر پىستەكەت دەپىنم چىن چىن،
 سامناكى و شىتى، سەرما و بىدەنگى پال كەوتوون.
 ئايا شەيتانى سەوزياو و ئەجندەي پەمەيى رەنگت
 ترس و خۆشەويستى سولاحى خۆلەمىشيان (۱۱) تىيا رژاند،
 سامناكى مستىكى زۆردار و درندە
 تۆيان نەخستىتە قوللايى مانتورنىكى (۱۲) سەمەرەوھ؟
 دەمەوئى بۆنى تەندروستى بەرزكەنەوھ
 مەمكە بۆندارەكەت ھەمىشە جىي دەستبازى بوو،
 ھەرەھا خوتىنى مەسىحىيەت لەسەر ئىقاعى چۆرەي دەھات.
 ھەرچەشنى بىرگە ئەنتىكەكان،
 كە بابى سترانان ناو بەناو سەردارى دەكرد،
 فۆبىوس (۱۳) و پان (۱۴) ي مەزن، وەستاي دروئىنەكان.

۱۱- سولاحى خۆلەمىش Urne: بەرامبەر بە «مىرمە» ي عارەبى. جۆرە سولاحىيەكە خۆلەمىشى مردووى تىيا دەكەن.

۱۲- مېنتورن Minturnes: شارتىكى رۆمانى كۆنە.

۱۳- فۆبىوس Phoebus: ئاولئاوتىكى ترە بۆ خوداۋەندى رووناكى.

۱۴- پان Pan: خوداۋەندى شوانانى ئاركادى و ھەرەھا خوداۋەندى فەر و بەرەكەتە.

VIII

شەيتانى شيعرى بەرتىل خۆر

ئەى شەيتانى شيعرى دلم، عاشقى كۆشك و تەلار،
 كاتى «ژانقىي»، «بۆرى» كان بەرەلا دەكات،
 لە شەوۋەزەنگى بىزارى ئىوارانى بەفرانبار
 پارچە كۆتەرەيەكت چىنگ دەكەويت تا پىيە مۆرەكانتى پى گەرم كەيتەو؟
 بە پزىسكى شەوانە كە لە درزى پەنجەرەو دىنە ژوورى،
 شانە مەرەپىنەكانت دەھىتتەو جۆش؟
 بۆنى جزدانى بەتالت دەكەى ھەرەك بۆنى كۆشك و تەلار
 زىرى گومبەتى لاژەو ەردت كۆ دەكەيتەو؟
 بۆ ئەو ەى نانى رۆژانت پەيدا بىكەيت،
 ەكو زارۆلەى ناو جۆقە، يارى بە بخووردان دەكەى،
 Te Deum دەچرى كە تۆزقالتىكىش پروات پىيى نىبە،
 يا ەك ئەكروپاتىكى بەرۆژوو، تەلەت بۆ بنىتەو،
 پىكەنىنە تىكەل بە گرىانەكەتىش نابىن،
 بۆ ئەو ەى قاقا دزىو ەكت بگە شىتەو.

IX

كۆلكە راھىب

پەرژىنە كۆنەكانى قەد شوورە گەورەكان
 تابلۆى ەقىقەتى پىرۆزى بەسەردا ەلئاسراون،
 كە ەناوئىكى خواناسى گەرم دەكرەو،
 ساردوسرى زوھدىشىيانى ەيمىن دەكرەو.
 لەو كاتانەدا كە لە مەسىحەو تۆ گۆلى دەگرت،
 لە راھىبىكى ناسراو زياتر كە ئىمپرو كەم باسى بىرى،
 گۆرەپانى مەرگ بە ئەتولىيە دەزانى و
 بە بالائى مەرگا بە سانايى ەلئەشاخى.

رۆحى من گلکۆيەكە، كۆلكە راھىبىك،
 كە لە ئەبەدىيەتەو ەاموشى دەكەم و تىبايا دەژىم؛
 ەيچ شتىكىش دىوارى پەرژىنە ناشرىنەكانى قەشەنگ ناكات.
 ئەى راھىبى تەو ەزل، كەواتە كەى دەتوانم
 دىمەنى زىندووى كەساسى غەمگىنم
 بىكەمە كارى دەست و ئەقىنى چاوانم؟

X

دوژمن

لاوتىتى من تەنھا گەردەلوولتىكى تارىك بوو،
 جار بەجار لەم لا و ئەولايەو ەتا ەلئەھات؛
 ەورە تىرشقە و باران و پىرانكارىيەكى و ايان كرد
 كە لە باخچەكەم مېو ەى قىرمى كەم بىبىرىت.
 ئا ئەو ەتا دەست لە خەزانى فىكر دەدەم،
 ئىتر پىوېستە دەست بە پاچ و دەست بە بىل
 قور و لىتەى سىلاو كۆيكەمەو،
 كە ئا و چالى وى تىبا دروست كرد مەزنتىن لە گلکۆ.
 كى دەزانى ئەو گۆلە نوپىانەى كە خەونىان پىو ەبىنم،
 لەم خاكە دەدۆزىنەو كە ەك كەنار شوردرابىتەو،
 ئايا توتىشوى ئەفسونانىش دەبىتە توندوتىرى؟
 ئاى ئازار، ئاى ئازار! كات ژىن دەخوات،
 دوژمنى تارىكىش دلمان دەكرۆزى
 گەشە دەكا و بەھىز دەبى لەو خوتىنى كە لىمان دادەچۆرى!

XI

بەدبەخت

بۆ ئەو ەى ئەم قورسايىبە بەرزكرىتەو،
 پىوېستىمان بە ئازابەتى تۆيە، سىزىف!

سەرەرای ئەو هی تینی چارەسەرمان تیاپە ،
 هونەر کاتی دەوی و کاتیش تەنگە .
 دوور لە جەنازە بەناوبانگ ،
 بەرەو گۆرستانیکی لاتەریک ،
 دلم هەرەکو دەهۆلیکی شاراو ،
 سرودی پرسە لی دەدات .
 خشلیکی زۆری تیا نغریه
 لە نیتو بیرچونەوه و تاریکی ،
 دوور لە دەمی بیل و خاکەناس ؛
 گۆلیکی زۆری تیا پەخشە
 بۆن و بەرامەمی پاراوی وەک نەیتی
 لە نیتو تەنهاییبەکی قوول بلاو دەبیتەوه .

XII

ژیانی پێشتر

ماوەیەکی زۆر لەژێر هەبوانە کۆلەگەدارە فراوانەکان دەژیام
 هەتاوی زەریا هەزاران گری دەهاویژتتی ،
 ستوونە گەورەکانی زل و شکۆدار ،
 ئیوارانی هەر بە ئەشکەوتە کریستالییەکان دەچواند .
 شەپۆل بە لوولدانى وینە تاسمانییبەکان ،
 بەجۆریکی ئاشکرا و ئەفسوونای
 هاوتاواییبەکی بەهیزی موسیقا زەنگینەکانی
 لە گەل رەنگی خۆرنشینی چەماوەی پیتش چوانم تیکەل دەبوو .
 ئا لەویندەری لە ناو شەهوەتییکی هیتمن ژیا ،
 لە نیتوئەندی لایەوێرد و شەپۆل و درەوشانەوه
 کۆیلەى رووت و قووت ، هەموو تیری بۆن و بەرام ،
 کە فینکیی دەبەخشیبە تەوتلم لقه دارخورما ،
 تاقە خۆ خەریک کردنیشم رۆچوون بوو

بۆ نیتو ئەو نەیتیبیە نازاریەخشانی کە دەیزاکاندم .

XIII

بۆهیمبەکانی سەفەر

قەبیلە پەيامبەرانیەکی خاوەن بیللیبە گەش
 دوینی کەوتنە ری ، زارۆلە لە کۆل ،
 یا بۆ دەمە نەوسنەکانیشیان
 گەنجینە هەمیشە نامادەکانی مەمکی شۆرپووەوه .
 پیاوان پیاو دەبریتینەوه لەژێر چەک و تفاق
 بە درتزیایی نیتو گالیسکەکانیش ئەوانی دی هەلتووتاون ،
 چاوان گری دەدەن لەژێر ئاسمان
 چاوان قورس داگەراو ، هی پەشیمانیبەکی غەمگینی ئەندیشه ونەکان .
 قالدۆنچە لە قوولایی کونە لمینەکەى ،
 دەیانینى کە تێدەپەرن ، گۆرانیبەکەى هەراشتر دەکات ،
 سببیل کە خۆشیانى دەوی ، دەشت و دەر کەسکتر دەکات ،
 لە نیتو گاشەبەرد ، کانی دەتەقینى ، سارا رەنگینى دەکات ،
 بەرامبەر ئەم ریتوارانەش ،
 ئیمپراتۆرە ئاشناکانى شەو زەنگی ئایندەش کراونەتەوه .

XIV

مرۆف و زەریا

مرۆفی نازاد! تۆ هەمیشە زەریا دەنازبیتى!
 زەریا ئاوینبەیه و لە رۆحت رادەمیتى
 لە نیتو شەپۆلە بى کۆتایییبەکان ،
 رۆحى تۆش خەپەندیکە هەر چەشنى زەریا .
 بە خەزیکەوه رۆ دەچیتە نیتو وینەى خۆتەوه!
 ئامبیز لە بۆ چاو و بازوو

دلپش به دهنگه تیکه ل و پیکه له کان خوی دهحه ویتته وه
 سکا لایه کی کیتیوی، دهسته مؤکردن نازانج چیبه .
 ئیوه ههر دووک تاریک و نهیئنی ده پارئین؛
 مرؤف، که سنی رۆ نه چوو نه ناخت،
 ده ریا، که س پی نه برده زهنگینی ناخت،
 ههر دووک به غیلن له نهیئنی پاراستن!
 به لام ئه وه تا چه ندین سه ده یه
 به بی په شیمانی، به بی به زه بی له زوران دان،
 چه ندی حه زتان له مهرگ و خوین رشتنه،
 ئه ی زوران بازه ئه به دیبه کان، ئه ی دوو براله دلره که کان!

XV

دۆن جوان له دۆزا

کاتیک دۆن جوان به رهو ئاوی ژیر زه مین رۆ ده چوو،
 کاتیکیش ئۆیۆله که ی (۱۵) دا به شارۆن (۱۶)
 ده رۆزه که ریکی سیاپۆش، چاو پر شانازی چه شنی ئه نتهیستین (۱۷)
 بازوو به تۆله و به هیز سه ولیان ده گرت.
 ئافره تانیش ده چه مانه وه له ژیر گومبه زی تاریک
 مه مکه شۆر بووه کانیان نیشان دده و کراسیش والا،
 ههر چه شنی میگه لیک کی گه وه ی قوریانی،
 له پشتته وه ش نووزه نووزیک کی بی کۆتایی.
 سگاناریک به پیکه نینه وه داوای هه قی خوی لی ده کرد،

۱۵- ئۆیۆل Obole: جۆره دراویکی کۆنی خه لکی یۆنانستانه .
 ۱۶- شارۆن Charon: له ئه فسانه ی یۆنانی و رۆماندا. به سهرداری دۆزه خ ده ناسریت؛ کوری
 ئیریب و شه وه، رۆحی مردوان به رامبه ره به «ئۆیۆل» یک له رووباری دۆزه خ ده په ریتته وه.
 ۱۷- ئه نتهیستین Antisthène: فه یله سوفیک کی سینیک کی یونانییه (۴۴۴-۳۶۵ پ.ز) پاش
 ئه وه ی دهرزی لای گۆرگیاس و ئه رسۆ خویند، قوتابخانه ی تایبه تی خوی له ژیر ناوی Syniques
 دامه زراند.

به لام دۆن لوی به په نجه راوه شان وه
 کوره به جه وه ره که ی ته ویلی سپی خوی شه ق کرد
 نیشانی مردوو وه عه داله کانی سه ره که ناری ددها.
 له نیوان پرسه دا هه لده له رزی، ئیلقیری لاواز و پاکیزه
 نزیک میرده داوین پیسه خۆشه ویسته که ی،
 پیی ده چوو داوای به وه فاترین زه رده خه نه ی لی بکات
 که به ناسکیی بیرقیته وه وه ک په یمانی یه که م.
 ریک، به رامبه ریش، پیاریکی گه وه و به ردین،
 پر چه ک و تفاق، خوی به ستوونه کانه وه گرتبوو،
 خوی له ئاوی ره ش ددها، به لام قاره مان و هیمن،
 کۆم ببوو وه له ژیر شمشیره که ی، سه یری شه قی ئاوی ده کرد،
 وه ک ئه وه ی هیچیش نه بیئنی.

XVI

سزای ئووت بهرز

له و کاته عاجباتیانه ی که زانیاری ئاپین
 شکۆفه ی ده کرد و به پیتر و وزه،
 رۆژتیکیان تووشی ههره گه وه ترین زانا بووین،
 - پاش ئه وه ی یه خه ی دلّه بی موبالاته کانی گرت؛
 قوولاییبه سیاکانی دلانی هه ژاند،
 پاش ئه وه ی گه یشته تخوویی ئاسمانه کانی شکۆ
 به و ریک نامۆیانه ی که بۆ ئه ویش غه ریب بوون،
 ره نگیبی ته نها رۆحی پاگژی گه یشتی، -
 وه ک ئه و مرۆقه ی که به ره و به رزاییبه کی زۆر هه لشاخ،
 په شوکا، هاواری کرد و تووشی فیزیکی شه ی تانی بوو:
 «مه سیح، مه سیحی چکۆلانه! گه لی به ره و ئاسمانتم
 به رز کرده وه! ئه گه ر بووستایه له خالی لاوازت بدهم،
 شه رمت ده گه یشته ئاستی شکۆمه ندیی،

جگه له زاروڼه يه کي هيچ و پوچي نه زاو زياتر چ ده بوي !
 کتوپر هزري فري ،
 کلپه ي هه تاو به سه ريوشې داپوشرا ؛
 پاشا گهردانيبېه کي ته و او جتي زيره کيبي گرت ،
 جار ان په رستگايه کي زيندوو بوو ، پر له ياسا و زهنگيني ،
 له بنميچ چندان چرا ده گه شانوه .
 بي دننگي و شه و بارو بارگه ي خويانيان تيا هه لختست ،
 بوو به نه شکه و تپيکي کليل ون بوو .
 له و کاته وه له ناژه لې بهر له ده چي ،
 به نيو کيڼلگه ده گوزه ري و هيچ نابيني ،
 به بي نه وي زستان له تاوستان جودا کاته وه ،
 چلکن ، بي سوود و دزيو هه چه شني شتي سواو ،
 بو مندال و مه زنيش بووه جتي گمه و پيکه نين .

XVII

جواني

نه ز جوانم ، چه شني خه ونې به رد ين ، هو خه لکينه !
 يهک له دووي نه ويتر خو به کوشت ده دن بو نه م مه مکولانه ،
 بو نه وي ئيلهامي نه قيني نه به دي و بي دننگ
 هه چه شني ماده بDATE شاعيران .

له سه ر عه رشي لاژه وهر دا داده نيشم ، وهک نه وه و نه ي که تبي ناگه ن ،
 دلې به فرين و سپيتي بالنده ي دهر يا ليک ماره ده کم ؛
 قينم له جووله به که هيلې راست بشيوتيني ،
 نه گريه ده زانم ، نه پيکه نين .
 شاعيران به رامبه ر به هه لويسسته گوره کانم ،
 که ده لتي له په يکه ره هه ره به نازه کانه وه وهرم گرتوون ،
 به راماني سه خت روژگاريان به فيرو ده دن .
 چونکه بو هه لڅه له تاندني عاشقه نياکان ،

ئاوينه ي بي گهر دم هه ن ، هه موو شتي جوان ده کهن :
 چاوانم ، چاوه فراوانه کانم که پزيسکي نه به دييان تيدا به .

XVIII

ئيديال

هه رگيز نه و جواني به بريق و باقانه
 به ره مي بژگه ن ، زاده ي چه رختيکي خوتري ،
 بي چه کمه دار و په نجه پر چه قانه
 سه بووري نابه خشنه نه م دلې من .
 بو شاعيري زهردويي (۱۸) ، بو گاڅاري (۱۹) جتي ده هيلم
 نه و ميگه له ي که جواني نه خوشخانه ده چري ،
 چونکه له نيو نه و گوله باغه کالانه گولې نادوزمه وه
 قرمزي بيت هه روه کو نالبي ئايديال م .
 نه وي پيويسته بو نه م دلې قووله م که هه روه کو که ندر ،
 نه وه تو ي ، لادي ما کيس ، روحي به توانا بو تاوان ،
 خه ونې نه خيل به که شي ره شه باي دهر يا ده ترووکي ،
 يان تو ، شه وي مه زن (۲۰) ، کيژي مايکل نه نجلو ،
 به پوزتيکي نامو وه . به ناسپايي لار ده بيته وه ،
 خواردني ته له ت بو دهمي نه ژديها دروستکراوه .

XIX

ده له ديو

له و کاته ي که سروشت له هه ره به هيترين جو ش و خرو شدا بوو ،
 هه موو روژي به چکه ديوي ده بوو ،
 هه زم ده کرد له گه ل کيژوله ديوتکدا بريم ،

۱۸- زهردويي: جوړه نه خوشي به که پيستي مروث زهرد هه لده گه ري .
 ۱۹- Sulpice Guillaum CHEVALIER: هونه رمه نديکي فهره نسبييه ، (۱۸۰۴-۱۸۶۶) .
 ۲۰- شه وي مه زن: ناوي تابلوي (مايکل نه نجلو) به .

ههروهكو پشيله يه كي شه هوه تاوى بهر داميني شازاده يهك .
 هزم دهكرد ببينم چون جهسته و رۆحى شكوفه دهكهن ،
 نازادانه گه وره بم له نيتو يار بيه سهيره كاني ؛
 ههله پينم نه گهر دلئى گريكي تاريك بشاريته وه
 شيبه كي ته م و مژاوى كه له ده ورو بهرى چاو ده خوليته وه ؛
 به كه يف و ماشا به ده وورى شيوه نازداره كه يدا بيم و بچم ؛
 به سهر قووته ي ههردوو نه ژنو زله كانيدا ههله شاخيم ،
 هه ندئى جاريش كاتى كه هه تاوى تاوستان نار ههت كه ره ،
 داهيتراو ، به دهشت و دهرا خاوى ده كاته وه ،
 ههز ده كه م له بهر سايه ي مه مكو له كاني بخه وم ،
 ههروهك ناوايبيه كي بنارى چيا .

XX

دهمامك

په يكه ريكي مه جازى له سهر چيژى سه رده مي راپه رين

پيشكه شه به Ernest Chistophe ي په يكه رتاش

با به سهر نه م گه نجينه ميه ره بانه ي فلزده نساوى رابميين ؛
 شه پوئى نه م جهسته ماسوولكه داره
 كه شخه يي و هيتز فهدن ، دوو خوشكى خوايي ،
 نه م ژنه ، له هه ققه تدا په ديده يه ، خودايانه تيكسمپراو ،
 تاكو سنوورى په رستنيش زراف ،
 دروستكراوه بو نه وه ي له سهر دوشه كي نايب پالكه وي ،
 هه ر بو كه يف ، نه فسوون بداته پياوانى تايبين و شازاده .
 - ههروه ها ، ته ماشاى زه رده خه نه ي ناسك و شه هوه تاوى ،
 كه فيز نه شه ي خۆى گر ده دات ؛
 نه و ته ماشا قووله تاريكانه ش خه والتو به توانج ،
 نه و روخساره نهرمه ش به تول داپوشراو .
 هه ر خه تيكي به ناوازيكي سه ركه وتوو پيمان ده لئى :

«شه هوه ت بانگم ده كات و نه فدين تاجى سه رمه !»

بو نه م بوونه وه ره ي كه خاوه ن شكويه كي زوره ،
 چ سبهر يكه له تافه تى به خشنده بو خۆى راده كيشى ؛
 با نزبىك ببينه وه ، با بخوليتينه وه به ده وورى نه م جوانييه .
 نه ي كفرى هونه ر ! نه ي ريكيكه وتى قه ده ري ؛
 ژنى جهسته ي يه زدانى ، په يمان به خشى كامه رانى ،
 له سه ريشه وه ديويكي دوو سه ره !

- به لام نه خيتر ! نه مه ته نها ده مامكيكه ، ديكو ريكي هه له خه له تيپنه ره ،
 نه م روخساره رو شنه به چاره گرژى ،
 سه ير كه ، نا نه وه تا ، چه ندئى توند و تيژه ،
 سه ري راسته قينه و رووى راستگو
 خۆى داوه ته پال رووى دروژن .

جوانى كو له وارى مه زن ! رووباره به خو ره كه ي
 فرميسكت داده چوپريته دلئى پارام ؛

به دروت سيامه ستم و رو حيش تير ناو ده بيت
 كه نازار سيتلاوي له چاوانته وه داده بارينى !

- به لام بوچى ده گريى ؟ نه و جوانييه ره هايه
 كئى ره گه زى مروقى دؤراو فري ده داته پيشى ،

چ خراپه يه كي نه فسووناوى هه ناوى قاره مانتيكى وا ده كرؤژى ؟

- ده گريى ، بئ وچان ، چونكه ژيا و چونكه ده ژيت !

به لام غه مگينه ، نه وه ي واى لي كرد كه له پئ تا ته وقى سه ر هه لبله رزى ،
 نه وه يه كه سبه ي به داخه وه ده يه وي بژيت ،

سبه ي و دووسه ي و هه ميبشه ش ، ههروهكو ني مه !

XXI

سرودى جوانيى

نه ي جوانيى ! نه ري تو له ناسمانى قووله وه يا

له خه رنده وه دييت ؟ ته ماشا كردنه كه ت هه م جه هه ننه مى ،

عهتری غه‌ریب

که چاوان له ئیواره‌یه‌کی گهرمی خه‌زان داده‌خه‌م،
 بۆنی عه‌تری مه‌مکۆله‌ گهرمه‌کانت ده‌که‌م،
 ده‌بینم که‌ناره‌ دلشاده‌کان تیده‌په‌رن،
 به‌گریبی هه‌تاوی خاو ده‌بریقینه‌وه؛
 دوورگه‌یه‌کی ته‌وه‌زهل که‌ سروشت
 دره‌ختی نامۆ و میوه‌ی به‌تامی پی به‌خشیوه؛
 پیاوانیان باریک و تیکسماو،
 ژنانیان چاو پر له‌ راستگۆیه‌کی سه‌رسورپینه‌ر.
 دوا‌ی عه‌ترت ده‌که‌وم به‌ره‌و ئاو و هه‌وا خه‌نجیله‌کان،
 به‌نده‌ریک ده‌بینم پر له‌ چارۆگه‌ و ستوونی گه‌می،
 هه‌شتا ماندووی شه‌پۆلی زه‌ریان،
 له‌و کاته‌ی که‌ عه‌تری دارخورما هیندییه‌ که‌سه‌که‌کان،
 له‌ هه‌وادا ده‌خولینه‌وه‌ و لووتم پر ده‌که‌ن،
 له‌ گه‌ل سترانی ده‌ریاوان تیکه‌لی رۆحم ده‌بن.

قر

ئه‌ی قر، به‌رخۆلانه‌ گه‌ردن داده‌پۆشی
 ئه‌ی بوکله‌! ئه‌ی گولاوی پر له‌ حه‌وانه‌وه‌!
 بۆ ته‌وه‌ی ئه‌لکۆقی (٢١) تاریک پر بیت
 له‌ یاداشتی نووستوی نیبو ته‌و قره‌، چ نه‌شته‌یه‌که‌!
 هه‌روه‌کو ده‌سه‌سه‌ر حه‌ز ده‌که‌م له‌ هه‌وادا بله‌ریته‌وه‌!
 ئاسیای خه‌والوو و ئه‌فریقای به‌قرچه‌،
 جیهانیکی دوور، ون، ته‌نانه‌ت له‌ ده‌ست چوو،

٢١ - Alcôve: به‌و سالۆنانه‌ ده‌لێن که‌ خانمان به‌ریتوه‌یان ده‌برد.

هه‌م یه‌زدانی، خبیر و تاوان، پیکرا، تیک ده‌رژینی،
 بۆیه‌ ده‌کرۆ، به‌شه‌رابت بچوینین.

له‌نیبو چاوانتا، هه‌م خۆرنشین، هه‌م کازتیه‌؛
 چه‌شی ئیوارانیککی پر باو و بۆران عه‌تر ده‌پرژینی!
 ماچت شه‌رابی عه‌شق و زارت جه‌لخویه‌،
 قاره‌مان ترسنۆک و منالیش ئازا ده‌که‌ی
 ئه‌ری تۆ له‌ خه‌ره‌ندی تاریکه‌وه‌ دبییت یا له‌ به‌رزایی ستاره‌کان؟
 قه‌ده‌ری شه‌یدا هه‌ر چه‌شنی توله‌سه‌گه‌ی دوا‌ی دامیتت ده‌که‌وی،
 به‌بی ناگا تۆوی کامه‌رانی و لیتقه‌ومان ده‌پرژینی،
 حوکمرا‌نی هه‌موو شتی ده‌که‌ی، وه‌لامیشت بۆ هه‌یج نییه‌.
 ئه‌ی جوانیی، به‌سه‌ر لاشه‌ی مردووانا تیده‌په‌ری
 هه‌روه‌ها گالته‌شیان پی ده‌که‌ی؛
 سامناکی خشله‌کانت ئه‌فسووناوین، مه‌رگیش ته‌تکه‌ و په‌تکه‌ی
 هه‌ره‌ دلگیرته‌، له‌سه‌ر سکت به‌عیشه‌وه‌ سه‌ما ده‌کا.
 ئه‌ی چرا، پیتشووله‌ی شه‌یدا به‌ره‌و تۆ ده‌فرن،
 ده‌سووتین و هه‌لده‌وه‌رن و ده‌لێن: «مویاره‌ک بیت ئه‌م مه‌شخه‌له‌!
 شۆر بۆته‌وه‌ سه‌ر خۆشه‌ویسته‌که‌یی و گیان ده‌دات،
 هه‌روه‌کو بلتی نه‌وازش له‌گه‌ل گلکۆ ده‌کات.

چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌! گه‌ر تۆ له‌ ئاسمانه‌وه‌ بییته‌ خواری
 یا له‌ ده‌روونی دۆزه‌خه‌وه‌. ئه‌ی جوانیی! دیتی زه‌به‌لاح، ترسناک و ساوتلکه‌!
 ئه‌ری چاوانت، زه‌رده‌خه‌نه‌کانت، بییه‌کانت ده‌رگای
 ئه‌به‌دییه‌تم بۆ ده‌که‌نه‌وه‌، ئه‌و ئه‌به‌دییه‌ته‌ی که‌ خۆشم ده‌وی و نایناسم؟
 ئه‌ی جوانی! تۆ له‌ ئه‌هه‌مه‌نه‌وه‌ یا له‌ خواوه‌نده‌وه‌ نیراوی؟
 چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ که‌ فریشته‌ بیت یا بوکی ده‌ریا، چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌،
 - سیحری چاوی مه‌خمه‌لین، کیش و عه‌تر و رووناکییه‌،
 ئه‌ی شازاده‌ تاقانه‌که‌م! - گرینگ، گه‌ردوون که‌می شه‌نگ و
 ساته‌کانیش سووکتر ده‌که‌ی؟

XXIV

هەر چه شنى پەرستنى گومبەزى شەوین دەتپەرستم،
ئەى ئىنجانەى غەمگىن، ئەى گەورەترین بىدەنگ.
بە قەد ئەوەى لىم ھەلدى، جوانكىلە، ھەندەش خۇشم دەوتى،
وام بۆ دەردەكەوئى، نەخشى شەوانى، گەلى قۆشمە بازانە،
شۆپنەكان كۆدەكەپتەوہ كە بازووم لە شىنايىبە فراوانەكان جودا دەكەنەوہ.
شالاو دەبەم و بە قەلەمباز دەچم بەگژيا
هەر چه شنى رىزە كرمىكى دواى لاشە كەوتوو،
خۇشمىش دەوئى، تا تخووبى ئەو سارد و سربىبەى كە
جوانىتى تيا دەبىنم! ئەى ئاژەلى بى بەزەبى و دلرەق!

XXV

تەواوى گەردوون دەخەپتە كووچەتەوہ،
ژنى داوئىن پىس! بىزارى رۆحت بەردىن دەكات.
بۆ ئەوەى دانت بەم يارىبە سەپرە رابىنى،
بۆ تاخى دانەكانت ھەموو رۆژى پىتوبستت بە دلپكە.
چاوانت ھەر چه شنى موغازەكان دەدرەوشىنەوہ،
دەختە رازاوە بەبرىقەكانى جەژنە جەماوەرەبىبەكانىش،
فېردار، دەسەلەتتىكى دەستكرد بەكار دەھىن،
بەبى ئەوەى ياساى جوانىبەكانى بى بزنان.
مەكىنەبەكى كەر و كوئىر، دەولەمەند لە بى بەزەبى!
ئامپىرىكى تەندروست، مژەرى خوئىنى جىھان،
چۆن شەرم ناكەيت، چۆن بەرامبەر بە ئاوينەكان
رەنگى زەردھەلاتووى نىچىرەكانت نابىنى؟
لە نىتو گەورەبى ئەم خراپەبە، كە خۆت بە مەعلان دەزانى،
چۆن ھەرگىز واى لى نەكردووى كە لەم ئەشكەنجەبە پاشەكشە بكەيت،
كاتى سروشت، لە بەزمە نەپىبە گەورەكانى،
ئەى ژن، ئەى شازادەى گوناہ، بە كارت دەھىن،

لە ناواخنى تۆدا دەژىت، ئەى دارستانى بۆندار!
ھەرەكو رۆحانى دى، كە لەسەر ئاوازی مۆسىقا سەول دەدەن،
خۆشەويستەكەم، رۆحەكەى من لە نىتو گولاوى تۆدا مەلە دەكات.
دەچمە ئەوئىندەرى كە درەخت و مروفت، پر لە تەرايىن
لەژىر تىنى ئاو و ھەوادا بەدرىژايى رۆژگار بى ھۆشن،
پەرچەمى بەھىز، ببە بەشەپۆل و راپىچ كە!
تىبات داپە، ئەى زەرباى سىياہ، خەونىكى ئەبلەق،
ھى چارۆگە، ھى سەول لىدەر، ھى گر و ستوونى پاپۆران:
بەندەرتىكى بە واژە واژە رۆحم تىبايە بخواتەوہ
تەوژمى فراوانى گولاو و دەنگ و رەنگ؛
كە گەمبىبەكان لەسەر زىر و لەسەر شەپۆلە وردىلەكان دەخلىسكىن،
بازووى فراوانىيان دەكەنەوہ بۆ ئەوەى شكۆى ئاسمانى پاگژ
بگرنە خۆ كە گەرمابىبەكى ئەبەدى تىبايە ھالاو دەكات.
سەرى عاشق و سەرخۆشم نوقم دەكەمە نىتو
ئەو ئوقيانووسە رەشەى كە ھى ترى تىبا حەپسە؛
رۆحى سووكىشم كە ھەلبەز و دابەزى دەستبازى لەگەل دەكات،
ئەى تەوژەلبى بە پىت و بەرەكەت، دەتوانى بتدۆزىتەوہ،
راژەنىبىكى ھەتا ھەتاي كاتى پشوو بۆندار!
قژى شىن، بەيداغى تارىكى گرژ،
ئىوہ لاژەوردى ئاسمانم بۆ خى و فراوان دەكەن؛
لەسەر قەراغى گەندەمووى پەرچەمى لارتان،
لە نىتو عەترى تىكەلاو بە رۆنى كاكاو و
مىسك و زفت خۆ سىمامەست دەكەم.
عەيامى، ھەمىشە دەستم لە نىتو پالى قورست
ياقىق و ياقووت و مېرووى دەوہشانە،
بۆ ئەوەى بۆ ئارەزووى من ھەرگىز كەر نەبىت!
ئەرى تۆ ئەو مېرگە نىت كە خەونى تىبا دەبىنم،
يا ئەو بەرمىلەى كە شەرابى ياداشتى تىبا ھەلدەمژم؟

له تۆوه، ئەى ئاژەلئى بەدەمەك - بلبمە تى خۆى دەتاشن؟
ئەى مەزنايە تى قوراوى! ئەى شوورەبى بلند!

XXVI SED NON SATIATA

خوداوەندى نامۆ، پەشتالە، شەو ئاسا،
بەگولای مىسك و ھاقان تىكەل،
دەستکردى چەند «ئوبى» بەكە (۲۲)، فاوستى جەنگەل،
جادووبازى كەنارى ئەبەنووس، زارۆلەى رۆژى سىبا،
له «كۆنستانس» (۲۳) م زياتر بە دلە، له تىلياك و له شەوان.
له ئىليكسىرى زارت كە ئەقین فيزدارە تيا؛
كاتى بەرەو تۆ ئارەزوو كەنم بە كاروان دەكەونە پرى،
چاوانت ئەستىركن بىزارىم دەخۆنەوه.
بەو سىباچەمانە گەورانە، عاشقى رۆحت،
ئەى شەيتانى بى رەحم! كەم ئاگرم تيا برژىنە،
خۆ من ستىكس (۲۴) نىم نۆ جارار بىتگرەمە خۆ.
بەداخەوه! «مىژىر» (۲۵) ى ھەووس نامىز، ناتوانم
ئازايە تىت بشكىنم و بتهينمە چۆك،
له دۆزەخى سەر دۆشەكە كەت بىمە پرۆژىرپىن (۲۶).

XXVII

له گەل ئەو جلوبەرگە چىن چىنە سەدەفبىبە
رەوتى، ھەر دەلئى سەمايە،

۲۲- ئوبى Obi: جادووبازىكە تايبەت بە كىشورەى ئەفرىقاىە.

۲۳- كۆنستانس Constance: بەرھەمىكى تايبەتە بە رەزى باشوروى ئەفرىقا: ئەم ناو، ناوى
شوتىننىكە كە بە Constantia بەناوبانگە.

۲۴- ستىكس Styx: ناوى رووبارتىكە لە دۆزەخ. ئەفسانەى رۆمانەكانە.

۲۵- مېژىر Mégère: ناوى كچە قارەمانىكى شانۆگەرىبەكى شكسپىرە The Tam in 9 of the Shrew.

۲۶- پرۆژىرپىن Proserpine: خوداوەندى دۆزەخە لە بىروباوهرى رۆماندا.

ھەرودەكو ئەو مارە درېژانەى سەر نووکی شوولى
شایەرە پىرۆزەكان، لەسەر يەك ئاواز سەما دەكەن.
ھەر چەشنى لمى تارىك، لاژەوهردى بىباپان،
ھەر چەشنى شەپۆلە بى كۆتايىبىبەكانى زەربا،
خۆى گرمۆلە دەكا، بىن گوتدان.

چاوه برىقەدارەكانى بە «كان» ى ئەفسووناوى خولقاون،
لەنىو ئەم سروشتە نامۆ و پىر ھىمايە
كە پەرى ھەلنەگەچراو تىكەل بە «ھەولئى» زەمانى زوو دەبىن،
ھەموو تەنھا زىر، پۆلا و پرووناكى و بەردى نايابن،
ھەمىشە دەبرىقینەوه، ستارەبەكى بى سوود ئاسا
ساردى شكۆمەندى ژنىكى زەرە.

XXVIII

مارى سەماكەر

ئازىزى بى مەيل، چەند حەز دەكەم ببىنم،
له جەستە شەنگەكە تەوه،
ھەر چەشنى كراسىكى لەراوه،
بىستەكەت بىرىقینىتەوه!

لەنىو قزى چىرت،
پىر گولای كەسكەوون،
زەرباى بۆندار و ئەودال،
ئاوى شىن و بۆر،
ھەر وەك پاپۆرئى بە باى سپىدە
بىتەوه ئاگا،
بەرەو ئاسمانىكى دوور دەكەوئىتە رى
رۆحى خەوالئوم.
ئەو چاوانەت كە ھىچى تيا نادركى

له پیچی رچه به ک که لاکیتیکی بۆگه ن راکشابوو،
 له سهر راپه ختیکی به بهرد په رش و بلاو،
 لاق له ههوا، وهک ژنیتیکی په تیاره،
 ده سووتا و عاره قی ژه هری دهرده کرد،
 به جۆریکی خاو و به توانج
 سکی کراوه ی بۆنی دهرده کرد.
 هه تاو تیشکی خۆی ده هاویژتی،
 بۆ ئه وه ی به چاکی بیبرژیتیت.
 بۆ سه ده ها جار بیگه رینیتته وه سروشتی مه زن،
 ئه وه هه موو شته ی که پیکرا ئاویته ی کرد.
 ههروه کو گولتیکی شکوفه، ئاسمانیش ته ماشای ده کرد،
 به نهرم و نیانییه کی مه زنه وه
 ده ستبازی له گه ل ده کرد.
 بۆنه که ی هه نده تیژ و که سکون، ده تووت ئیستا
 له سهر ئه و گیایه ده بوورینه وه.
 میش و مه گه ز له سهر ئه و سکه داریزه کو بوونه وه،
 له وپوه کاروانیتیکی کرم، ره شایی ئاسا قه تاره ی ده به ست،
 هه ر چه شنی شله مه نییه کی خه ست،
 به درتیژی ئه و سیپاله زیندووانه داده چۆرین،
 وه کو شه پۆل داده به زین،
 سه ر ده که وتن، یا به قولپه قولپ شالاویان ده برد؛
 وامان ده زانی که جه سته، به هه ناسه به کی نادیار ئاوساوه
 به خۆ دووپات کردنه وه ده ژیت.
 مۆسیقایه کی نامۆی پیشکه ش ئه م ژبانه ده کرد،
 هه ر چه شنی خوره ی ئاو، گڤه ی با
 یا وهک خره ی دانه ویتله که له سهر ئیقاعیک
 یه کن، له ناو سینییبه ک خره دا.
 شیوه کان ده سرانه وه و ههروه کو ئه وه ی خه ونیک بووبیتن،

نه شیرین نه تال،
 دوو پارچه خشلی سارد و سرن
 به زیر و ئاسن تیکه لن.
 که رهوتی سه ما به خشت ده بینین،
 جوان، ئاوا ده بیت،
 هه ر ده لیتی ماریکی و سه ما ده که ی،
 له سهر نوکی شوول.
 له ژیر قوورسای ته وه زه لی
 سه ری مندالانه ت
 به خاوی لار ده بیته وه
 هه ر چه شنی به چکه فیل،
 جه سته تیش شوژ ده بیته وه و ده کشی،
 وهک گه مییه کی ناسک
 که ناره و که نار ری ده کا
 نوقمی ئاو ده بن ستوونه کانی.
 ههروه کو ئاو که به شه قی که رته
 سه هۆلی در زیاد ده بن،
 کاتی ناوی زارت
 له نیو دانه کانت ده زئی،
 هه ست ده که م شه رابی بوهیم ده خومه وه،
 تال و سه رفراز
 ئاسمانیتیکی شلیش دلّم
 به ئه سته ربه دانه خشییی

XXIX

که لاک

رۆحه که م، بیته وه یادت ئه و شته ی
 که سه رله به یانی هاوینه ناسکه که بینیمان:

وینه یهک به زحمهت بیته دهستی هونه رمه ندپک
که تهنه له ریگای زاگیره، کو تایی بهو
تابلو له یادچوه بهیته.

له پشت گاشه برده کانیسه وه سه گیکي رارا،
به چاویکی تووره تیمان دهروانی،
خوی بو که لاکه که مه لاس داوه،
بیته وه سهر نهو پارچه یه ی که ده میک نیبه ده سته برداری بووه.
- نیوه ش ههروه کو هم که لاکه تان لی دیت،
ههر چه شنی هم که لاکه سامناکه،
نه سستیره ی چوانم، هه تاوی سروشم،
نیوه، فرشته و عه شقمن!
به لی! واتان لی دیت، نه ی سازاده ی میهره بانی،
پاش دوا قوربانی،
کاتی ده چنه ژیر گژ و گیا، ژیر گولانی شکوفه،
داده پرزین له نیو نیسک پلوسک.
که واته، نه ی جوان کیله کهم! بهو کرمانه بلتی
که به ماچ ده تخون،
که شپوه و جه وه هری خواییم پاراستووه،
هی خوشه ویستییه هه لوه شاه کهم!

XXX

له ناخه وه تکایه ک*

تکا له به زه بیته ده کهم، تو، نه ی خوشه ویسته تا قانه کهم،
له قوولایی خه رندی تاریکه وه که دل می تیا که وتووه.
گه ردوونیتی که هموکی و ناسوی قورقوشمین،
که شهوی سامناک و کفری تیا په رت و بلاوه؛
شه ش هه یف هه تاویکی سارد به سهریا ده خولیتته وه،

* ناو نیشانه که ی به لاتینییه.

شه ش هه یفه که ی دیش شه و دونیا ده قوزیتته وه؛

له زه مینی پو لین پرووتتره هم ولاته؛
- نه جوگه له تیا ده ژیت، نه ناژهل، نه که سکایی، نه جه نگه ل!
ته نانهت سامناکیی نیبه له م جیهانه،
نه وه تاوه دلته زینه تیپه رکات،
هم شه وه زه به للاحه ش له پاشا گه ردانییه (۲۷) پیره که ده کات؛
نیوه یی به ژینی نه و ناژهل مله ورا نه ده به م
که ده توانن خو نو قم که نه نیو خه ویکی گیله وه،
تا کو گلوه ی زه مهن به هیواش ده پیچرتته وه.

XXXI

خوینمز

تو، ههر چه شنی نووکی چه قو،
چه قیته نیو دل می به تالم؛
تو، به هیتر ههر چه شنی مه ی،
میگه لی شه ییتان، شیت و نارایش،
له روچی مل که چم
پایه خ و هه وارگه ت چی ده که ی؛
- به ده ختی، به چیبیه وه به ندم
ههروه ک زیندان به زریزه،
وه ک راهاتنی یاریکه ریش به یاری،
عاره قخوژ به مه ی،
کرمیش به که لاک
- دهک به نه علهت بیت!
تکام له شمشیری دو وفاقه کرد

۲۷- پاشا گه ردانی: هیما یه بو پیش دروست کردنی گه ردوون. له تیگسته نینجیله کاندایه م
جوژه ناوزده کراوه.

په شیمانی ناواده

کاتیک دهنویت، جوانکیله شه وه زه نگیبیه کم،
 له قوولایی په یکه ریکی له مرمه ری سیا دروستکراو،
 کاتیکیش له جیاتی «ئه لکوف» (۲۸) و «مانواریک» (۲۹) یش
 ژیرزه مینیتی باراناوی و قورتیکت ده بیت؛
 کاتیکیش بهرد، سینه ترسنوک کهت ده گووشی
 قه برغه کانیشت خاو و خلیچ و نهرم و نیان،
 دلته له لیدان و له ویست ده که وینیت،
 پیبیه کانیشت له غاردان،
 گلکوف، شوینی پاراستنی خه ونه هه تاهه تایبیه کامه
 (چونکه گلکوف هه همیشه له شاعیر نه گات)،
 له و شه وه درپژانه ی که سه رخه وشکاندیش حه رامه،
 بیت ده لیت: «به کاری چی دیت، کورتیزانی (۳۰) نارها،
 که له گریانی مردووان ناگه بیت؟»
 - کرمیش پیسته کهت په شیمانی ناسا ده کرؤژی.

پشپاه

وه ره سهر دلی عاشقم، پشپله جوانه کم،
 چرنوکی پیبیه کانت راگره،

۲۸ - ئه لکوف Alcôve: جوړه ژووریکه، یه ک دوو دوشه کی تیا داده نین، تایبیه ته بؤ ژوانی
 عاشقان.

۲۹ - مانوار Manoire: جوړه کوشکیکی بچوکی دهره به گانه: زیاتر له لادی دوست ده کرت.

۳۰ - کورتیزان Courtisane: بهو نافرته په تیارانه ده ورتیت که تایبته تن به چینی کومه لیکتی
 بالادهسته.

سهریه ستیم بؤ دابین کات،

به ژه هری بی وه فاش

فریای ترسنوکیه کم که ویت.

مه خابن! ژهر و شمشیر

به چرووکی سه بریان ده کردم و پیمان وتم:

ئه تو شایه سته ی ئه وه ش نیت

که له کوبله داری نهره تکر او قوتارت که ین؛

نه فام! - نه گهر هات و

له شان شینی ئه و پژگارت که ین،

ماچه کانت جاریکی دی

ته رمی خورتیم ژیندوو ده که نه وه!

شه ویکیان له ته نیشته ژنه جووله که یه کی چلیس راکشام،

ههروه ک له ته نیشته تهرمیک بم، تهرمیک راکشاو،

خه ونم ده بینی و راده مام له ته نیشته جه سته ی فرؤشراو

به و جوانیبه غه مگینه ی که دل می لی بی به شه.

خه یالی شکومه ندیبه سروشتیبه که یم ده کرد،

ته ماشا کرده سهر فراهه که بی پر بوو له میهره بانی،

قره که ی ده بوونه سهر پو شیکتی بؤندار،

به یاداشتی ئه فینیش ژیندوو ده بوومه وه.

چونکه ده مویست ئه و جه سته ناسکه

به جو شه وه رابروسم، هه ره له نووکی پیی ناسکیبه وه

تا کو په رچه می سیا، به گه نجینه ی ده ستبازیبه کی

به چیریش داپوشم.

ئه گهر هات و، چهند ئیواره یه ک، به گریانیکتی بی ته لاش،

بتوانی ته نها، ئه ی شازاده ی دلره ق!

رؤشایی بیلبله سارده کانت ره ش داگه رینی.

با خو نوقم که مه نپو چاوه جوانه کانت
که تیکه لئی میتال و ثاقیقن.

کاتی په نجه کانم نازادانه به سهر سهرتا ،
به سهر پستی نهرمتا نهوازش ده کهن ،
دهستم مهستی تُوخزن ده بیت

که به له شی کاره با به خشت ده که ویت ،
به خه یال ژنه کهم ده بینم ، تپروانینه کانی ،
وهک هی تویه ، نازده لئی خوشه ویست ،
قول و سارد ، چه شنی یم ده مپری و لهت و په تم ده کات .
له سهر تا نووکی پیش ،
ناوازیکی ناسک ، گولاویکی ترسناک ،
به دوری له شی ره شتاله یدا ده خوولیتته وه .

XXXV

DUELLUM*

دوو جهنگاوه ر یه کتی بو سهر تهوی تر هه لمه تی برد :
چه که کانیان ههوا و خویتی داپوشی .

ئهم یاریانه ، ئهم ته قه ته قی ناسنانه هه وره تریشقه ی
که نجایه تیه کن که نیچیری خوشه ویستییه کی دم به ناله یه .
نازیه کهم ! هه وره کولاویتی ئیمه ، شمشیره دوو فاقه کان شکان .
به لام دانی جیپ و نیئوکی تیژ ،

هه نده نابهن توله ی خو یان له شمشیر و خه نجه ری غایهن ده که نه وه .

- ئهی رق و قینه ی دلانی پیگه یشتووی ئه قینیتیکی زامدار !

لهو دۆلانه ی که پر له پلینگ و پشیلله ی کتوین ،

قاره مانه کانمان شه رخواز خو یان گرژ ده که نه وه ،

خو یان غل ده که نه وه ، پیستیان داروده و نه ی هیشک سهوز ده کهن .

- ئهم خه پرنده ، ئهم دۆزه خه ، پره له دۆستان !

* - Duellum : ئهم ناو نیشانه به لاتینییه : دوو جهنگاوه ر بهرامبه ر به یهک دهوستن بو شه ر .

با به بیخ په شیمانی غل بخوین ، ئه مازونی نامرؤقانه ،
بو ئه وه ی ئه به دییه ت ببه خشینه رق و کینه مان !

XXXVI

بالکون

دایکی یاداشتان ، یاری یاران ،

تو هه موو له ززه ته کانی ! تو ، هه موو ئه رکه کانی !

دیتته وه یادت شیرینی ده ستبازییه کان ،

گه رموگوری مال و سیحری ئیواران ،

دایکی یاداشتان و یاری یاران !

به جو شی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان ،

له بالکونیشه وه ئیواران ، به هه لمی په مه یی ره نگیان .

چه نده مه مکۆله کانت گه رم و چه نده دلپشت نهرم !

گه لئ شتمان وت که هه رگیز ون نابن ،

به جو شی ره ژوو ئیواره کان داده گیرسان .

چه نده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

چه نده فهزا فراوان و چه نده دلپش به توانا !

شازاده ی په رستن ، کپنوشم بو ده بردی ،

وام هه ست ده کرد که بوئی عه تری خوینت ده کهم .

چه نده جوان بوون هه تاوان له ئیواره گه رمه کان !

شه و ئه ستور چه شنی چه پهر ،

چاوانیشم له ناو تاریکیدا ده بوونه بیللیله ت ،

هه ناسه تم ده خوارده وه ، ئهی نهرمونۆل ، ئهی ژه هر !

پیتییه کانیشت له نیتو دهسته برایانه کانم دنووستن .

شه و ئه ستور ده بوو چه شنی چه پهر .

له هونه ری بوو ژانه وه ی ساته خوشه کان شاره زام ،

راپردووم ده بینمه وه که له دوری ئه ژنۆت گرمۆله ی داوه .

تارمایی

I

شهو زهنگ

له ناو ژئیرزه مینه غه مگینانه ی که رۆچوونیا ن مه حاله ،
 لهو شوینه ی که قه دهر تووری هه لداوم ،
 لهو شوینه ی که هه رگیز تیشکیکی په مبه یی رهنگ و دلگیری
 تیا رۆناچی ؛ لهو شوینه ی که ته نها له گه ل شه و دام ، میتوانی غه مبار ،
 من هه روه کو هونه رمه ندیکم که خوداوه ندی گالته جار
 سزای دابی ، ئەفسوس! ده بی وینه ی شه وه زهنگ بکیشم ،
 دل بپرژینم و وهک پاروویه کیش قووتی بدهم ،
 هه ندی جاریش دهره وشیتته وه ، راده کشی و خوی یخ دهکات ،
 تارماییه له میه ره بانی و دره وشانه وه دروست بووه .
 به روخساره خه والووه رۆژه لاتیبه که یه وه ،
 کاتی ده گاته دوا شیکلی خوی ، گه وره و مه زن ،
 میتوانه جوانکیلانه که م ده ناسمه وه :
 ئەوه ئەوه! سیا به لام به جوانی ده بریقیتته وه .

II

گولاو

ئه ری خوینهر ، هه ندی جار به سه ریه سستی و
 نهوسنیبه کی خاوه وه ، بۆنی ئەو دهنکه
 بخوورانه ده که یه که کلئیس داگیر ده که ن ،
 یا ئەو کیسه میسه که سکونانه ت هه لمژیوه ؟
 قوولاییبه کی ئەفسووناوی ، سحراری
 ئیستا سه رخوشمان دهکات و رابردوش بوژاوه !

به چ دهچیت جگه له جوانیبه ژاکاوه که ت له شوینی دیکه بگه ریم ،
 له دووری جهسته نازیزه که ت ، له دووری دلّه زۆر نهرمه که ت ؟
 له هونه ری بوژانه وه ی ساته خو شه کان شاره زام !
 ئەم سویند و ئەم گولاوانه ، ئەم ماچ و مووچه هه تا هه تاییبانه ،
 ئایا لهو خه ره نده ی که رۆچوونی بۆ ئیمه قه ده غه یه ده بوژیتته وه ،
 هه روهک چۆن به ره و ئاسمان هه تا وه بوژاوه کان به رز ده بوونه وه ،
 پاش ئەوه ی خوین له زه ریا قووله کان هه لده کیشا ؟
 - ئەم سویند و ئەم گولاوانه ، ئەم ماچ و مووچه هه تا هه تاییبانه !

دهست لئوه شاو

هه تاو به توولنج داپوشراوه . هه روه کو ئەو ،
 ئەه مانگی ژینم! خۆت به سینه ر گرمۆله ده ،
 بنووه و جگه ره بکیشه به ئاره زووی خۆت ، تاریک و بیدهنگ ،
 هه موو له شت نغرو که نیتو خه ره ندی بیزاری ؛
 ئا ئەوها خو شتم ده وئ! ئەگه ریش ده ته وئ ،
 هه روهک ستاره یه ک له نیتو تاریکی ده ریته ،
 خۆ فش که یته وه لهو شوینانه ی که شیتیی تیا گرد بۆته وه ،
 چاکه ! خه نه ریکی خنجیلانه له کیلانت ده ردیت .
 بیلبله که ت به گری چلچراکان داگیرسینه !
 داگیرسینه ئاره زوو له ته ماشای ئەو گه لحو بانه !
 هه موو شتیکت بۆم له زه ته ، عیلله ته یا خو شی ؛
 ببه بهو شته ی که گه ره کته ، سیا ه ی شه و یا قرمزی کازتیه ،
 له هه موو جه سته ی له رزاوم ریشالیک نیبه ،
 هاوار نه کات : ئای بیلزه بوتی (۳۱) نازیز ، ده تپه رستم !

بەم شېئو بە عاشقەكە لەسەر جەستەى خۆشەوېستى
 يادگارى گولئى ناسكى دەچنى.
 لە قژە نەرم و قورسەكە بەو،
 بۆنى خۆش دەژئ، بخووردانى ئەلكۆف،
 بۆن و بەرامى بەرز دەبیتتەو، دېندە و كىبى،
 جلوبەرگىش، مەخمەل يا موسلاوى،
 ھەموو لەناو لاوئىتیبە بىگەردەكەى نوقم بوو،
 بۆنى فەرووى لى بەرز دەبوو ھە.

III

چوارچىو

وھەكو چوارچىو بەكى جوان لە وئە بگىرئ،
 سەرەراى ئەو بە فلچە بەكى گەلئ دەگمەن كىشرا بئ،
 نازانم چەندئ نامۆ و دلخۆشكەرە
 كە لە سروشتى مەزن جودا بگرتتەو،
 ھەر وھا خسل و كەلوپەلى ناومال، مېتال و زەركەفت،
 خۆى لە گەل ئەو جوانىبە دەگمەنە دەگونجاندا؛
 ھىچ شتتەك ئەو رووناكىبە پەھايە ناخە پەسىنئ،
 ھەموو شتتە بەو دەچوو بۆى بىنە چوارچىو.
 تەنانەت ھەندئ جار بئش وا دەزانرا كە ھەستى تىبايە
 ھەموو شتتە دەبەوئ خۆشى بوئ:
 رووتىبە شەھەت نامىزەكەى نوقم دەكرە
 نىو ماچ و مووچى ئەتلەس، ئەتەگ و مەمكلەغ،
 لەسەر خۆيا بە پرتا، لە ھەموو جوولە بەكىبەو
 مېھربانى مندالانەى عەنتىكەش بەرز دەبوو ھە.

IV

پۆرتريت

نەخۆشى و مەرگ سووتووى ھەموو گرېكن
 كە بۆ مە داگىرسا،
 لە چاوە گەورە كانىبەو چەندئ گەرم و گور و ناسكن
 لە زارىبەو كە دلئى تىبا نغروپە،
 لە ماچە بەھىزە كانىبەو ھەر چەشنى دىكتام (۳۲)
 لە ئىلھامە كانىبەو زىندووتر لە گزىنگ،
 چمان بۆ ما؟ ئاى پۆحەكەم! چەندئ دزىو
 لە وئە بەكى كالى بەسى قەلەم كىشراو زىاتر چ ھەيە،
 كئى وا لە نىو تەنىباى وھكو من پۆحى دەردىت،
 زەمانى دەم پىس و كەنەفتىش،
 ھەموو پۆژئ بالە برىنگمەكانى لەيەك دەدات...
 سىياكوژەرى ھونەر و ژىن،
 ھەرگىز ناتوانىت بسرپتتەو لە زاكېرەم
 كە ھەم لەزەت بوو ھەم شكۆمەندى!

XXXIX

ئەم دىرە شىعرانەت دەدەمى بۆ ئەو ھى ئەگەر
 ھات و بە دلشادىبەو ناوم گەيشتە چاخە دوورەكان،
 مېشكى مرۆفېش بەرەو خەون ھەلبگىرئ،
 گەمىبەكى بەختىار بە باى تىزى باكوور،
 ياداشتت ھەر چەشنى حىكايە تە جىبى گومانەكان،
 خۆتەر ماندوو دەكات ھەر چەشنى دەنگى سەنتوور،
 بە ئەلقەبەكى ئەفسووناوى و برايانەش

۳۲- دىكتام Dictame: پوھكىكى بۆنخۆشى ناچەى «كرىت»، ھ، كاتى خۆى وھكو ھەتوانىش
 بەكار ھاتوو.

هەر هه‌مووی

شه‌یتان له ژووره به‌رزه‌که‌م،
 ئەم سه‌رله‌به‌یانیه سه‌ری لێ دام.
 هه‌ولێ ئه‌وه‌ی دا له‌سه‌ر گونا‌ه ب‌م‌گرێ،
 پێی وتم: «ده‌مه‌وی به‌راستی بزاتم،
 له‌نیو ئه‌و هه‌موو شته‌ جوانانه‌ی
 که‌ کامه‌رانی ئه‌وی لێ دروست کرا.
 له‌نیو شته‌ په‌ش و ئاله‌کان
 که‌ جه‌سته‌ی سه‌حراوی ئه‌وی پێکه‌یتنا،
 چ شوینیکی له‌ هه‌مووی ناسکتره.» -
 رۆحه‌که‌م! تو به‌قینه‌وه هاتینه‌ زمان:
 «چونکه‌ ئه‌و دیکتاه‌میکی ته‌واوه،
 هه‌یچی له‌ هه‌یچی که‌متر نییه.
 کاتیکی که‌ سه‌رسامی هه‌موویم، نازاتم
 چ شتیکی سه‌رسامم ده‌کات.
 ده‌دره‌وشیته‌وه وه‌ک کازیه
 چه‌شنی شه‌ویش ئارام به‌خشه؛
 هارمۆنییه‌کی گه‌لی وردیش
 سه‌رداری جه‌سته‌ی شه‌نگی ده‌کات،
 بو‌ئه‌وه‌ی شیکردنه‌وه‌یه‌کی بی‌توانا،
 هاوتاواییه‌ فره‌کان تو‌مار ده‌کات.
 ئه‌ی میتامۆرفۆزی (۳۳) ئه‌فسووناوی
 هه‌موو هه‌سته‌کانم بوونه‌ یه‌ک!

۳۳- میتامۆرفۆز Métamorphose: به‌و گۆرانکارییه‌ گشتیه‌ ده‌وتریت که‌ به‌سه‌ر شت یا بوونه‌وه‌ردا رووده‌دات. چ له‌ فۆرم، چ له‌ بنه‌ما، چ له‌ سروشتی ئه‌و شته‌.

به‌ قافیه‌ بلنده‌کانی من هه‌لده‌واسرێ؛

به‌چی به‌له‌عنه‌ت بوون، هه‌ر له‌ خه‌ره‌ندی قووله‌وه
 تا که‌شکه‌لانی فه‌له‌ک، له‌ ده‌ره‌وه‌ی من وه‌لامیک نییه!
 - تو ئه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌کو سه‌یبه‌ریکی که‌م خایه‌نی،
 بیشیله‌ به‌پێیه‌ سووکه‌کانت، به‌ ته‌ماشای هیمنت،
 ئه‌و گه‌لخۆبانه‌ی که‌ تو‌بان به‌ دلره‌ق زانی،
 په‌یکه‌ری خاوه‌ن چاوی شه‌و ئاسا، فره‌شته‌ی مه‌زنی ته‌ویڵ ئاسمانی!

XL

SEMPER DADEM*

به‌خۆت ده‌وت، ئەم غه‌مگینیه‌ نامۆیه له‌ چیه‌وه
 چه‌شنی زه‌ریا ده‌رژیتته سه‌ر گاشه به‌ردی پرووت و سیا؟
 - که‌ دل‌مان بو‌ جارێک تری رینییه‌وه،
 ژبان خراپه‌یه‌که‌. نه‌ینییه‌کی ئاشکرایه لای هه‌موو،
 ئازاریکی گه‌لی ئاسان و بی‌گرێ، هه‌روه‌کو
 به‌ختیاری‌یه‌کانیشتان بو‌ هه‌موان ده‌دره‌وشیته‌وه.
 به‌س هه‌نده‌ بگه‌رێ، ئه‌ی جوانکیله‌ فزولیه‌که‌!
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ده‌نگت نه‌رمه، به‌لام بێده‌نگ به‌!
 نه‌فام، بی‌ده‌نگ به‌! رۆح هه‌میشه‌ دل‌گیر!
 زار به‌ پیکه‌نینی مندالانه! له‌ ژینیش به‌ولاوه مه‌رگه،
 که‌ گه‌لی جار به‌ ناسکی ده‌مانگریتته خو.
 به‌یله‌، به‌یله‌ با دل‌م به‌درۆ سه‌رمه‌ست بیت،
 نو‌قم بیته‌ نیو چاوه‌ جوانه‌کانت، وه‌ک چۆن نو‌قم ده‌بیته‌ خه‌ونیکێ شه‌نگ.
 قه‌ده‌ر‌یکیش با له‌ سایه‌ی برژانگه‌کانت راکشێ!

*- ئەم ناو‌نیشانه‌ به‌زمانی لاتینی نووسراوه، واته‌: هه‌میشه‌ هه‌مان شیوه‌.

هه ناسه ی موسیقا به خشه ،
ده نکیشی له گولا و دروست بووه!

XLII

که ئیوارئ دادئ، رۆحی تاقانه ی هه ژارم،
چ ده لئیی دله کهم، دلئ جارن ژاکاوم،
زۆر به جوانی، زۆر به چاک، زۆر نازیزانه،
له پریتکدا، له بهر ته ماشای یه زدانئ، جارێکی دی بوو ژایتته وه.
- فیزمان ده خهینه گۆرانی بۆ ستایش کردنت:
هیچ شتیک به نهرم و نیانی سهرداریی ناکات،
جهسته ناسکه که ی عهتری په ریا نی هه به،
چاوانیشی به رووناکئ پۆشاکمان ده کات.
ئه گهر له شه ودا بیت یا له ناو ته نهایی،
ئه گهر له شه قام یا له ناو خه لکی،
تارما ییبه که مه شخه ل ئاسا له هه وادا سه ما ده کات.
هه ندئ جار قسه ده کات و ده لئیت: «ئه من جوانم و فرمان ده دم
که بۆ خو شه ویستی من ته نها جوانیتان خو شه بوئ!
من فریشته ی پاسه وانم، خودا وه ندی هونه ر و خانمئ خاتمانم.» (٣٤)

XLIII

مه شخه لی زیندوو

به رامبه رم رئ ده کهن، چاوان پر رووناکئ
بی گومان، په ربیبه کی گه لی مه علان موگناتیبسی پی به خشیبون؛
رئ ده کهن، ئه م برا یه زدانیه ی که برامن،
گرئ خو شه کراو له چاوانم ده هه ژیتن.
له هه موو داویک، له هه موو گونا هیکئ گه وره ده مپارتن،

٣٤- خانمئ خاتمان: هیمایه بۆ مهربه می دایکی عیسا.

پیبه کانم به ره و شه قامی جوانی راده گوزه ریتن؛

خزمه تکاری من و منیش کۆیله یانم؛
هه موو بوونم گوئ رایه لی ئه م مه شخه له زیندوو وه به.
چاوان ئه فسووناوی، ده گه شیتنه وه به
رووناکیه سیحراویبه که ی که مۆمدانه کانیا ن به نویتئ نیوه رۆ
داگیرساون؛ هه تاو سوور هه لده گه رئ، به لام
ناگاته کلپه ی سیحرا نامیزی؛
پرسه بۆ مه رگ ده کهن، گۆرانی هاتنه وه ئاگا ده چرن؛
رئ ده کهن و ستران به ئاگا هاتنه وه ی رۆحم ده لئین،
ستاره ن هه یچ هه تاوی کلپه ی ناژاکانیت!

XLIV

تیشک دانه وه

فریشته ی دلخو شیی، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه،
شه رم و په شیمانیی، هه نسک و بیتزایی،
ئه شکه نجه ی سستی شه وانی بووده له که
دل ده گوشت و هک چۆن کاغه ز هه لده گه چرئ؟
فریشته ی دلخو شئ، ئه رئ تو ده زانی رارایی چیه؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه،
چنگی گرژ له نیتو سیتبه ر و ئه سرینی رق،
کاتئ که تو له جاری دۆزه خینی خوئ لیده دا
له تواناشمان سهردارئ خوئ دروست ده کات؟
فریشته ی دلپاک، ئه رئ تو ده زانی کینه چیه؟
فریشته ی ته ندروست، ئه رئ تو ده زانی تا چیه،
که به درتزیایی دیواره به رزه کانی قاوشه رننگ په ربوه کان،
وه کو په ناهه ندان به پیتخشانه وه رئ ده کهن،
به لیتو کرۆژته وه له هه تاوی ده گمه ن ده گه ریتن؟

فریشته‌ی تهن‌دروست، ئه‌ری تۆ ده‌زانی تا چیبیه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نبیه ده‌زانی چیبیه
 ترسی پیریوون و گینگلی سه‌ختی خویندنه‌وه‌ی
 نه‌یتی سامناکی قوربانی نیتو چاوانی
 که چاوانمان زۆر جار تیا یانا خوار دیا نه‌وه؟
 فریشته‌ی قه‌شه‌نگ، ئه‌ری تۆ چرچ و لۆچی هه‌نبیه ده‌زانی چیبیه؟
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و به‌رووناکی
 داودی سه‌رمه‌رگ ده‌بوايه داوای تهن‌دروستی له تۆ بکات
 که له جه‌سته سیه‌راوییه که ت به‌رز ده‌بووه‌وه؛
 به‌لام ئه‌ی پهری، ته‌نها سکا لا بۆ تۆ ده‌که‌م،
 فریشته‌ی دلشاد به‌خۆشی و رووناکی!

XLV

دان پیاوان

جاریکیان، ته‌نها جاریکیان، ئه‌ی ژنی نه‌رم و نیان و خۆشه‌ویست،
 بازووه‌که‌ت له‌سه‌ر بازووم بووه پالپشت،
 (له‌نیتو قولایی شه‌وه‌زه‌نگی رۆحه‌که‌شما،
 ئه‌م یاداشته کال نه‌بووه‌وه)؛
 دره‌نگ بوو؛ هه‌ر چه‌شنی مه‌دالبابه‌کی نوێ
 تریفه‌ی ده‌دا مانگی چوارده،
 شه‌وی روون و ئاشکراش، هه‌ر چه‌شنی رووبار
 له ناو پارسی نووستوو،
 جوگه‌له‌ی به‌ستبوو.
 به‌دریژی خانووبه‌ره‌ش، به‌دریژی گالیسکه‌کان،
 پشیل به‌پرتاو ده‌رده‌په‌رین،
 گوێ قولاغ، یا هه‌ر چه‌شنی سیبه‌ری نه‌رم و نیان
 به‌هتواشی پیاسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردین.

له‌پریکدا، له‌نیتو گه‌رم و گورپییه‌کی سه‌ره‌ست
 شکۆفه‌ی ده‌دا له‌ژیر تیشکی ره‌نگ په‌ریوو،
 له تۆوه، ئامیژیکی زه‌نگین و په‌نگین،
 دلخۆشییه‌کی رووناکی ده‌له‌رییه‌وه
 له تۆوه، له‌سپینده‌یه‌کی به‌باق و بریق،
 نۆته‌یه‌کی راماو، رووناک و دلخۆشی، هه‌روه‌کو ده‌هۆل
 نۆته‌یه‌کی نامۆ، به‌هیمینییه‌وه خۆی ده‌دزییه‌وه.
 هه‌ر چه‌شنی کبیژله‌یه‌کی ده‌غه‌زار، سامناک و تاریک و بووده‌له،
 که خیزانه‌که‌ی شه‌رم ده‌یگرێ، پیوست و ابو له‌میژا،
 له ژیر زه‌مینیکی دوور له‌چاوان، هه‌شاری دا.
 فریشته‌ی هه‌زار، گۆزانی ده‌چرێ، نۆته‌هاوارینه‌که‌تان:
 «یه‌قین نییه‌ له‌م دونیایه،
 هه‌میشه‌ش، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی خۆی ئارایش ده‌کات
 خۆپه‌رستی مرۆف ده‌رده‌که‌وی؛
 ئای که پیشه‌یه‌کی سه‌خته ژنیکی جوان بیت،
 کاریکی هه‌یج و پووجیشه،
 بۆ سه‌ماکه‌ریکی شبت و سارد
 که له‌نیتو زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی میکانیکی ببوریتته‌وه!
 دروستکردن له‌سه‌ر دلان، کاریکی گه‌وجانه‌یه،
 هه‌موو شتی درز ده‌بات و ده‌رووخی، ئه‌قین و جوانی،
 تاکو له‌یادچوون فریبانی ده‌داته نیتو هه‌گبه‌که‌یه‌وه،
 بۆ ئه‌وه‌ی بیبه‌خشیتته‌وه ئه‌به‌دییه‌ت!»
 گه‌لی جارێ ئه‌م مانگه‌ سیه‌راوییه‌م هه‌نایه‌وه یاد،
 ئه‌م بچ‌ده‌نگی و ئه‌م سستییه،
 ئه‌م نه‌یتییه‌ سامناکه‌ به‌چرپه‌شم
 له‌قه‌فه‌زی ئیعتراقاتی دل هه‌نایه‌وه یاد.

سپیدەى ناسك

كاتىپىك سپىدەى چەرمگ و قىرمىزى بەرەو پرووى ئەھلى دونىا ھەلدىت بەو مۆزانە مەعلانانە دەچىت كە بۆ كرژژتن دېنە نېو كۆمەلگاۋە، بە دەلەسەى تۆلە بازىكى نھىتېيىو ھە
لە نېئو خەۋىكى كىچ و كال، فرېشتە يەك دېتە ۋە ئاگا.
ئاسمانە پۇچ سووكەكان، پۇچوونى ئەم لاژە ۋەردىانەش سەخت،
بۆ ئەو مەۋقە دانىشتوۋەى بەر ھەيوان، كە ھەر خەون دەبېنى و ئازار دەكىشى،
بە ھېزى جەزبەى خەپەند، دەكرېتە ۋە پۇ دەچىت.
بەم جۆرە، ژنە خوداۋەندى ئازىز، پروون بېن و بې گەرد،
لەسەر كە لاۋە دووكە لاۋىبەكانى ئورژبە دەبەنگەكان
يادا شتەكەت گەلى پرووناك، گەلى پەمەبى و سېحراۋى
لەبەر چاوانم بېۋچان، زىاتر گىژم دەكات
ھەتاۋ تېشىكى مۆمەكانى رەش ھەلگەپاند،
ئا بەم جۆرە، تارمايىبەكەت، ھەمىشە سەرفرازە،
بە رۇحى درەوشاۋە و بە ھەتاۋى نەمر دەچىت!

ھارمۆنى ئىۋارە

ئا ئەۋەتا دېن ئەو زەمانانەى كە ھەموو گۆلى
لەسەر قەدى خۆى دەلەرېتەۋە، دەبېتە ھەلم ۋەك بخووردان؛
دەخولېنەۋە دەنگ و بۆلە نېئو ھەۋاى ئىۋارە؛
قالسى خەمۆكى و گېژبوونىكى خاۋ!
ھەر چەشنى بخووردان ھەموو گۆلى دەبېتە ھەلم!
كەمانجەش ھەلەلەرزى ھەر ۋەك دلې ئازار بدرى،
قالسى خەمۆكى و گېژبوونىكى خاۋ!

ئاسمان غەمگېن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار (۳۵).

كەمانجەش ھەلەلەرزى ھەرۋەك دلې ئازار بدرى،
دلېكى ناسك، قېنى لە عەدەمى فراوان و سېا دەبېتەۋە،
ئاسمان غەمگېن و جوان ھەر چەشنى روپوزوار؛
ھەتاۋ خۆى لەناۋ خوتېنى مەبوۋى خۆيدا گەوزاند.
دلېكى ناسك، قېنى لە عەدەمى فراوان و سېا دەبېتەۋە
لە رابردوۋى پۇش، ھەموو شوپنەۋارەكان دەچنى!
ھەتاۋ خۆى لەناۋ خوتېنى مەبوۋى خۆى گەوزان...
يادا شتەكەت لە ناخمدە چەشنى ئۆستەنسوار (۳۶) دەبرېقىتەۋە.

شوشە

عەترىكى كەسكون، ھەموو ماددەبەك بەرامبەرى ھېچە.
شوشەش كون دەكات، كاتىپىك سنوۋقە
چكۆلانەكە دەكەبىنەۋە، كە لە رۆژھەلاتەۋە ھاتوۋە،
سورگىبەكەى جېرەى دېت و بە گرژبېبەۋە ھاۋار دەكات،
يا لە خانوۋىبەكى چۆل و ھۆل، چەند كانتورېك
پېر لە بۆنى تېزى زەمانى زو، سېاھو غوبار لې نېشتو،
ھەندى جار شوشەبەكى كۆن دەدۆزىنەۋە
كە بە وردى رۆحىكى گەپاۋەى دېتەۋە ياد.
ھەزار خەياللى تيا دەنوۋستن، قۇزاغەى مەرگ،
بە سىستېبەۋە ھەلەلەرزى لەناۋ شەۋەزەنگى قورس،
كە بال دەگرن و تەلاش دەدەن،

۳۵- روپوزوار Reposoir: جۆرە مېزىكە كە لەسەرى كەشە ئايىنى جۆراۋجۆر ساز دەكرېت.
تايىبەتە بە ئايىنى كاسولېكى.

۳۶- ئۆستەنسوار Ostensoir: لە شېۋەى ھەتاۋدا، بەمىتالى زەركەفت دروست دەكرېت و
لەسەر بىچىنەبەكدا دادەنرېت. بەشېك لە كەشى ئايىنى كاسولېكى دەمېردرېت.

زهره کەفت، رەنگ لاژەووەرد، بە چینی پەمەیی دەوردراوه .
 ئا ئەوەتا ئەو یاداشته مەستکەرانی که دەخولیتەوه،
 دەخولیتەوه لەناو هەوای شلەژاو؛ چاوان دەچووقین،
 گێژ بوون رۆحی بەزبوو دەگری، بە هەردوو دەستیش
 بەرهو خەرەندی ئافەتی مەرۆقاییەتی تووری هەلەدەدا!
 لە قەرەغی خەرەندی زەمەن هەلیدەتوو تینتی،
 لەو شوینەیی که قومقۆمۆکی بۆنکەر کفن دەدرینتی،
 بە هاتنەوه هۆشی دەجوولیتەوه تەرمی تارمایی
 بە خۆشەویستییه کی کۆنی سوا، ماتەمین و سبیراوی.
 ئەوها، کاتی لەناو زاکیه ی مەرۆف ون دەبم،
 لە قوژبنی کانتۆرتیکی سامناک، کاتی فری دەدریم،
 شووشە کۆنیککی بە ئەسەف،

دارزیو، غوبار لی نیشتوو، پیس، بوودەلە، لینج، درز بردوو،
 دەبە تابووت، ئەی رشانەوی خۆشەویست!
 شایەدی هیژ و توند و تیریت،
 ژەهری ئازیزی خۆشەکرایی دەستی فریشتە!
 شەرابیکە که هەناوم دەکرۆژی، ئەی ژین و مەرگی دلە!

XLIX

ژەهر

شەراب دەتوانی پەستەری ژێر زەمین داپۆشی،
 بە کەشخەیییه کی پەدیده ئامیز،
 لە کۆلەگەیه کی ئەفسووناوی زیاتریش
 لە زێری هەلەمە ئالەکی دروست کات.
 شتە بی سەرەدەکان هەراش دەکات،
 بی سنووریش فراوان،
 زەمەن قوول و شەهوەتیش هەلەدەکۆلێ،
 رۆحیش لە توانای خۆی زیاتر،

پەر لە خۆشی سیاهو خەمۆکی دەکات.
 ئەم هەموو ناگەنە ئەو ژەهری که لە چاوانتەوه دەدرین،
 لە چاوه کەسکە کانتەوه،
 دەریاچەن رۆح تیاپە هەلەدەلەرزێ و بە بەرهواژ خۆی دەبینی...
 خەونەکانم بە کۆمەل دین و
 دەیانەوی لەم خەرەندە تالە بخۆنەوه.
 ئەم هەموو ناگەنە موحیزە سامناکەکی
 ئەو لیکەت که گاز دەگریت،
 که رۆحم بەبی پەشیمانی نغزۆ دەکاتە نێو بیریچوونەوه.
 گێژ بوونی پیتییه و
 بەهیتوایی بەرهو که ناری مەرگی دەبات!

L

ئاسمانیکی تەلخ

هەر دەلتی بیناییت بە هەلەم داپۆشراوه؛
 ئەری چاوه ئەفسووناوییه کانت (شین، بۆرن یا کەسکن؟)
 بی وچان نەرم و نیان، خەوالتوو و دلرەق،
 پەنگدانەوی خاو و خلیچی و کالیی ئاسمانیان هەیه.
 ئەو رۆژە سپیانەت دیتەوه یاد، شلەتین و داپۆشراو،
 دلێ سبیراویان بەگریان شەق دەکرد،
 کاتی خراپەیه کی نادیار گینگلیان بی دەدات و دەیانەه ژین،
 دەمارە زۆر ورباکان گالتە بە رۆحە نووستووکان دەکەن.
 هەندێ جار بە ئاسۆ جوانەکان دەکەیت
 که هەتاوی وەرزه تەم و مژاوییه کان دادەگیرسینی...
 چەندێ دەدرەوشایتەوه، دیمە نیتی پاراو
 تیشکەکانی ئاسمانی تەلخ دادەگیرسینی!
 ئەی ژنی ترسناک، ئەی ئاو و هەوای هەلەخەلە تینەر!
 بەفر و تەم و مژتیشم خۆش دەوی،

دەتوانم لەم زستانە وشکەرۆیە
خۆشی هەلقاچم کە لە سەھۆل و ئاسن تییتر بن؟

LI

پشیلە

I

لەناو مێشکم پیاوێ دەکات هەر
دەلێی لە مائی خۆی دایە.
پشیلەى جوان، بەهێز و نەرم و ناسک
کاتیکیش دەمیاوینى، بە ئاستەم گوتمان لى دەبی،
سەرەرای ئەوێ نەغمەکەى نەرم و پڕ نەپییە،
بەلام دەنگى یا هیمن کەرە، یا بە مرخە،
هەمیشە قوول و زەنگین،
ئا لەمەدایە نەپیتی و سیحر و ئەفسوون.
ئەم دەنگەى کە زەنگول زەنگول دادەچۆرئ،
ناخى هەرە شەو زەنگم پاگژ دەکاتەو،
و هەکو دێرە شیعری غەرەم دەکات و،
چەشنى شەرابى عەشقیش دلشادم دەکات.
دلرەقترین شەرم ئارام دەکاتەو،
نەشەى جۆراو جۆریشم تیا دەبوورژینەو؛
بو ئەوێ درێژترین پرستەش بلتیت،
پییوستى بە حەرفى نییە.
نەخیر، کەوانى کە مانجە نییە
گاز لە دلەم بگرت، گەلى شاهانە
لەسەر هەرە لەراوەترین ژتییدا
گۆرانى دەچرئ،
دەنگت، ئەى پشیلەى ئەفسووناوی،

فریشتە ئاسا، پشیلەى غەریب،
ئەوێ لە ناخى فریشتەش دایە،
چەندە ناسکی هەندەش هاوئاوازا!

II

لە فەرۆه رەنگ زەرد و قاوہیبیەکەى
بۆنى گولایى سووک بەرز دەبیتهو،
ئێوارەیهکیان پیتی بۆندار بووم،
لەبەر ئەوێ تەنھا جارێکیان، جارێکیان و بەس،
دەستم بەسەر پشیتیا هینا.
رۆحى ئاشناى شویتە؛
حوکم دەکا و سەردار و ئیلھام بەخشە
هەموو شتێ لە شاهەنشاهەکەیدا.
رەنگبێ سیحر بیت و ببیتە خوداوەند؟
کاتى پروانینم هەلەگژئ بەرەو ئەو پشیلەى
کە خۆشم دەوئ، هەرەک بەرەو عاشق رابپیچرئ.
کە سەیری خۆمیش دەکەم،
بەگوتراپەلى دەگەرینەو.
بەتاسانەو دەبینم
گرى بیلبیلە رەنگ کالەى،
چەشنى لۆکسى رۆشن، نایاب و زیندوون،
بە وەستاویبەو تێم دەروانن.

LII

پاپۆرى جوان

ئەى جادووبازى دەست و پى سپى، دەمەوئ بۆت بگێرمەو
ئەو هەموو جوانیبەى کە لاویت ئارایش دەکەن!
دەمەوئ جوانیبەکەت رەسم کەم،

که ههم مندالییی و ههم گه وره بوونیی تیا گرد بوته وه.
که ری ده که ی چمکی کراسه که ت با ده مالتی،
هر به پا پوری ده که بیت ملی ده ریا بگری،
چاروگه دار و له سهر کیشیتیکی سووک،
ته وزل، هیدی هیدی رابووری.

له سهر نه ستوی پان و خرت، له سهر شانی تیکسمراوت،
سهری فیزدات به میهره بانیه کی ناموه،
له سهر نه زمیتیکی هیمن و سهر فراز
ریگا ده پرت، مندالیکی پر له شکومه ندی.
ته ی جادووبازی ده ست و پی سپی، ده موی بوت بگری مه وه
ته و هه موو جوانیه ی که لاویت نارایش ده که ن؛

ده موی جوانیه که ت ره سم که م،
که ههم مندالییی و ههم گه وره بوونی تیا گرد بوته وه.
مه مکوله که ت پیش ده که وی و پال به تا وه ده نیت،
مه مکوله ی سهر فراز کانتوریکی گه وره به،
پلاکه کانی قه دی قوقز و ره شن،
هر چه شنی قه لغان ده بریسکینه وه!

قه لغانی شه رخواز، چه کی نوک په مپی!
کانتوری خاوهن دوو نهینی، پر له شتی خوش،
شهراب و عه تر و مه ی

عه قل و دلش توشی ورینه ده که ن!

که ری ده که ی چمکی کراسه که ت با ده مالتی،
هر به پا پوری ده که بیت ملی ده ریا بگری،
چاروگه دار و له سهر کیشیتیکی سووک،
ته وزل، هیدی هیدی ده روات.

رانه نازیه که ت، له ژیر فاقی راوچیان،
ناره زووی تاریک ده هژینی و زیزی ده کات،
هر چه شنی دوو جادووباز

که ژه هری سباهی عه شق له سولاجیه کی قوول تیکه ل کات.
بازووه کانت گه مه به هیرقله تازه پیگه یشتووه کان ده که ن،
«بووا» ن ژوران بازه پته وه کانی به رامهر ده بریقینه وه؛
بو ته وه دروستکراون که به و رکه وه،

عاشقه که ت به چه شنی بگرنه باوه ش، وه کو بلینی له نیو دلدا ختمی بکه ن.
له سهر مله نه ستوور و خره که ت، له سهر شانه چه وره که ت،
سهرت به میهره بانیه کی غه ریه وه خوی ده رده خات؛
به هه وایه کی هیمن و سهر فرازانه
زاروله یه کی شکومه ند، ره وت ده کات.

LIII

داوه تی سه فهر

روله که م، خوشکم
خه ون به تاسوده بییه وه ببینه
بروبن بو ته وینده ری و پیکرا بژین!
هیدی هیدی، خوشبوستان،
خوشبوستی تا کو مردن،
بچینه ته و ناقاره ی که له تو ده چیت!
هه تا وه کان به تاسمانه
ته لخه کان پاراو
بو رچه که میش سبخرئامیز
گه لی ته فسووناوی
وه ک چاوه فیلبازه کانت،
له نیو روندکدا بیرسکینه وه.
له وی، هه موو شتی ته نها پوختی و جوانیه،
هیمن و که شخه و شه هوه تاوی.
شتمه ک ده بریقینه وه،

سهقهت

ئهري ده توانين ئهم كه نهفته له ناو دهين، ئهم په شيمانىييه بى سه رويه ره،
 ده ژيت و خوى راده وه شينى و گينگل ددهات،
 له سه رمان ده ژيت وهك چوَن كرم له له شى مردوو،
 ههر وهك كرمى قهد دار به پروو؟
 ئهري ده توانين ئهم په شيمانىييه بى هه توانه له ناو دهين؟
 له چ ژه هرى عه شقيدكا، له چ شه راييدكا، له چ تيزانيدكا (37)
 ئهم دوژمنه پيره بخنكيدن،
 ويرانكهر و نهوسن ههر چه شنى سوزانى،
 به ئارام ههروهكو ميرووستان؟
 له چ ژه هرى عه شقيدكا؟ - له چ شه راييدكا؟ - له چ تيزانيدكا؟
 بلنى، ئهئى جادوو بازى شهنگ، بلنى ئه گهر دهيزانى، پيى بلنى
 بهو روجهئى بار قورسى رارايييه،
 ههر به يهكئى دهچيت له سه رهمه رگ برين بكو لينتته وه،
 كه سمى ئه سپيكا بيهه نجنى،
 پيى بلنى، ئهئى جادوو بازى شهنگ، پيى بلنى ئه گهر ده توانى،
 به وهئى كه گيان ددهات و گورگيش بوئى كردوو
 قه له ره شيش پاسه وانى دهكات،
 بهو سه ربازه شكسته! ئه كهر پيويست بكات ره شين بيت
 كه خاج و گوڤيش ده بينى!
 بهو هه ژارهئى كه گيان ددهات و گورگيش بوئى كردوو!
 ده توانريت ئاسمانىكى قوراوى و سىا داگير سينريت؟
 ده توانريت شه وه زهنگ شه ق بكرتيت،

37- تيزان Tisane: جوژه خوارده نه وه به كه وهكو چاى دروست دهكرتيت، بهلام له جياتى گهلا
 چاى، گهلاى رووهك و گىاى تايبه تى تى دهكرتيت؛ وهكو سووكه درمانيش ده درتته نه خوش.
 بو نمونه: تيزانى ربحانه، هئى زه بزه فون...

زه مهن لووسى كردوون،
 ژوو ره كه مان ده رازتته وه،
 به گوله ههره ده گمه نه كان،
 تيكه ل ده بيت بوَن و به رام،
 به شه پوئى بوئى عه مبه ر،
 بنميچ زهنگين،
 نه پنو كه كان قوول
 روژ هه لاتى دره وشاوه،
 به زمانه شبرينه زگماكييه كهئى،
 به روچيكي نه پنييه وه،
 هه موو ده دوين.
 له وئى، هه موو شتى ته نها پوختى و جوانييه،
 هيمن و كه شخه و شه هوه تاوى.
 له سه ر ئه و كه نالانه ده بينى،
 گه ميبه كان نوو ستوون،
 به زه وق و ويَل،
 بو ئه وهئى تير كه ن
 بچوو كتيرين ئاره زووت
 با له بنى دونيا وه هات بيتن.
 - هه تاوه ئاواكان
 كپلگه و كه ناله كان
 ته نانه ت سه ر تا پاى شار انيش،
 له ناو ياقووت و ئالتوون نغرو ده بن؛
 له نيو پرووناكييه كى گه رم
 جيهان ده نوئى.
 له وئى، هه موو شتى ته نها پوختى و جوانييه،
 هيمن و كه شخه و شه هوه تاوييه.

که له قیبر خهستتر و نه ئیوارهی ههیه نه بهیانی،

بی ستاره و بی پروناکی جهنازه؟

دهتوانریت ئاسمانیکی قوراوی و سیا داگیرسیتیریت؟

ئهو هیوای که لهسهر کاشییهکانی خان دهگهشایهوه،

فووی لی کرا و بو ههتا ههتا کوژایهوه!

بی مانگ و بی تربفه، بگهړتین به دواي شههیدانی پرتگای خراپه

که لیږه نیشتهجی بوون!

شهیتان ههموو شتیکی سهر کاشییهکانی خانی کوژاندهوه!

ئهی جادووبازی خوښهویست، به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

ئهری، لیخوښ نهبووانت خوښ دهوی؟

ئایا دهزانی پهشیمانی چیبه، پهشیمانی سیما ژههرای،

که دلّمان بوّی دهبیته نیشانه؟

ئهی جادووبازی خوښهویست، ئهری به لهعنت بووانت خوښ دهوی؟

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمانی دهکوژئی،

پهیکهری جیبی بهزهیی،

زۆر جار ههر چهشنی مۆرانه، شالاو بو بناغهی

خانوبهه دههینتی.

سهقهتیبی بهدانه نهفرهت لیکراوهکانی رۆحمان دهکوژئی!

ههندي جار له قوولایی شانۆی تورها تدا

سیحریتک له ئاسمانی دۆزهخینم دهبینی

ئۆرکیسترای دهنگداری دادهگیرساند

کارتیوهیهکی پهدیبه ئامیژ؛

ههندي جار له قوولایی شانۆی تورها تدا بینیم.

بوونهوهریتکم بینی، که تنها پروناکی و ئالتون و ئاوریشم بو،

شهیتانی زه بهلالاحی دا به عهزرا؛

بهلام دلّم ههرگیز نهشهه پیدا رانهبووری

شانۆیه که، ههمیشه بی وچان و بی سوود

چاوهروانی بوونهوهریتک دهکهین بالهکانی ئاوریشم بن!

LV

وتووێژ

ئاسمانیکی قهشهنگی خهزان، پروناک و پهمهیی!

بهلام غه مباریی تیا ما چهشنی زه ریا هه لدهچی،

به پاشهکشنی، لهسهر لیوه خه مۆکییهکانم

یاداشتی هه لقرچاوی قورولیتهی تالی خوئی جی دههینتی.

- بی سوود دهستت لهسهر سینهی له هوش خوچوو دهخلیسکت!

هاورئی، له چ دهگهړیتیت، شوینیکه و خاپوور بووه،

بهچرنووک و دانه تیژهکانی ژن،

ئیتیر له دلّم مهگهړئی؛ ئاژهلان خواردوویانه.

دلّم ته لاریکه دارزاو، دادهپی؛

خۆ تیا مهست دهکن و خۆ دهکوژن و خۆ به قژهوه هه لدهواسن!

- بوئی عه تریتک به دهوری گهردنی روتت دهخولیتتهوه!...

ئهی جوانکیله، ئافه تی رۆحان، دهتهوئی!

به چاوانی گر ئاساتهوه که چهشنی ئاههنگ دهبریقینهوه،

بیکه یته سووتمانی پاشماوهی ئاژهلان.

LVI

سترانی پایز

I

قهدهریکی دی دهخزیننه نیتو سهرمایهکی تاریکهوه؛

مالئاوا، ئهی پروناکییه گه شهکهی هاوینه کورتهکان!

ههر له ئیستاوه گویم له کوتهرهی داره

به دهنگیکی سامناک و دلتهزین دهکونه سهر کاشی حهوشهکان.

تهواوی زستان درژیننه بوئمهوه: توورهیی،

قین، موچرک و سامناکی و کاری قورس و بیگاریی،

بۆ خانەپیک (۳۸)

خانم، دەمەوی لە قوولایی بیتزاربیم
 قوربانگە یەکی (۳۹) ژتیر زەمینیت بۆ دروست کەم،
 دوور لە ئارەزووی دونیایانە و دوور لە تەماشای گالتەجارانە،
 لە قوژبنیکی هەرە تاریکی دلیمیش،
 لانیەکت لە لاژەوێرد و ئالتونی خۆشەکراو بۆ هەلکۆلم،
 وەک هەرە سەرسوپنتترین پەیکەر، لەو شوێنە بەرزبیتەو.
 بەدێرە بریقەدارەکانم، بەمیتالینکی بیگەرد داپۆشراو،
 بەقافیە ی کریستالین زانایانە پەخشاو،
 بۆ سەرت تاجیکی زۆر گەورەش دروست کەم.
 لەناو بەغیلیشەم، ئای خانمی فانی،
 پالتوبەکت بۆ بدرووم، لە دەستووری بەربەرەدی
 قورس و ریتیک، بەرگی ناووەشی لە گومان،
 هەر چەشنی حەشارگە یەک، ئەفسوونت بشارتیتەو،
 نەک بە میرووی نەخشاو، بەلکۆ بە ئەسرینەکانم!
 کراسەکتە تیش بێتە ئارەزووەکانم، بلەریتنەو،
 شەپۆل بەدات، کاتێ هەلبەز و دابەزی دەکات،
 بەرەو بەرزاییبەکانیش لاسەنگ بێت،
 بۆ دۆلەکانیش کپ بێتەو،
 هەموو لەشە سپی و پەمەییبەکت بە ماچ داپۆشێ،
 لە حورمەتیشم، پیتلاویکی جوانی ئەتلەسیت بۆ دروست دەکەم،
 مل کەچی پیتتە خوداوەندیبەکت بن،
 حەپسی گوشرانیککی خاوی بکەن،

۳۸ - Madone: مەبەست لە ماریایە، مەریەمی دایکی عیسا.

۳۹ - قوربانگە Autel: میتزیککی تاییبەتە، لە تەختە یا لە مەرمەر دروست دەکریت، نوێژی لە دەور دەکریت، تاییبەتە بەکاسولیکییەکان.

هەر چەشنی هەتاویش لە دۆزەخی پۆلین،
 دلەم وەک کلتۆ شەختە یەکی سوورە.
 مووچرک پر لەشم، گوێم لە کۆتەرە دارە و دەپمێ،
 زایەلە ی هەراشترە لە دەنگی قەنارە.
 رۆحم چەشنی بورجیکە و هەرەس دەهینێ،
 لەژتیر زرمە ی مەکیبە یەکی قورس کە وچان بوون نازانێ.
 وا هەست دەکەم ئەم پیتکەدا دانە مۆنۆتۆنە رامدەژەنێ،
 بەخیرایی تابووتی بزماری پێژ دەکەن لە شوێنی،
 بۆ کێ؟ - دوینی تاوستان و ئەوا ئەمرو خەزان!
 ئەو هاوارە ئەفسووناویبە وەک زەنگی مالتاواش دەزینگیبیتەو.

II

تیشکی سەوز باوی چاوە بادەمیبەکانتم خۆش دەوێ،
 جوانیی شیرین، بەلام ئەمرو هەموو شتی تالە بۆم،
 هیچ شتییک، نە خۆشەویستی، نە ژووری ژنان. نە کوانوو،
 بۆم نابنە هەتاوی درەوشاوە ی سەر دەریا.
 بەلام سەرەرای ئەمەش، خۆشمت بوێ، دلێ ناسک! ببە دایک،
 بۆ ناکەس بەچە یەکی وەک خۆم،
 تەنانەت بۆ شەڕانیبەک. بۆم ببە بەعاشق، یا خوشک.
 ببە بە شیرینیبەکی کورت خایەنی خەزانیکی شکۆمەند،
 یا هەتاویکی ئاوا بوو.
 داوا یەکی بچووکە! گۆر چاوەروانە! گۆر چلێسە!
 دە بەپێلە، تەوێلم لەسەر ئەژتۆت تۆزێ بحەسیتەو،
 لەگەڵ پەشیمانی بۆ هاوینی گەرم و چەرمگی
 کۆتایی وەرزی، تام بکات تیشکی زەرد و شیرین!

گورانی پاش نیوهرۆ

هه‌رچه‌نده برژانگه‌کانت شه‌رفروشن
 سیمایه‌کی غه‌ربیت پی‌ ده‌به‌خشن
 که نه‌ هی فریشته‌یه‌کن،
 نه‌ی فالچی چاو شه‌هوانی،
 نه‌ی سووکه‌له‌م ده‌تپه‌رستم
 نه‌ی گراوی ناگرینم!
 به‌قه‌د دل‌سۆزی
 قه‌شه‌یه‌ک بو‌ نه‌وه‌ی ده‌بیه‌رستێ.
 سارا و جه‌نگلستان
 که‌زبیه‌ هۆنراوه‌ هیشکه‌کانت پر بۆن ده‌که‌ن،
 سه‌رت شێوه‌ی
 لوغز و ته‌لیسمی هه‌یه.
 هه‌روه‌ک به‌ ده‌ور بخووردانا
 له‌ ده‌وری له‌شت بۆنی عه‌تر ده‌گه‌ریت،
 چه‌شنی ئیواره‌ سبهر به‌خشه
 جو‌ری شه‌وه‌زه‌نگ و گه‌رمی.
 هه‌ره‌ به‌هه‌یترین ژه‌هری عه‌شق،
 ناگه‌نه‌ ته‌وه‌زه‌لیت،
 تو‌ نه‌و ده‌ستبازبیه‌شی
 که‌ مردوان زیندو ده‌که‌یته‌وه‌!
 هه‌ندی جاریش، بو‌ نه‌وه‌ی
 هارو هاجیه‌ سه‌یره‌که‌ تیش هه‌تور که‌یته‌وه‌،
 به‌جه‌خته‌وه‌، گاز و ماچ
 به‌فیه‌رۆ ده‌ده‌ی!
 سه‌وزه‌له‌م، به‌و پیکه‌نینه

هه‌ر چه‌شن قالبی‌کی دل‌سۆزیش جی به‌نجه‌کانت بپارین.
 سه‌ره‌رای هونه‌ری به‌ له‌زم، نه‌گه‌ر پیم بکری
 بو‌ پاژنه‌شت مانگی‌کی زیوین بتاشم،
 نه‌و ماره‌ی که‌ هه‌ناوم ده‌گه‌زی
 له‌ بن پاژنه‌کانتی دانیم،
 بو‌ نه‌وه‌ی بیه‌شیلی و گالته‌ی پی بکه‌ی،
 شازاده‌ی سه‌رکه‌وتوو و به‌ره‌که‌تی سه‌رفرازی،
 نه‌م ده‌عبایه‌ پر له‌ قین و کلپه‌داره‌.
 بیه‌رکه‌دنه‌وه‌کانم وه‌کو مۆمی ریزکراو بیه‌نی
 به‌رامبه‌ر به‌ قوربانگه‌ی گو‌لزار به‌ شازاده‌ی عازهبان،
 بنمیچی شین نه‌ستیره‌پێژ کات،
 به‌ چاوانی پر گه‌وه‌ هه‌میشه‌ ته‌ماشاکات.
 هه‌روه‌کو نه‌وه‌ی که‌ هه‌موو له‌شم بتنازیه‌تێ و بتپه‌رستێ،
 هه‌موو شو‌تێ ده‌بیتته‌ بنژوان (٤٠) و بخوور و میه‌ر (٤١)
 به‌بی و جان به‌ره‌و رووی تو، به‌ره‌و ترۆپکی به‌فرین
 له‌ چه‌شنی هه‌لم رو‌حی باهۆزم به‌رز بیتته‌وه‌.
 له‌ کو‌تاییدا، بو‌ نه‌وه‌ی رو‌لی مه‌ربه‌م ته‌واو بکه‌ی،
 بو‌ نه‌وه‌ی نه‌قین و به‌ربه‌ری تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ی
 وه‌ک له‌زه‌تییکی ره‌شی هه‌وت گونا‌هه‌ گه‌وره‌که‌!
 جه‌للادیکی پر له‌ په‌شیمانی، هه‌وت چه‌قۆی زۆر
 تیه‌ژ دروست ده‌که‌م، هه‌ر چه‌شنی نه‌کرۆپاتیکی بی هه‌ست
 هه‌ره‌ قو‌لایی خوشه‌ویستیت ده‌که‌مه‌ نیشانه‌،
 ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی په‌له‌قاژه‌ت،
 ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی خو‌نیاویت، ده‌بچه‌قینمه‌ ناو دل‌ی داچۆراوت.

٤٠ - Benjoin: جو‌ره‌ شله‌یه‌کی بۆن خوشه‌ له‌ جو‌ره‌ دره‌ختی‌که‌وه‌ ده‌ردیت که‌ له‌ ولاتی
 هیندستاندا ده‌رویت. به‌عاره‌ی (لبان)ی پی ده‌لین.
 ٤١ - Myrrhe: جو‌ره‌ شله‌یه‌کی بۆنداره‌ له‌ دار و دره‌خته‌وه‌ په‌یدا ده‌بن: به‌عاره‌ی (مه‌ر
 الص‌راء)ی پی ده‌لین.

گالته جارانه وه هه لا هه لام ده کهیت،

پاشان له سهر دلّم

چاوه شیرینه مانگ ئاساکهت راده خهیت.

له ژیر پیتلاوه ئەتله سه سپیبه که تیش،

له ژیر پیتیه خنجیلانه ئاوریشمییه که تیش،

گه وره ترین به خته وه ریم داده نیتم

چاره نووس و بلیمه تیم.

تۆ هه توانی رۆحی منی

تۆ تیشک و رهنگی منی!

تۆ ته قینه وهی گهرم و گوری

ناو سپیبریا سیا که می!

LIX

SISINA

خه یالی ئەوه بکه ن دیان (٤٢) به چهک و تفاقیتی که شخه وه

دارستان تهی دهکات و دهوه ن ده شیلخ،

قژ و سپنه له ههوا و سه رمه سستی ژاو ژاو،

سه ریلند، ده چیتته گژ هه زاران سوارچاک!

ئه ری «تیروان» تان بیینی، عاشقی شه ر و کوشتار،

میله تیکی پیخواسی هان ده دات بۆ شالاو بردن،

گوئا و چاوان گرین، رۆلی کاره کته ره که ی خۆی ده بیینی،

سه ره په یژه شاهانه کان ده که وی، شمشیر له چنگ؟

هه ره کو سیزنا! به لام جهنگا وه ریکی ناسک

به بارتاقای رۆحی به خشنده ی هه نده ش کوشنده یه،

دلا وه ره که شی، شیتی بارووت و ده هۆله،

به رامبه ره به سکا لا به ران خۆی چهک دهکات

دلش، گر ویرانی کردوه، هه میشه ئەستیرکیکی ئەسربنه،

بۆ ئەو که سه ی شایانییه تی.

٤٢- دیان Diane: ژنه خودا وه ندیکی رۆمانییه کانه.

LXI

بۆ ژنه کریۆلی

له و ولاته بۆنخۆشه ی که هه تاو ده ستبازی ده کرد،

له ژیر چه ره دره ختیکی میخه کین و

له ژیر دارخورما که ته مه لی و حه وان هه وه ده ر ژایه چاوان هه وه،

خانمکی کریۆلیم ناسی خاوه ن ئەفسوونیکی فه رامۆش کراو.

پیست کال و گهرم، سه وزه له یه کی سیحر نامیز

له گه ردنییه وه شتیه یه کی ناسکیش په یدا ده بوو؛

زراش و که له گهت، ره وتی چه شنی راوچی،

زه رده خه نه هیتن و چاویش پر له نیانیی.

گه ره ده ته وی خانم، بچیتته ولاتی راسته قینه ی شکۆمه ندیی،

بچیتته سه ره که ناری سپن و لواری سه وز،

شایانی ئەوه ی که گه ره که ئەنتیکه کان نارایش بکه ی،

له وی له په نا سپه ره کان، تۆوی هه زاران شیعر

ده ر ژینیتته دلّی شاعیران، به هۆی چاوه گه وره کانت هه وه،

شاعیران له خزمه تکاره کانت زیاتر ده یینه سه ره چۆک.

LXII

MOESTA ET ERRABUNDA *

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری،

له ئۆقیانووسی ره شی شاری بووده له دوور ده که ویتته وه،

ده فری به ره وه ئۆقیانووسیکی دی که جیتی ته قینه وه ی دره وشانه وه یه،

شین، کال، قوول هه ره چه شنی به توول؟

ئه ری «ئاگات» پیتم بلّی، هه ندی جار دلّت ده فری؟

ده ریا، ده ریا ی فراوان، ره نچمان هیور ده کاته وه!

چ شه بیتانیک به خشیه ده ریا، ژنه گوآنیبیژتیکی ده نگ که رخ

*- ئەم ناو نیشانه به زمانی لاتینییه، واته: خه مۆکی و ویل.

رۆحی گه پراوه

چه شنی فریشته چاوكاله كان،
 ده گه رېتمه وه نه لكۆڤه كهت،
 له گه ل سېبه رى شه وان،
 بېدهنگ خو ده خزينمه ژووره كهت،
 په شتاله كه م،
 ماچى ساردت ده ده مې، هه ر چه شنى مانگ
 به خشان به ده ورى چالېكيشدا
 ده ستبازى مارانه ت له گه لدا ده كه م.
 كه به يانى شينباو يش هه ل دېت،
 ده بېنى به تاله
 دۆشه كېكى سارد تا تيواره.
 وهك نه وانى دى، به نه رم و نيانيه وه
 ده پانه وى خو بسه پېننه سه ر ژينت،
 سه ر لا ویت؛ من ده مه وى به
 سامنا كېبه وه خو بسه پېنم

سونىتى خه زان

چاوه رۆشن و بلوورېبه كانه پېم ده لېن:
 «ده بې بۆ تو، عاشقى نامۆ، شايانى چ بېم؟»
 - جوانكيله به و بې دهنگ! بېجگه له بې گهردى
 نازله لى نه نتيك، دلّم به هه موو شتى هه لده چى،
 نايه وپت نه پېنېبه دۆزه خېبه كهت پې نيشان دات،
 لانكى كه نارامېبه قووله كهى بانگم دهكات،
 نه نه فسانه ره شه كهى كه به كلپه نووسراوه.

له گه ل تۆرگى بايه مرخنه كان بېته هاو ده م،

نه م كاره به رزهى رازنه نېهى پې بسپېرى؟

ده ربا، ده رباى فراوان، په نجه مان هېور ده كاته وه!

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات! (۴۳)

به ره و دوور، دوور، لېره قور و لېتاو به نه سربى مه دروست بوونه!

- نه رى راسته هه ندى جار دلى «ناگات» ده لى:

دوور له په شيمانى، دوور له تاوان و دوور له تازار،

مېبه فارغون! هه لمگره فرېگات؟

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى،

له وى، له ژير لازه و ده دى روون، هه موو شتى خوشه ويستى و دلخوشيه،

له وى، هه موو نه و شتانهى كه خوشمان ده وى، شايانى خوشه ويستيه،

له وى، دل له ناو شه هوه تېكى بې گهردا نو قم ده بېت،

به هه شتى بۆنخوش چه ندى لېمه وه دوورى!

به لام به هه شتى كه سكى خوشه ويستى زارۆلانه،

پاكردن و گورانى، ماچ و چه پكه گول،

كه مانجه كانېش له پشت ته پۆلكه كان ده له رانه وه،

تېواران، له ناو باخچه، قاپه شه راب،

- به لام به هه شتى كه سكى خوشه ويستى زارۆلانه؛

به هه شتى بې گهرد، پر له خوشى كورت خايه نن،

نه رى ده بېن له هيندوستان و چين دوورتر بېت؟

نه رى ده توانېن به داد و فيغانه وه بانگى بكه ين،

به زهنگى دهنگمان به پېنېنه جوش،

به هه شتى بې گهردى پر له خوشى كورت خايه نن؟

LXVI

پشيله

عاشقه دلّ به جوشه كان و زانا سهرسه خته كان
 له وهرزی پينگه يشتن، ئەوانيش حەز له
 پشيله به توانا و ناسكه كان دهكهن، رۆح زلی ناومال،
 ههروهكو ئەوان سهرما بردهلەن، ههروهك ئەوانيش شارستان.
 هاورپي زانست و شههوت،
 له بئدهنگي و سامناكي شهوهزەنگ دهگهريتن،
 «ئيريب» (٤٤) به ئەسپه جهنازهبيبهكاني خۆي دهچويتني،
 ئاي گهر بيتوانيبياه چوكيان پي دادا.
 بهخهيال ههلوئستي دلبلندانهي وهردهگرن
 هي سفانكسه گهورهكان كه له قولايي تهنهايي دابن؛
 ههر دهلئبي لهنيو خهونتيكي بي کوتايي نووستيبتن؛
 مندالذاني بهپيتيان پر له پزيسكي سيحراويبه،
 دهنكه زيري ههر چهشني لمي ورد
 ئەستيره ئاسا له ناو بيلبيله نهپتبيبهكانيان دهبريسكيتنهوه.

LXVII

كوونه پهپوو

لهژير دار تهكسووسه سياكاني پهناگا،
 به ريز وهستاون كوونه پهپوو،
 ههروهكو خوداوهنده غهريبهكان،
 راماو، چاوان دهرهپهپوو.
 بي جووله، خو رادهگرن

٤٤- ئيريب Erébe : بهههره تاريختيرين شويتن دهوترتيت له دۆزهخدا. «كهساندراوه» (بهشتي دهوترتيت كه سيفهتي كهسي بي بهخشرتيت و دهبيتته گۆزي پاشهگهرداني (Chaos) و براي شهو.

قبنم له شههوت و روحيته كه تازارم دات!

با به شيريني خۆمان خوش بوئ. ئەقبن له ههشارگهي خۆي،
 شهوهزەنگ ئامپز، له بۆسه، تير له كهوانه قهدهريبهكهي ئاماده.
 تفاعلي ئەو جبهخانه كوونه پي دهزانم.
 تاوان و شيتي و سامناكي! - ئەي گوله حاجيله ي بي رهنگ!
 ئەري توش وهكو من ههتاويكي پايزانه نيت،
 ئەي سپيكه ئەم، ئەي مارگريته سارد و سرهكهم؟

LXV

غهمگيني مانگ

ئەم ئيواريه، مانگ گهلي به تهمهليبهوه خهون دهبيني؛
 ههروهكو پهتباريهك ئەم لاو ئەولا باليفي زور،
 پيش نووستنيش به دهستيكي خهواوو و سووك
 نهوازش له گهلا مەمكۆلهكاني دهكات،
 گيان ديدات، لهسهر پشتي لووسي ههرهسه خاوهكان،
 خۆي ديدات دهست بوورانهوه قوللهكان.
 بهسهر ئەنديشه ي چهرمگدا چاواني گر ديدات
 وهكو شكۆفه دان سهر لاژهوهرد دهكوييت.
 كاتن ههندي جار لهسهر ئەم زهمينه، لهنيو سستي و ژاكان
 فرميسكيكي قهتيس دهردهپهري،
 شاعيريكي له خواترس، دوژمني خهو،
 ئەو فرميسكه كاله دهخاته قولايي چنگييهوه،
 ههر دهلئبي پارچه بهرديكي نايابه، تيشكي پهلكه زتيرينه،
 دوور له چاواني ههتاو دهبخاته دلبييهوه.

تاكو كاتي خه مۆكي
 كه هه تاو لار ده بېتته وه،
 شه وه زهنگ داده مەزرى.
 هه لۆيستييان وه كو ئه و
 ئه فسه ره ژيره يه، كه
 توند به يداغ راده گرئ،
 وا پيويست ده كات كه
 له قاوه قاو و جووله بترسى!
 پياو مه ستي ستيه ره تېده په رئ،
 هه مېشه سزاي له ئه ستوډايه،
 كه شوينه كه ي خۆي ده گورئ.

LXVIII

سه بيل

سه بيلي نووسه ريكم
 به سيما حه به شه يي و
 سيما كافرېنه كه مه وه (٤٥) دياره.
 كه ماموستا كه م سه بيل كيشيكي ته واوه.
 كاتئ به ئازار باري قورس ده بېت
 به قه د پووش و په لاشئ دوو كه ل ده كه م
 كه چيشتي ره نجبه راني پئ لئ بنريت.
 باوه شي پيدا ده كه م و رۆحي راده ژهنم
 له نئبو ته ونئ بزۆك و شين
 كه له زاري ئاگرېنمه وه به رز ده بېتته وه،

٤٥- كافرېن Cafrine: ئه ناوه له لايهن جوگرافى ناسانى سه ده ي هه قده م و هه ژده م به باشوورى ئه فريقا دراوه. ئه م ناوه ش له بنه رته دا عه ره بيه، له وشه ي «كافر» وه وه درگيراوه. له ده قه فه ره نسبيه كه ئه م وشه يه كراوه به مئ بۆ ئه وه ي بېتته ئاوتناو، چونكه سيما له فه ره نسيدا مئيه.

ديكتامپيكي به توانا گر ده ده م
 كه دلئ ده سيحريئى و
 ماندوويى رۆحي سارپئ ده كات.

LXIX

مۆسيقا

زۆر جار مۆسيقا چه شنى زه ربايه ك!
 به ره و ئه ستېره ي به دبه ختيم هه لمده گرئت،
 له نئبو ئه تيرئكي فراوان، يا له بنميجي ته م،
 چارۆكه كه م هه لده ده م،
 سينه ده ره په ريو، سيبه لاک فووتېكراو
 هه ر چه شنى چارۆكه،
 هه لده گزئمه سه ر پشتى ئاوى كۆيو وه وه،
 شه ويش حه شارگه،
 هه ست ده كه م سۆزئ هه موو له شم داده گرئ
 چه شن كه شتېيه ك،
 به ده ست ئاو و زريان و هه لله رزېنه وه
 ئازار ده كيشئ،
 به سه ر خه ره ندى گه لئ قوولدا رامده ژهنئ،
 هه ندى جارېش هيمنييه كي ساده،
 گه وره ترين ئاوينه ي كوئست كه وتنمه!

LXX

گاكو

ئه گه ر شه ويكي قورس و تاريك
 فه له يه كي پياو چاك، به خبئر و سه ده قه
 له پشت كوئنه كه لاوه يه ك
 جه سته ي رۆح زلتى ته سلېمى خاك كرد،

ئا لەو کاتەى كە ئەستىبەرە پاكىزەكان
چاوه قورسەكانيان دادەخەن،
جالجالۆكەش تەونى خۆى دەهۆنیتەوه،
مارىش بىچجوى خۆى دادەنى؛
بە درىژايى سال گۆيت لىيە،
لە ژوور نەفرەت لىكراو كەت،
لوورەى غەمگىنى گورگ و
جادووبازە كەساسەكان،
گەمەى پىرە ئاژەل و
دەلەسەى جەرەدە رەشەكان.

LXXI

گرافىۆرىكى ئەفسووناوى

سەرپۆشى ئەم تارمايىبە غەربە
تەنھا تاجە خشلتيكى ناشرىنە، كە بۆنى كەرنەقالتى لى دىت،
دزىوانە، چوار مەشق، لەسەر تەوئىلى رەق و تەقىدا بىخ بووه.
بى نەقىزە و بى قامچى، تاو بەئەسپىك دەدا،
هەردووك هەر تارمايى، ئەسپىكى پەككەوتوى پەسلان،
فى گرتوو، كەف لە دەم و لووتىبەوه دەردەپەرى.
بەو ئاقارەدا، هەر دووك جۆش دەدەن،
سم بە راست و چەپ، بۆ هەتا هەتايى تىبى دەتەقىن.
سوارەش شمشىرەكەى گر دەدا و
بەناو حەشاماتى بى ناو كە ولاغ دەبەنجنى
وەك شازادەيەك مائەكەى بېشكنى،
بەسەر گۆرستانى فراوان و سارد و بى ئاسۆ
دىت و دەچى، كە مېللەتانى مېژووى دىرىنە و نوئ
لەژىر رووناكى هەتاوئىكى سېپى و لىخندا پال دەكەوى.

LXXII

مردوويهكى شاد

لەسەر خاكىكى چەور و پر قاقله جنۆكە
دەمەوى چالتيكى قوول هەلكەنم،
بۆ ئەوئەى بە كەيفى خۆ ئىسقانە كۆنەكانم هەلخەم،
هەروەكو كۆسە ماسىبەى قوولايى ئاو لەنىو فەراموشىدا بنوم.
قىنم لە وەسبەت و قىنم لە گۆرە،
لەجىياتى ئەوئەى بە تەماى فرمىسكى خەلكى بم،
چاترە داوئەتى قەلەرەشكەكان بكەم
بۆ ئەوئەى بەربنە لەشى پىسە خوئناويكەم.
ئاي كرم! ياوهرى سىيا، بى چاو و بى گوى
ئەوا مردوويهكى ئازاد و شادمانتان بۆ هات!
فەيلەسووفە نەوسنەكان و كورى بۆگەنى،
بەنىو كەلاو كائما بەبى پەشىمانى هاتوچۆ كەن
توخوا پىم بلتىن، ئەرى هېچ ئەشكەنجە ماوه
بۆ ئەم لەشە بى گىيانە، بۆ ئەم مردووى نىو مردووانە!

LXXIII

بەرمىلى قىن

قىن بەرمىلىكى «دائىدە» (٤٦) رەنگ زەردەكانە؛
تۆلەى ون بووى بازووه سوور و بەهېزەكان
واچاكە خىرا خۆ فرى دەنە نىو شەوئەنگى بەتالەوه،
پەقرەنجى گەورەى خوئىن و فرمىسكى مردووان،
شەيتان لەم خەرەندانە كۆنى نەپتىنى دروست دەكات،
لەوئەوه هەزار سالەى عارەق رۆژتن و رەنج بەفەرۆ دەچى،

٤٦- دانائيد Danaides: هەر پەنجە كچەكەى «دانائوس». لە «ئىمىتىن» هەلدین و لەگەل
پەنجە كورى «ئىبىتوس» ئامۆزايان لە «ئارگوس» داواى پەناھەندەبى دەكەن.

به لآم قبن ده زانی چۆن مردوان بهیته وه هۆش،

بۆ ئه وهی بیانگوشی و جهسته بیان بووژئینته وه.

قبن سیامه ستیکه له کونجی خه رابات،

ههست دهکات هه میسه له مهیدا توینیتی له دایک ده بیته،

ههروهکو «ئیدری دو لیرن» (٤٧) یش دوو پات ده بیته وه.

– به لآم ئاره قخۆرانی دلشاد سه رکه و تووانی خویان ده ناسن،

قینیش تووشی چاره نووسی ره شی خۆی ده بیته،

قه ده نه توانی له ژیر میژدا سه رخه وی بشکینی.

LXXIV

زهنگی دهنگ نووساو

چه ندی تال و شیرینه، شهوانی زستان،

نزیکی کوانو که جۆش ده دا و دوو که ل دهکات،

گویت له یاداشته دووره کانه که له گه ل دهنگی

زهنگه کانا له نیبو ته ما بهرز ده بنه وه.

چه ند دلشاده ئه و زهنگه ی، گه روویه کی هه راشی هه یه،

سه ره رای ته من، وریا و دهنگ بلند،

به دل سوژییه وه بانگی ئاینی ده چری،

وهک پیره سه ریازی، له ژیر خیهوت پاسه وانه!

منیش رۆحم دهنگی نووساوه و کاتیکیش له نیبو جار سییدا،

ده یه وی هه وای ساردی شه وان پر له نه غمه کات،

زۆر جار وا روو ده دات که دهنگی کز و سست بیته،

ههروهک نووزه ی برینداریکی له یادچوو،

نزیکی گۆمی خۆین، له ته نیشت هه مکه یی مردوو،

به بی جووله، له نیبو ته لاشینی فراوان، رۆحی ده رچیته.

LXXV

سپلین

به فرانبار، هه لچوو به رامبه ر ته وای شار،

له شه ره که یه وه به ته وژمیکی زۆره وه، سه رمایه کی تاریک

ده رژیته سه ره هه شاماتی رهنگ په ربووی گۆرستانی نزیک،

به سه ر شاری ته م و مژاویش مه رگ ده رژیته ی.

پشیله که م له سه ر کاشییه کان به دوا ی رایه خیک ده گه ریته،

بی وچان له شه ده غه زار و گه ره که ی را ده وه شینی،

رۆحی شاعیریکی پیره مه تر و پله له زیترابه کان

ویرای دهنگی ئه جنده یه کی سه رما برده له ی غه مگین.

زهنگه زیره ده نالینی، دوو که لی کۆته ره ی سوو تاویش

یا وه ری دهنگی زیقنی سه عاته چالمه په سیوه که؛

له گه ل ئه وه ش گه مه یه که پر له بۆنی ناخۆش،

وه ره سه یه کی قه ده ری پیره «ئیدرۆبییک» یکه (٤٨)،

کوړه قۆزی دل و خانمی دینار (٤٩)

به غه مگینییه وه باسی عه شقی له ناوچوو ده که ن.

LXXVI

سپلین

یاده وه ربییه کانم زیاترن له وهی که ته مه نم هه زار سال بیته.

کانتۆریکی زلی چه کمه جه داری پر ئه نجام،

دیپه شیعر و نامه ی ناسک، دادگا و چیرۆکی عیشق،

له گه ل قژی ئه ستووری نیبو کاغه زی وه سل،

نهینیی که متر ده پاریزی له میشکی غه مگینم.

٤٨- ئیدرۆبییک Hydropique: جۆره نه خۆشییه که، مرۆف تووشی ده بیته، شانیه له ش ورده

ورده داده زۆی و هه موو له شی ده گریته وه.

٤٩- کوړه قۆزی دل و خانمی دینار: هیمان بۆ کاغه زی قومار.

٤٧- ئیدر دو لیرن Hyde de Lerne: ناوی دیویکه که «ئارگولید» ویران دهکات. له شیوه ی

ماریکی فرسه ر ده نویتندی.

هه‌ره‌مبیکه، ئەشکەوتییکی زەبەللاخە،
 له چالی هاوبەش (۵۰) مردووی زیاتر تێدایە.
 من گۆرستانیکم مانگ قێزی لی دەکاتەوه،
 ئەو شوپنەیی که پەشیمانی کرمی درێژ راده‌کیشی،
 هه‌میشه به‌ جه‌خته‌وه ده‌کەونه گیان مردوو هه‌ره نازیزه‌کانم.
 من کۆنه ژووری ژنانم پر له‌شم گولی ژاکاوه،
 مۆده‌یلی تێکه‌ل و پێکه‌لی به‌ سالاچوو،
 پرە له‌ تابلۆی رەنگ پەریوی پاستیلی راماو و تابلۆی بۆشی (۵۱).
 هه‌ر ئەوانیش بۆنی شووشەیی دەم کراوه هه‌ل‌ده‌مژن.
 هه‌یج شتییک به‌ درێژی رۆژگارانی سه‌قه‌ت ناکه‌ن،
 کاتی له‌ژێر کۆبه‌فری قورسی سالان،
 بێزایی، میوه‌ی نا فزولییه‌تیکی غه‌مگینه،
 شیوه‌ی هه‌تا هه‌تایی وەرده‌گریت.
 ئەو مادده‌ی زیندوو! له‌مه‌ودوا نامینیت،
 چه‌شنی گاشه‌ به‌ردی به‌ شه‌پۆلی هاج دەور درابیت،
 شه‌که‌ت له‌ قوولایی بیابانیکی ته‌ماوی،
 بیره هه‌ولتیکه‌ له‌لایه‌ن جیهانیکی بی‌موالاته‌وه فری دراوه،
 له‌سه‌ر نه‌خشه‌ کال بۆته‌وه، خاوه‌ن زه‌وقیکی تال،
 ته‌نها بۆ تیشکی هه‌تاوی ئاوا، گۆرانی ده‌لی.

LXXVII

سپلین

من چه‌شنی پادشای ولاتیکی باراناویم
 زه‌نگین، به‌لام بێ توانا، لاو، به‌لام گه‌لێ پیر،
 له‌ مامۆستاکانییه‌وه به‌سوکی روانینی چه‌وتی بۆ ماوه‌ته‌وه،

۵۰ - چالی هاوبەش: Fausse commune: چالێکی گه‌وره‌یه‌ کاتی خۆی خاوه‌ناسانیان تێدا به‌ کۆمه‌ل‌ده‌ناشت.

۵۱ - مه‌به‌ست له‌ هونه‌رمه‌ندی فه‌رنسییه‌ فرانسوا بوشن (1770-1703) له‌ پاریس له‌ دایک بووه.

هه‌روه‌ک له‌ گه‌ل‌ سه‌گه‌کانی بێزاره، له‌ گه‌ل‌ ئازده‌لانی دیش.
 هه‌یج شتییک ئۆخزنی بێ نابه‌خشی، نه‌ باز و نه‌ نیچیر،
 نه‌ میلیله‌ته‌ له‌ برسا مردووکه‌ی به‌رامبه‌ر بال‌کۆنیش.
 له‌ «شیتته‌» وه‌ (۵۲) «به‌لاد» ی (۵۳) پر قسه‌ی قۆزی به‌دل بوو،
 ئەم نه‌خۆشه‌ دل‌په‌قه‌ی نه‌ئه‌خسته‌ نه‌شه‌وه.
 دۆشه‌که‌ گول‌داره‌که‌ی ده‌بیتته‌ گۆر،
 خامه‌کانی ده‌وروبه‌ریش، هه‌موو شازاده‌یه‌ک به‌ شه‌نگ ده‌زانن،
 نازانن چیتر چۆن خۆ پر‌ازیننه‌وه.
 بۆ ئه‌وه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌تیک له‌و ئیسک و پلوسکه‌ لاوه هه‌ل‌وه‌ری.
 ئەو زانایه‌ی که‌ زێری بۆ دروست ده‌کرد،
 نه‌یده‌توانی چۆن توخمی گه‌نبو و له‌و بوونه‌ بنه‌ر کات،
 له‌و چه‌وزه‌ خویانه‌ی که‌ له‌ رۆمانه‌کانه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه،
 به‌هیز و به‌تواناكان دیتته‌وه یادیان رۆژگار کۆنه‌کان،
 نه‌یتوانی ئەو جه‌سته‌ مردوو هه‌په‌ساوه‌ گه‌رم کاته‌وه،
 که‌ له‌جیاتیی خویان ئاوی که‌سکی «لێتی» به‌ (۵۴).

LXXVIII

سپلین*

کاتی که‌ ئاسمان نزم و گران چه‌شنی سه‌رقاپیکی قورس،
 ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر رۆحی به‌نووژه‌ی نیچیری ده‌ستی بێزاریه‌کی درێژ؛
 که‌ له‌ ئاسۆه‌ش باوه‌ش به‌و بازنه‌یه‌دا ده‌کات،

۵۲ - شیتته Buffon: به‌و که‌سه‌ ده‌وتریت که‌ له‌ کۆشکی پاشاکاندا بواری ئه‌وه‌ی دراوه‌تی که‌ به‌که‌یفی خۆی هه‌لسوکه‌وت بکات.

۵۳ - به‌لاد Ballade: جوژه‌ شیعه‌ریکی بچووکه‌ که‌ له‌ سه‌ کۆپله‌ پێک دێت، دوا دێری به‌ستايشی که‌سبک کۆتایی دێت.

۵۴ - لێتی Léthé: خوداوه‌ندتیکی یۆنانی کۆنه، له‌ سه‌رده‌می کلاسیکدا له‌جیاتیی مه‌فهومی «له‌بیرچوونه‌وه» داده‌نرا. هه‌روه‌ها به‌و رۆباره‌ش ده‌وتریت که‌ تاراتار و شانزله‌ییز له‌یه‌ک جودا ده‌کاته‌وه. مردوووان ده‌بانه‌وی له‌و ئاوه‌ بخۆنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ژبانی سه‌ر دونیایان له‌ یاد بچیت.

* سپلین Spleen: وشه‌یه‌کی ئینگلیزییه‌. مانای بێزایی له‌ده‌ست هه‌موو شتییک، جارس بوون له‌ ژبان ده‌گه‌یه‌نی.

رۆژتېكى پەشمان تىبا دەرژىتىغ غەمگىنتر لە شەوان!
 كاتى كە زەمىن دەبىتتە زىندانىكى شىدار،
 كە هېواش چەشنى شەمشەمەكوپرەبەك،
 خۆى بە بالە شەرمەنەكانىبەو دەكشىتتە قەد دىوار،
 سەرى خۆى دەداتە قەد بنمىچە رزبەكانا!
 كاتى باران خۆى لە پانتايىدا رادەخات
 لاسايى شىشى زىندانى دەكاتەو،
 حەشاماتىكى لالى جالجالۆكەى چلېس
 دىن تەونى خۆيان لە قولايى مېشكمان دەچىن،
 لە پىچكدا زەنگولەكان بە سامناكىبەو لە دەدەن
 بەرەو ئاسمان زىرەبەكى ترسناكىش بەرز دەبىتتەو،
 چەشنى رۆحە عەودالە بىن ولاتەكان،
 بىن وچان دەست بە فىغان دەكەن.
 تابوت راکىشەكانىش، بىن دەھۆل و بىن مۇسقىقا،
 لەناو رۆحە بە هېواشى جۆگە دەبەستن،
 هېوا شكستە، گريان و رارابىبەكى كوشندەى مل ئەستور
 لەناو كەللەسەرى بىن هېرم بەيداغىكى سىبا دەچەقتىن.

LXXIX

وہسواس

ھەر چەشنى كاتىدرا دەمترسىن، ئەى جەنگەلە زلەكان،
 ھەرەكو ئۆرگ دەلوورىن، لە دلە نەفرەت لىكراو كەمانىش،
 ژوورى پرسەى ئەبەدىن كە دەنگى گىاندانىكى دىرىنى تىبا دەلەریتتەو،
 دىتتە وەلامى سەدای دەنگى De forfudis بەكەتان.
 ئۆقىبانوس، قىنم لىتتە! لە ھەلچوون و لەخۆ بەبەكادانت،
 لەناخبا رۆحە پىكەنىنى تالى مرۆقى دۆراو دەدۆزىتتەو،
 پىر لە جوتىن و ھەنسك دانە.

لە نىو پىكەنىنە ھەراشەكەى دەريا گوتم لى دەبىت.
 چەند بە دللى ئەى شەوى بىن ئەستىرە!
 كە رووناكى بە زمانىكى ئاشنا دىتتە زارا!
 چونكە لە بەتالىيى و لە سىباھو و لە رووت و قووتى دەگەرېم.
 چونكە شەو زەنگ خۆى لەخۆيدا تەونە و،
 بوونەورانى وىل كە روانىنى ئاشنايان ھەبە لىتى دەژىن،
 ھەزارانىان لە چاوانمەو دەردەپەرن.

LXXX

نارەزووی عەدەم

رۆحى خەمۆك، جارى جاران عاشقى خەبات بووى،
 ھېواش بە نەقىزە دەبىتتە جۆش.
 لەمەودا نايەوى سوارت بىت! پال كەو بە شەرم،
 پىرە ئەسپ سەمى لە ھەموو شتى ساقە دەكات.
 چۆك دادە دلەم، ھىور كەرەو و ەنەوزى كەستەكىت.
 رۆحى دۆراو و شەكەت! بۆ تۆ ئەى پىرەدز،
 ئەقىن بۆ تۆ كىچ و كالە، بۆلە بۆلە!
 كەواتە مالتاوا، گۆرانى مسىن و ئاھ ھەلكىشانى شمشال!
 لەزەت، مەچۆرە گۆ دللىكى تارىك و رووگرژ!
 بەھارى خنجىلانەش بۆن و بەرامەى خۆى ون كرد!
 زەمەنىش دەقە بەدەقە قووتم دەدات،
 وەكو بەفرىكى گەلى زۆر جەستەبەك بەستى،
 بەرامانەو، لەسەرەو سەبرى خىبى گۆى زەمىن دەكەم،
 ھەتا پەناگەبەكى نىو زنجىكىش بەرناكەوى.
 ھەرەس، دەتەوى پىخەبىتە نىو دارووخانت؟

چەشنى كەنار ئاسمانەكان شەقىيان بردوۋە،
 لەناۋتا فېزى مىن رەنگ دەداتەۋە؛
 ھەورە پەرش و بلاۋەكانت لە پەرسەن
 تابووتى خەۋنەكانى منن،
 تېشىكەكانت رەنگدانەۋەى دۆزەخن
 كە دلم تىيا دەكرىتتەۋە.

LXXXIII

خۆ ئازاردەر

J. G. F. بۆ

بەبى تۈرە بوون لىت دەدەم
 بەبى قىن ھەرۈك دارپ،
 ۋەك چۆن موسا لە شاخى دا،
 لە پىتلۈەكانىشت فرمىسك،
 ئاۋى ئازار دەتەقتىم،
 بۆ ئەۋەى ساراكەمى پى ئاۋدەم
 تا ئارەزوۋە پىر ھىۋاكەشم،
 لەناۋ رۆندكى سوپىرت مەلە بكات.
 ۋەك گەمبىيەك لە ناۋەند ئاۋ،
 لەناۋ دلېشىم مەست دەبن
 ھەنسكە ئازىزەكانت دەنگ دەدەنەۋە
 دلېشىم چەشنى دەھۆلى لى دەدا!
 ئەرى ئايا مىن نۆتەبەكى ھەلە نىم
 لە سەمفۆنىباى خواۋەندى،
 گالئە جارېبەكى چلېسىش
 دەمھەزىتى و گازم لى دەگرى!
 لە نىتو دەنگىشم قېزە ھەبە!
 ھەموو خوتىنى لەشمە، ئەم ژەھرە رەشە!

LXXXI

كىمىياى ئازار

سروشت! يەكى بەجۆش و خرۆش دادەگىرسىتى،
 يەكىكى دى پەرسەى خۆى تىياتا دەپزىتى،
 گەر بە يەكى بلى: گلکۆ!
 بەئەۋىتر دەلى: ژيان و درەوشانەۋە!
 ئارمىسى نەناس بە دىارمەۋەبە و،
 ھەمىشەش دەمتۆقتىنى،
 لەنىتو ھەموو كىمىياناسە غەمگىنەكانا؛
 بە مىدام دەچوتىنى،
 بەھۆى تۆزىپ دەكەمە ئاسن و
 بەھەشتىش بە دۆز؛
 لەناۋ كفىنى ھەورانىشدا
 لاشەى مردۋىبەكى ئازىز دەدۆزۋمەۋە.
 لە كەنارى ئاسمانىشدا،
 تابووتە ھەرە مەزەكان دروست دەكەم.

LXXXII

سامناكىبەكى دلگىر

لەم ئاسمانە نامۆ و رەنگ پەرىپوۋەى
 كە چەشنى قەدەرت شلەژاۋە،
 ئەى سۆزانى ۋەلامم بدەرەۋە، چ
 خەيالىك رۆحى بەتالتى داگىر كردوۋە؟
 - ھەتا بلىنى نەۋسنى تارىكى و دوو دلېبە،
 ۋەكو ئۆقىد
 بەھەشت بەدەرى لاتىنى
 نانۋوزىمەۋە.

من ناوینه‌یه‌کی کۆست که وتووم
 ژنی ناشربن سه‌یری ده‌کات!
 من هه‌م برینم هه‌م چه‌قۆ!
 من هه‌م زلله و هه‌م گۆنا!
 من هه‌م گالیسکه و هه‌م پیتچکه‌کانی
 هه‌م جه‌للاد و هه‌م قوربانی!
 من خورتیمژی دلّی خۆم،
 یه‌کیکم له‌و مه‌زنانه‌ی که فه‌رامۆش کراوم،
 مه‌حکوومی ده‌ستی قاقایه‌کی ئەبه‌دی،
 هه‌رگیز بزه پێ نازانی.

LXXXIV

له‌کیس چوو

I

فیکره‌یه‌ک و شتیه‌یه‌ک و بوونه‌وریک
 له‌ لاژوه‌رده‌وه‌ که‌وتنه‌ ناو
 «ستتیکس»ی قوراوی و قورقوشماوی،
 که‌ هیچ چاویکی ناسمانی نه‌ده‌گه‌بشتی؛
 فریشته‌یه‌ک، ریتوارتیک بی‌ئاگا
 ئەقینی شتیاوی تاقی کرده‌وه،
 له‌ قوولایی کابوسیک مهن
 هه‌روه‌ک مه‌له‌وانی ته‌لاشی دا،
 هه‌ولتی ده‌دا و شه‌وه‌زنگی رارایی به‌خش!
 دژ به‌ گێژه‌لووکه‌یه‌کی مهن
 وه‌ک دێوانه‌ گۆرانی ده‌چرێ و
 له‌ ناو شه‌وه‌زنگ ده‌خولا‌یه‌وه؛
 به‌دبه‌ختیکه‌ هه‌ل‌خه‌له‌تاو
 بی‌سوود ده‌ستی له‌ شت ده‌دا،

بۆ ئەوه‌ی له‌و مارستانه‌ هه‌لبی،
 له‌ رووناکی و کلیلێ ده‌گه‌را؛
 که‌ له‌ به‌ریا دێوه‌ لینجه‌کان پاسه‌وانیان ده‌گرت
 که‌ چاوه‌ گه‌وره‌ فسفۆرییه‌کانیان
 شه‌وانیان زیاتر تاریک ده‌کرد
 ئەوه‌ی دیار بوو هه‌ر خۆیان بوون؛
 پاپۆرتیک له‌ پۆلدا گیر بوو،
 هه‌روه‌کو له‌ ته‌له‌یه‌کی بلوورین،
 ده‌یویست بزانی له‌ چ ته‌نگه‌رتیه‌که‌وه،
 که‌وته‌ نێو ئەو زیندانه‌وه؛
 - رهمزیکه‌ی روون و تابلۆیه‌کی ته‌واوی
 سامانیکی له‌کیس چوو،
 ئەوه‌مان پێ ده‌لێ که
 شه‌یتان هه‌میشه‌ کاری جیه‌جیه‌ ده‌کات!

II

رووبه‌روو روون و تاریک
 دلّی بۆی بووه‌ نه‌ینۆک
 بیری هه‌قیقه‌ت، رۆشن و سیا
 که‌ ئەستیره‌یه‌کی شین ده‌جربوتنی تیا،
 مه‌ناریکی قۆشمه‌ بازانه، دۆزه‌خین
 مه‌شخه‌لی میهره‌بانی شه‌یتانی
 سارپتێکه‌ر و شکۆیه‌کی تاقانه،
 - هۆشیاریی به‌رامبه‌ر به‌ خراپه‌!

LXXXV

کاترمیر

ئهی کاترمیر! ئەهی خودای شووم و سامناک و دل‌ره‌ق،
 به‌ په‌نجه‌ هه‌ره‌شه‌مان لێ ده‌کات و پیمان ده‌لێت: «بیته‌وه‌ یادت!»

تابلۆ پارسییه‌کان

LXXXVI

دیمهن

دهمه‌وی ئیگلۆگه‌کانم له‌ژێر ئاسمان به نه‌زاكته به‌ژمه‌وه
چه‌شنى ئه‌ستیره‌ناسان لیتی پاكشیم.
هاوسیتی زه‌نگوله‌كان و به‌خه‌وبینی‌نه‌وه گوی
بۆ سرووده ئاشكراکانیان رابه‌یتلم، كه با ده‌به‌یتنی.
هه‌ردوو ده‌ستم له‌ژێر چه‌ناگه، له ده‌لاقه‌ی ژووره‌كه‌مه‌وه،
ئه‌تولیه (۵۷) ده‌بینم كه گۆرانی و واژه‌ واژی لێ به‌رز ده‌به‌یتنه‌وه،
سۆنده و زه‌نگوله‌ ده‌بینم، ستوونه‌کانی شاریش،
هه‌روه‌ها ئه‌و ئاسمانه مه‌زانه‌ی كه‌وا ده‌كهن ئه‌به‌دیه‌ت خه‌ونیان پیتوه بیینی.
چه‌ندێ ناسكه، له‌نیو ته‌م و مژدا، له‌ناو لاژه‌وه‌رددا
ستاره بیینی چۆن له‌ دایك ده‌بیت، چراش چۆن له‌ په‌نجه‌ره‌وه،
رووباره دوو‌كه‌له‌كانیش به‌ره‌و كه‌شكه‌لانی فه‌لك به‌رز ده‌بنه‌وه،
تریفه‌ی مانگی رهنگ زه‌ردیش ئه‌فسووناویانه داده‌پرژین.
به‌هاران ده‌بینم و تاوستانان و خه‌زان،
كه زستانیش دادێ خۆی و به‌فری بێزاركه‌ر،
ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌م كلۆم داده‌خه‌م، بۆ ئه‌وه‌ی
له‌نیو شه‌ودا كۆشكه ئه‌فسووناوییه‌كه‌م دروستكه‌م
ئا ئه‌و كات خه‌ون به‌ ئاسۆی شین باوه‌وه بیینم،
به‌ باخچه و فواره‌كان كه‌ رۆنكیان ده‌رژینه‌ سهر مه‌رمر،
ماچ و مووچی په‌ره‌نده، نه‌غمه‌یان هه‌ر له‌ سپیده تا ئیواره،
هه‌موو ئه‌و شته مندالانه كه‌ عه‌شقی ساویلکه هه‌یه‌تی، زیندوو ده‌كاته‌وه.
ئاژاوه و راپه‌رین بێ سوود خۆ ده‌كیشنه شووشه‌ی په‌نجه‌ره‌كه‌م،
ناتوانن ته‌ویلی دانووشتاوی سهر كه‌شكۆلم به‌رزكه‌نه‌وه،
۵۷ - Atelier: به‌رامبه‌ر به «ورشه» ی عاره‌بی.

ژانه به‌خۆشه‌کانی ناو دلێ راجه‌له‌كاوت

نه‌ختیکی دی هه‌ر وه‌كو به‌رد ده‌چه‌قن؛

هه‌ر چه‌شنى سیلفید (۵۵) له قوولایی کولیسه‌کاندا

له‌ززه‌تی سووک به‌ره‌و ئاسۆ هه‌لدیت،

له‌هه‌ر ساتیکدا،

له‌و خۆشییه‌ی كه‌ بۆ وه‌رزی سال به‌ مرۆڤ به‌خسرا پارچه‌یه‌كت لێ ده‌قه‌پیتنی.

له‌ سه‌عاتیکدا، سێ هه‌زار و شه‌ش سه‌د چرکه

چکه چک ده‌کات: بێته‌وه یادت! خیرا

به‌ ده‌نگه‌ مێشووله‌بییه‌كه‌ی، ئیستا ده‌لێت: من جارنم،

به‌ سۆنده چه‌په‌له‌كه‌م ژیا‌تم هه‌لمژی!

Remember! بێته‌وه یادت، به‌ فیروژدان، Esto memor!

(گه‌وره‌ میتالی یه‌كه‌م هه‌موو زمانیک ده‌زانیت.)

خوله‌ك گه‌وه‌ره، كوشنده‌ی سه‌رشیت،

قه‌د وازی لێ نه‌هیتنی، به‌بێ ئه‌وه‌ی زه‌ری لیتوه هه‌له‌سه‌یتنی!

بیته‌وه یادت، زه‌مه‌ن یاریبازیکی چلێسه

هه‌موو داسی، به‌بێ فیئل ده‌باته‌وه، ئه‌مه‌ش یاسایه.

رۆژ کورت ده‌بیت و شه‌ویش درێژ! بیته‌وه یادت!

خه‌ره‌ند هه‌رده‌م تینوو؛ کلیسپیدریش (۵۶) به‌تال.

نه‌ختیکی دی زه‌نگی ئه‌وه‌ لێ ده‌دریت كه‌ رێككه‌وتی یه‌زدانی

فه‌زیله‌ی پایه‌بلند، هاوسه‌ری هیشتا عازه‌بت،

په‌شیمانی (ئای! بۆ دوا کاروانسه‌را!)

هه‌موو شتی پیت ده‌لێت: بمره‌ پیری داوه‌شاو! گه‌لێ دره‌نگه‌!

۵۵ - سیلفید Sylphide: به‌ گوێره‌ی ئه‌فسانه‌ی سه‌لت و جیترمانی، روجیکه‌ له‌ هه‌وادا ده‌ژیت.

۵۶ - کلیسپیدر Clepsydre: نامیریکه‌ بۆ پیتوانی کات. جوژه‌ كه‌مۆله‌یه‌كه‌ ناوی لێ داده‌چۆرێ

و به‌و جوژه‌ کات دیاری ده‌کات.

چونکه نغزوی شه هوه تیکم به ویست به هار هه لده گبر سینی،
له دلله هه تاویک، له بیر کردنه وه ناگرینه کانیشم نه تموسفیرتیکی
فینک دروست ده کم.

LXXXVII

هه تاو

به درتیزی گه ره که کونه که، په رده ی گونیه له ززه ته نه نینبیه کان ده شار تته وه،
کاتی هه تاوی شه رانی تیشکی خوی ده هاوی تته سهر شار و سهر بان،
سهر کیلگه ی گه نم. ده چم، به ته نها، خوم فیره چه قو راوه شانندن ده کم،
به سهر په یقه کاندای ساهمه ده کم، هه روه ک چون به سهر شه قامی به درتیزی،
تووشی دتیره شیعی و ده ب که خهونی که ونینه ی منن
ئه و زریا و که، دوژمنی په تا
له باخچه کاندای دتیره شیعی چه شنی گول به باغ شکوفه ی پی ده دا،
پارایی به ره و ناسمان ده کاته هه لم،
میشک و شانه کان پر هه نگوین ده کات،
فرمانی ئه وه ده دات که خه رمان به فه ر و به ره که ت بیت،
له دلی نه مره کانیش ده به ویت هه همیشه گول برویت.
کاتی هه روه کو شاعیر، ده چیتته شارانه وه،
شته هه ره دزیوه کان دلرفین و به رز ده کاته وه،
به بی قره و بی دام و ده سته هه روه کو شاهه نشا
ده چیتته نه خوشخانه و سهر ده کاته هه موو کوشکه کانا.

LXXXVIII

کچه سواکهریکی سوورکه لانه

کیژی سپیکه لانه ی قژ سووری
کراس کون کون
ده رده که وی

هه ژاری و جوانیبه که ی،
بو منی شاعیری ده غه زار،
له شه نه و جوانه نه خوشه که ت
نیانانه
پر له په لای سوورن.
له سازاده یه کی روما شه نگر
پیتلاوه پاژنه ئه ستوره مه خمه لیبیه که ت
ده که بته پی
قایقایی قورس.
له جیاتی سیپالی زور کورت،
جل و بهرگیکی شاهانه،
به خسه خسه چمکه درتیه کانی ده خشین،
تا پاژنه کانت؛
له جیاتی گوره ی دراو
که بو چاوانی فیل باز
له سهر رانت خه نه جهریکی زیرین،
ده بریقیتته وه،
که گری کویره کان
هه ردوو مه مکوله کانت ده رده خه ن،
بو گونا هه کائمان و الان،
رۆشن وه ک چاوان؛
بو ئه وه ی پروت کریتته وه
پیویسته بازووه کانت تکا بکه ن
ئه و په نجه شه ی تانیانه
به لیدانیکی زور خیرا لای بدن،
میرووی هه ره جوانترین زه ریا
سونیتته ی بیلوی وه ستا
عاشقه کانت خوشه بیان کرد

پيشكەشى تۆن،

خزمەتكارانى قافىيەچى

ھەرە تازەترىت پيشكەش دەكەن،

لەژىر قالدېرمەش

بەرامانەوہ سەيرى پىئالوہكەت دەكەن.

حەسحەسىكى زۆر بە رېكەوت كەوتتە عەشقتەوہ،

ئاغا و رۆنساړىكى (۵۸) زۆر

خۆيان بۆ رابواردن مەلاس داوہ

نرخى داشكاوت!

لەسەر دۆشەكەكەت

ماچ لە گۆلى زەنبەق زياتر دەژمىرىن

لە «قالوا» يەك زياتر

ياسا ريز دەكەي!

- لەگەل ئەمەش دەرۆى دەرۆزە دەكەي

چەند پارچە عانەبەكى كەوتووى

بەر دەرگاي «قېمۆر» يېكى

سەر چوار راہ؛

دەرۆيت و بە لارى لەبن چاوەوہ تەماشاش دەكەي

سەيرى خىشلى بىست و ئۆعانەيى

كە ناتوانم، بىەخشە، پىتتەبەخشم.

بېرۆكەواتە، بىيجگە لە ئارايشى دى،

گولاً و مېروو و گەوھەر

خۆت و لاوازيبە رووتەكەت

ئەي جوانكېلەكەم!

LXXXIX

بائندەي دەريا

پيشكەشە بە فيكتۆر هيگۆ

I

بىرت دەكەم ئەندروماك! جوگەلە بچووكەكە،

ئاويتنەي ھەزار و غەمگين كە جاران شكۆمەندىي،

مەزنىيى ئازارى بىتوہژنايەتى تيا دەدرەوشايەوہ،

ئەم سىمۆيزە (۵۹) درۆزنەكە بەگريانت گەورە بوو.

لە پرىكدا ياداشتى بە پىت و بەرەكەقى بووژاندەوہ،

ھەرەك ئەوہى كە بەنىتو كارۆزىل (۶۰)ى نويدا تىپپەرم،

پىرە پارىسىش (شېوہى شارى نەماوہ،

مەخابن لە دللى زەلام خىراتر دەگۆرى)

تەنھا بە خەيال دەبىنم ئەو سەربازگەي زنجانە،

ئەو ھەموو خىپوہتە نىوہچلانە و ئەو كۆتەرە دارانە،

گيا، كەرته بەردى سەوز ھەلگەراو بە ئاوى گولاً،

تىشك دانەوہى خىشتى بەردىن، شتومەك تىكەلاو.

لەوئى جاران تەويلتەي ئازەلان ھەبوو،

لەوئى بەيانىبەكياى بىنىم، لەو كاتەي كە لەژىر

ئاسمانە سارد و رووناكەكان كار لە خەو ھەلدەستا،

لەو كاتەي كە لە رېگاوبانەكانەوہ فيزىكى تارىك بەرەو

دەورويەرى مانگ بەرز دەبووہوہ.

بائندەيەكى زەريا لە قەفەزەكەي دەرباز بووبوو،

بە پىتتە سۆنەيىبەكەي سەر كاشىبە ھىشكەكانى دەخوراند،

۵۹- سىمۆيز Simois: رووبارىكى تەروادەيە (ئاسياى بچووك).

۶۰- كارۆزىل Carouse: گۆرەپانىكە لە شارى پارس، لەنىوان لوقەر و باخچەي تولىرىبە.

لويىسى چواردە لە رۆژانى ۵-۶ى مانگى شەشى ۱۶۶۲ ئەم ناوہى پىچ داوہ. ھەر لە ھەمان

شوتىن «كەوانى سەركەوتن Arc de triomphe» دروست كرا، لەلايەن پىرسىبە و فونتىن لە

سالانى (۱۸۰۶-۱۸۰۸).

۵۸- مەبەست لە شاعىرى ھەرنساويىبە: پىيار دو رۆنساړ ۱۵۲۴-۱۵۸۵ يەككەكە لە

شاعىرانى پلىئاد كە گۆرانيكى زۆر لە شىعەرى ھەرنەسى دەھىتتە دى. بۆلدلىر لىرە رۆنساړ بە

كۆ بەكار دەھىتنى.

په پره سپیبه که ی له سهر خاکی په ستر او ده خشانده،
 نزیک جوگه له یه کی بی ناو دهنوکی ده کرده وه.
 به شله ژاویبه وه باله کانی له نیو ته پ وتوز وهرت ددها،
 دهیوت، دلیشی پر له جوانی دهریاچه ی زید بوو:
 "ناو، که واته که یینی دهبارتی؟ هه وره تریشقه که یینی ده بلاچینی؟"
 نهو بالنده به دبه خته ده بینم، نه فسانه ی نامو و قه ددری،
 هه ندی جار به ره و ناسمان، ههر چه شنی پیاوی ئوقید،
 به ره و ناسمانی گالته نامیز و شینتیکی سخت،
 به سهر ملی دریزیبه وه سهری چلیسی دریز دکرده،
 هه روهک نه وه ی توانج له خود او هند بگری!

II

پاریس ده گوری! به لام شتی له خه موی من نه جولای!
 کوشکه نوئیبه کان، نه سکه له کان، بلوکه کان،
 گه رکه کونه کانی دهوروبه ری شار، هه مووی بوم ده بنه هیما،
 یاداشته نازیزه کانیشم له گاشه به رد قورسترن.
 به رامبه ر لوقه ریش وینه یهک دامده پلوسیتی:
 بیری له بالنده گه وره که ی دهریام ده که موه، له گه ل جووله شیتته که ی،
 هه روهک په ناهه ندان سهر به رز و قه شمه ر،
 ناره زوویه کی بی وچانیش ده ی کولی! پاشان بیری له تو ده که موه.
 نه ندروماک، له نیو بازووی میردتیکی گه وره،
 نازه لئی جیی قیز لی بوونه وه، که وتیته ژیرده ست پیروسی (۶۱) مه زن،
 که وته ته نیشته گوزتیکی به تال، قوپاوه ی دهستی ئوخرن،
 بیوه ژنی ئیکتور (۶۲)، به داخه وه! ژنی هیلیتیش! (۶۳)

۶۱- پیروس Pyrrhus: ۳۱۸ پ.ز - ۲۷۲ نارگوس. پاشای تپیر ۲۹۵-۲۷۲.

۶۲- ئیکتور Hector: یه کی له سهر که مه زنه کانی ته رواده یه، کوره گه وره ی «پریام» ه، میردی
 نه ندروماک و باوکی نه ستیاناکسی. پاترکل ده کوژی و له لایه ن «نیشیل» وه ده کوژریت.

۶۳- هیلیتین Hélénius: شازاده یه کی یونانه، به جوانیبه که ی به ناوبانگه، یه کیکه له
 پالنه وانه کانی ئیلاده.

بیری له ژنه قوله ره شه که ده که موه، ده غه زار و سیلاوی،
 له ناو قور ده گه وزی، چاو نه بله ق،
 له پشت شووره زه به للاحه کانی ته موه،
 له دره خته کاکاوه ونه کانی نه فریقای قه شه ننگ ده گه ریت.
 بیری له ههر که سی ده که موه که شتیکی ون کرد و هه رگیز او
 هه رگیز نه ی دوزیبه وه! بیری له وانه ی که هه نسک ده خونه وه،
 چه شنی ده لگه گورک نازار ده مژن!
 بیری له و هه تیوانه ده که موه که وهک گول ده ژاکتین!
 به م جوړه له نیو جه نکه ل که رچمی تیا په ناهه نده یه،
 کونه یاداشتیکی له نیو که ره نایه ک دهرینگیته وه!
 بیری له و دهریاوانانه ده که موه که له دوورگه یه ک به جی ماون،
 له زیندانی و له دواو! بیری له گه لی خه لکی دیش ده که موه!

XC

حهوت پیره میرده که

پیشکه شه به فیکتور هیگور

شاری گمه گم، شاری پر له خه ون،
 تارمایی به نوئیزی نیوه رچیه خه ی هاتوو چوکه ران ده گری!
 نهیینی وهک شیله ی دار له هه موو شوینتیکیش داده چوژی،
 ده رژیته جوگه له باریکه لانه کانی پر وزه وه.
 سهر له به یانیبه ک، له گه ل نه وه ی له شه قامی غه مگین
 ته م و مژ به رزایی خانوبه ره ی زیاتر ده کرد،
 هه ردوو کوزنیشی رووباره هه لساوه که ی ده شارده وه،
 هه مان دیکور بوو رچی نه کته ریک،
 ته میکی زهره و پیس هه موو فه زای داگیر ده کرد،
 هه روه کو پالنه وان ده ماره کانی نه ستور کردبوو، ده رچیستم،
 له گه ل رچی داهیزراوم ده دوام،
 شار له به ر دهنگی ده هوئی قورس هه لده لهرزی.

له پرېکدا، پیره مېرديکي سپيال زهر د،
 لاسايي رهنګي ناسماني بارانوي ده کرده وه،
 ده بوايه سيمای بارانی زه کاتي باراندايه،
 بيتجګه له شه ر که ده بریقانه وه له چاوانی،
 و امان ده زانی بېلبيله کانی نوقمی نیو قینن،
 ته ماشا کرده کوی شه خته ی تیژ ده کرد،
 ریشه تال دريژده کوش، رهق وه کو شمشير،
 ده رپه رپو، ده توت ريشی يه هودا يه .
 پشتی کوم نه بو، به لام شکست، پشتی
 له گه ل رانی گوشه به کی راستیان دروست کرد بو،
 سهره راي نه وه ی قه له نگه کوی دهستی، نه وینه يه يان ته و او ده کرد،
 ده بوو تیکشانیکي گه ل دزیو.
 هی چل ساله يه ک یا جووله که يه کی سی پین.
 ده چه قیبه نیو به فر و قور و چلپاو،
 وه کو نه وه ی پیتلاوه چه کانه کوی مردوو بشیلین،
 دوژمنی جیهان بوون چه شن دوژمنی بی موبالاتی.
 هاوچه شن دووی ده که وتن؛ ریش، چاو، پشت، قه له نگ و سپيال،
 هیچ خه تیک جودا نه ده کرایه وه، دوزده خیی بو،
 نه م جمکانه سه د ساله ییبه و نه م تارمایي به غه ربیانه
 به هه مان شپوه به ره وه هه مان نامانجی نادیار ده چوون.
 که واته له چ ده له سه يه کی بووده له دا له خه باتدا بووم،
 یا له ریککه و تیکي شه رانی خوم سوک کرد بوو؟
 چونکه هوت جارن ژاردم، ده قه به ده قه،
 نه م پیره مېرده بووده له يه خوی دووپات ده کرده وه!
 که نه میان به راراییم پیده که نیت،
 موچرکی برایانه به له شدا نه ده گه ر،
 سهره راي نه م هه موو دارزین، بزانه،
 نه م هوت ده عبا ناشرینه سیمای نه به ديه تیان هه يه!

ده بی، پيش مردن، له هه شته میان رايېنم،
 هاوچه شنی بی به زه بی، گالته جار و قه ده ری،
 فینیکسی پوخل، کور و باب له هه مان کات؟
 - به لام پشت له قافلای جه هه نده می ده که م.
 تووره وه کو سیامه ستیک که شتی به دوو ببینی
 گه ر امه وه، ده رگام له دووی خوم داخست، ترس له سهر نیشتنو،
 نه خوش و بیزار، روح تادار و هه ژا و،
 به نه فسوون و بی هووده ی بریندار!
 بی سوود عه قلم ده بوست خوی بگریت،
 ره شه با به گه م می خوی ته لاشه کانی په رت و بلاو ده کرده وه.
 روچیشم سه مای ده کرد، سه مای ده کرد، پیره پاپور،
 بی ستوون، له سهر ده ریا يه کی بی سهر حه د و بی که نار!

XCI

پیره ژنه چکوله کان

پيشکه شه به فیکتور هیگو

I

له پیتچاوپیتی پایته خته کونه کانا،
 هه موو شتی، ته نانه ت سامناکیش، ده بیته سیحر،
 مل که چی میزاجی سه بری خوم، ده روانه
 بوونه وه ری نامو و دارزاو و نه فسووناوی.
 نه م ده عبا ناشرینه هه لوه شاوانه خو جارن ژن بوون،
 نیپونین (۶۴) یا لایس (۶۵)؛ نه م ده عبا تیکشکاوانه،
 قه مبورن یا چه وت و سه قه ت، ده با خوشیا نمان بوی!

۶۴- نیپونین Eponine: ژنه قاره مانیکي گولیه (غال)، له سالی ۷۹د له رومدا ده مریت.
 خیزانی Julius Sabinus.

۶۵- لایس Laïs: ناوی گه ل کوزرتیزانی یونانی کونه. هره به ناویانگیان کیرتی «سیسیلیان
 Sicilienne» تیماندرایه Timantra، که یاری نلسیبیاد بو Alcibiade.

چونکه هېشتا زیندوون. دهخستین له ژیر کراسی دراو و سپیالی ساردا،

په شهبای زورداریش ده بانته زینتی،

به شرخه شرخی گالیسکه کان هله لده لرزن،

له ژیر هه نگیان، پارچه شتی له دلا شیرین،

کیسه ی بچووک نه خشی گول له سه ریا یا هیتما؛

هه روه کو قه ره قوزیش فرته ده کن،

هه ر چه شنی ناژله ی برینداریش به م لا و به ولادا دین،

به بی ئه وه ی بیان ویش سه ما ده کن،

زه نگوله که ساسه کان شه بیتانیش بی په حم خوی پیا هله لده واسی!

هه موو تیکشکاو، چاوانیان هه روه کو نه قیزه تیژ

ده بریقینه وه وه کو ئه و چالانه ی که شه و ناوی تیا دنوی؛

وه کو کیژوله چاوی خوداوه ندانه یان هه یه

واق وړماو پیده که نی به هه موو شتی که بیریقینه وه.

- ئه ری تیبینی ئه وه تان کردوه که تابووتی پیره ژنان

بچووک و هه ر هه نده ی تابووتی زارولان؟

مه رگی مه علان په مزیکي نامۆ و ئه فسووناوی

ده خاته ناو تابووته کانیانه وه،

کاتیکیش تارما ییبه کی له رزوک ده بینم

به پاريسا تابلوی له رزاو تیده په پینتی،

هه میشه وای پیده چی ئه م بوونه و هه ر ناسکه،

به هیمنیبه وه به ره و بیشکه یه کی نوی هه نگا و دنیت؛

به لایه ن که م، به سه ر فورما راده میتیم،

له سیمای ئه ندامه لیکنتر از اوه کانیان ناگه پریم،

ده بی چه ن بار، دارتاش شپوه ی تابووت بگورپی

بۆ ئه وه ی له گه ل ئه و جه ستانه بگونجی.

- چاوانیان له ملیونه ها فرمیسک دروست کراون، هه ر چه شنی بیر،

چالن، میتالیکي سارد و سپ ئارایشی کردوون،

ئهم چاوه سیحر نامیزانه، ئه فسوونی مله وریان تیدایه،

بۆ ئه و که سه ی که به دبه ختیبه کی ناهه موار شیری داوه تی!

II

له فراسکاتی (۶۶) له ناوچوو فیستالی (۶۷) به عیشق گر گرتوو!

به داخه وه! راهیبه ی تالی (۶۸)، «چریه که ر» (۶۹) ی له ناوچوو

ناوی ده زانی، ئه و به ناوبانگه له ده ست چوو

که تیقولی (۷۰) زه مان ی زوو، به گول سایه ی بۆ ده کرد،

ئهم هه مووه مه ستم ده کات! به لام له نیو ئه م

بوونه و هه ر سه رما برده لانه هه ن، له نازار هه نگوین دروست ده کن،

به دل سو زیبان و تووه که بالیان پی به خشی،

ئهی سیمرغی به توانا به ره و ناسمان هه لمگره!

یه کتیکیان نیشتمانه که ی له په زاله ت دایه،

ئه وی دی، میرده که ی بوی بۆته که له که ی نازار،

ئه وی تر، مه ربه م به سه ر زاروله یا تیپه ر بووه،

ده توانن، به رۆندک، رووباری دروست بکن.

III

دوای یه کی له و پیره ژنه چکولانه که وتم!

یه کی له وان، له و کاته ی که هه تا و ده که وی

ناسمانی به برینی تال ته لخ ده کرد.

پاماو، لاپه ر، له سه ر ئه سکه میبلیک دانیشتبوو،

۶۶- فراسکاتی Frascati: شارۆچکه یه که له ناوه راستی ئیتالیا، به شه راب و رۆن

به ناوبانگه.

۶۷- فیستال Vestal: خوداوه ندیکي رۆما و یونانی کۆنه، به پاسه وانی ناگر و خاو خیزان

به ناوبانگه.

۶۸- تالی Thalie: خوداوه ندیکي شیعه، به ره چه له ک لادیبه، سه رۆکایه تی شیعی سووک و

کومیدی ده کرد.

۶۹- چریه که ر Souffleur: به و که سه ده وتریت له ژیر ته خته ی شانۆ به چریه تیکست بۆ

ئه کته رانی سه ر ته خته ی شانۆ ده خوینیته وه.

۷۰- تیقولی Tivoli: ناوچه یه که له ئیتالیا، کاتی خوی هه ریمیک بوو له رۆمانی کۆن.

بۆ ئەو هی گوی بۆ یه کۆ له و ئاههنگه موسیقایانه هه له خات
 که زهنگین به نامیری مسین (٧١)، سه ریازان هه ندی جار باخچه کافمانی
 پی دلگیر دهکن، له و ئیواره ئالتونیا نهی که هه ست به بووژانه وه ده کرتیت،
 هه ندی جوامیری دهرژینیتته ناو دللی شارانه وه.
 نه مهیان، هیتستا ریکه، شانازی و ههستی به یاسا ده کرد،
 به تاسه وه نه و گۆرانییه زیندووه جهنگاوه رانه ی هه لده مژی،
 چاوی هه ندی جار و ده کو چاوی هه لویه کی پیر ده کرایه وه،
 ته و پله مه رمه رینه که شی ده توت بۆ گۆلی غار دروست کراوه!

IV

وه کو ئیوه رچه ده برن، نازا و بی سکالا،
 به نیتو پاشا گه رانیی شاره زیندووه کاندای،
 دایکانی دل خوتناوی، سۆزانی یا پیر - ژن (٧٢)،
 جارن ناویان له سه ره هه موو زاریک بوو.
 ئیوه میه ره بان بوون، یا شکۆمه ند،
 که سیک ناتاناسیتته وه! سیامه ستیکی کیتی
 جویتنان پی ددها و به خو شه ویستییی کی تو ره هاتدا تیده په ری!
 له سه ره پاژنه کانتان هه لده به زیتته وه مندالبکی ترسنۆک و چلیس.
 شووره ییبه ژیان، سبیه ری چرچ و لۆج،
 ترسنۆک، پشت نهوی، له پشت دیواره کان ده ژین؛
 که سی سلاوتان لی ناکات، قه ده رتان نامۆ!
 ورده و الهی مرۆقایه تین بۆ نه به دییه کی پینگه یشتوو،
 به لام من، من له دووره وه به نیانییه وه چاودیریتان ده که م،
 چا و رارا، ده پروانیتته هه نگاهه دوو ده له کانتان
 هه ره وه کو نه وه ی که باوکتان بم، ئای سه مه ره یه!
 به دزی ئیوه وه خو شی نهینی ده چیرم:

٧١- نامیری مسین هیمایه بۆ نه و نامیره موسیقایاییانه ی که له مس دروست ده کرتین.

٧٢- پیر - ژن Sainte: قدیسه.

گراوی نوتتان ده بینم چۆن شکۆفه ده کات؛
 چ تاریک چ روون، رۆژه ون بووه کانتان ده بینم؛
 دللی هه راشم به فه سادتان دلخۆش ده بی،
 به فه زیله تان رۆحم ده گه شیتته وه!
 چ که لایه که! خیزانه که م! نه ی میتشکه له یه که چووه کان!
 هه موو ئیواره یه که مالتا و اییبه کی ئاشکراتان لی ده که م!
 نه ی هه و هه شتا ساله کان، ده بی سبه ی له کو ی بن!
 له سه ره کی ده بی چرنوکی خودا وه ند بگیری سیتته وه؟

XCH

کویره کان

به راستی دزیتون! رۆحه که م، لییان رامینی!
 وه کو داوه ل! جیتی پیکه نیین!
 سامناک، نامۆ هه ره که نه وانه ی به دهم خه ونه وه ری ده که ن!
 نازارتیت بۆ کویتی زه مینه تاریکه کانیان ده رده په رن.
 له چاوانیانه وه پزبسکی یه زدانی ده رده چوو
 روه و ئاسمان به رز بوونه ته وه، هه ره وه کو نه وه ی سه یری دوور بکه ن،
 هه رگیز نایانیین خه و الوو سه ره قورسه کانیان
 به ره و کاشیبه کان شو رینه وه.
 به م جو ره به ناو تاریکایی بی کو تاییبه کانا هه نگاهه ده نین،
 نه م برا بی ده نگه نه به دییه . نه ی شار!
 کاتێ که له ده وری ئیمه دا، گۆرانی ده چری و پیده که نی و ده مرخینی،
 تا کو ده مارگزیش له ززه ت بینا قاقای گرتوو ی.
 سه یرکه ، منیش خو ده گه وزینم! به لام، له وان زیاتر واق و رماو
 ده لیم: ده بی نه م کویره انه، له ئاسمان، له چ بگه رین؟

XCIH

بۆ ژنیکی رابورد

شەقامە کە پکەرە کە لوورە دەهات لە دەورم.
 درێژ و باریک، پرسە دار و ئازاریکی شکۆمەند،
 ئافەرەتیک رابورد، بە دەستیکی خانمانە
 کەزبێ و چمکی کراسە کە ی رادەژەنی؛
 سووک و ئازبێ، رانی لە هی پەیکەر دەچوو.
 دەمخواردەوه، گرز ببووم چەشنی زەلامیکی سەیر،
 لە چاوانییەوه، ئاسمان تەلخ هەورە تریشقە دەنوینێ
 شیرینییه کی ئەفسووناوی و لەززه تیکی کوشندەشی تیا.
 پۆشناییه ک، - پاشانیش شهو! - جوانییەکی خیرا
 تیروانینه کە لە پێکدا بووژاندمییەوه
 ئەرێ دەبێ تەنھا جارێکی دی لەوسەر دونباش بێ بیبینمەوه؟
 لە شوینتیکی دی، گەلی دوور لێرەوه! درەنگتر، رەنگبێ هەرگیز!
 چونکە نازانم بەرەو کوی هەلدی، نازانی منیش بەرەو کوی دەپۆم،
 ئە ی ئەوهی کە خۆشم ویست، ئە ی ئەوهی کە پێیزانی!

XCIV

هەیکەلی رەنجەر

I

لەسەر تەختەکانی ئە ناتۆمی،
 لەسەر کۆرنیشە تەپ و تۆزاوییه کان،
 وەکو مۆمیای کۆن، نووستوو،
 لەسەریان کتیبی مردوو،
 ئە وینانە ی کە جەزبە و
 بەهرە ی پیرە هونەر مەندیکن،

سەرەرای ئەوهی بایەت غەمگینه ،
 جوانی دەبەخشنە بینەران،
 هەست دەکریت ئەوهی کە ئەم ئەفسوونە
 سامناکانە رەها دەکات،
 وەکو رەنجەر ئەم دیو و ئەو دیویان دەکات،
 ئەو کەولە دامالراوانە، ئەم هەیکەلانە.

II

لەسەر ئەم گۆرەپانە ی کە دەپیشکن
 دەشتەکییە بێ دەسەلاتەکان و مەرگ لەسەر نیشتوان،
 بەهەموو هیزی ئەستۆ و،
 بەهەموو هیزی ماسولکە ی پرووتتان،
 دە بلێن، چ درەویکی غەریبە،
 زبندانی بیگار لە گۆرەپانی مەرگ رەفترا،
 دوورکەونەوه و دەبێ لە چ پەرتیزی
 ئەم کادانە تان پر کردبێ؟
 دەتانەوی (بە قەدەر تیکی گەلی سەخت و
 سامناک و هێمایەکی روون!)
 ئەوه ئاشکرا کەن

کە گۆریش وەنەوزی تەواو نابەخشیت!
 کە عەدەمیش غایانە بەرامبەرمان؛
 هەموو شتی، تەنانت مەرگیش درۆمان لە گەل دەکات،
 ئەفسووس، رەنگبێ هەتا هەتاش
 پێویست بێت
 لەچەند ولاتیکی غەریبدا
 خاکی بەردین هەلدەینەوه
 لەژێر پتیبە خواس و خوتناوییه کائماندا
 خاکی رەق هەلدرین؟

شەفەق

ئا ئەو ئەو تا ئىوارەى نازدار، دۆستى تاوانبار،
 وەك شەرىك. بە پى دزە نرىك دەبىتتەو،
 ئاسمان ھىدى ھىدى وەك گومەزىكى گەورە دادەخرىت،
 مروف بى وچانىش دەبىتتە نازەلىكى درىندە.
 ئاى ئىوارە، ئىوارەى خۆشەويست، خۆشەويستە
 بو ئەو كەسەى كە بازووەكانى، بە پى درۆ، دەتوانن بلتىن:
 ئىمىرۆ كارمان كرد! ئىوارەى كە ھىمنى دەداتە
 ئەو رۆخانەى كە نازارىكى درىندە ھەنچن ھەنچنى كر دوون
 ھىمنى دەداتە ئەو زانا بە جەرگەى كە تەوئىلى قورس دادىت،
 ئەو كرىكارە پشت چەماو ھەى كە دەگەرپتتەو سەر پىخەف.
 سەرەراى ئەمەش ئەھرىمەنە زىان بەخشەكانى دونىا،
 بە قورسى دىنەو تاگا، وەك خاوەن كاران،
 بەفرىنەوە خۆيان دەكشىننە پەنجەرە و ئەو پەردانەى لە زەل درووستكراون.
 بەنىو تىشكايىبەو كە با تىكويىكى دەدا،
 سۆزانیە تىش لە شەقامەكانا دادەگىرسى،
 ھەر چەشنى مېرووستانىك كوچەكانى والا دەكات،
 لەھەموو لایەك رىگاىەكى نھىنى دەكرىتتەو.
 وەك دوژمنى كە دەستى يارمەتى درىژ بكات،
 قورپا دەخاتە نىو جەرگى شارەو،
 وەك كرمى خۆراكى مروف دەقۆزىتتەو.
 لىرە و لەوئى گوتمان لە قاوہ قاوى چىشتخانان دەبى،
 شانۆكان دەقۆزىتن، ئۆركىستەرەكان مرخەيان دى،
 يارىبى لەزەت دەبەخشىتتە مېوانانى دەوروبەرى مېز،
 بە سۆزانى و فىلبازىش پى دەبى،
 بەشەرىك و دزان كە نە وچان دەزانن نە بەزەبى.
 ئەوانىش نەختىكى دى دەست بەكار دەكەن،

بە ھىواشى پال بە دەرگا و قاسەكانەو دەنبن،
 بو دابىن كرىنى ژيانى چەند رۆژتىك، پۆشاك كرىنى دۆستەكانىيان.
 لەم ساتە سەختەدا، رۆحەكەم خۆت بېپىچەو،
 گوپت داخە لەم نەعرەتەى،
 ئەمە ئەو كاتەبە كە نازارى نەخۆش دەكولپتتەو!
 شەوى تارىك بىنا قاقايان دەگرى، قەدەريان كۆتايى پى دىنى،
 بەرەو چالە ھاوبەشەكان دەرۆن،
 نەخۆشخانە لە ئاھو نالەى ئەوان پى دەبى،
 ئىتر ئىواران، كەسىكىان نايەت، لە نرىك كوانووەو،
 لە تەنىشت خۆشەويستى، داواى شورباى بۆندار بكات.
 خۆھەندىكىان ھەرگىزا و ھەرگىز گەرم و گورى مالىان نەبىنبو،
 ھەندىكىشىان ھەرگىز ئەو ژيانەيان نەناسىو.

گەمە

لەسەر قەنەفە داپزاوہكانى پىرەژنە كورتىزانەكاندا،
 رەنگ زەرد و برۆ رەنگ كراو، چاوبە عىشوو و كوشندە،
 سەرنج راکىش، لە گوپتە لاوازەكانىشىانەو
 زرىنگەى بەرد و مېتال بەرز دەبىتتەو،
 لە دەوروبەرى فەرشە كەسكە روخسارە بى لىوہكانىيان،
 لىوى رەنگ پەرىو شەويلاگەى بى دان،
 قامكەكانىشى بە تايەكى دۆزەخىن گرژبوو،
 لە گىرفانى بەتال دەگەرپن يا لە مەمكى ھەللەرزاو؛
 لە بنمىچى چلكن رىزى چلچراى تىشك كز،
 لوكسى گەورەى تىشك دەھاوئىژنە
 سەر ھەنىەى تارىكى شاعىرانى بەناوبانگ
 ھاتوون عارەقى خويناوىيان بەفېرۆ دەن؛
 ئا ئەمەبە تابلۆى سىيا كە لە خەونىكى شەوان

له ژير چاوه روون بيناکه م روويان دا،
 خوميش، له گوشه کولانه يه کي بي دنگ،
 نه نيشکم داوه، سه رما و لال و نيره يم ديت
 به و که سانه ي که سوزي نه گوړيان هه يه.
 به و پيره په تيارانه ي دلخوشيه کي مهرگناميزيان هه يه،
 گه لي نازايانه ش، له يه کي کيان شرفي کون
 له وي تر يشيان جواني، بو روخسارم ده قه پينم!
 دل م سامي له سه ر نيشت که نيره يي به هه ژارا هات،
 به جوش به ره و خه رنده ي دم والا غاري ده دا،
 که به خوښي خو ي مه سته، له کو تا بي دا،
 له جياتي مهرگ نازار و له جياتي عه ده ميس دوزه خي هه لبارد!

XCVII

سه مای مردووان

پيشک شه به نرست کريستوف
 هه نده ي په کي کي زبن دوو، شانازي به په يکه ره شکومه نده که ي ده کات،
 و تپاي چه پکه گولي کي گوره، ده سه سر و ده ستي شه کاني،
 به قه د نازداري کي باريک و سيما سه ير،
 خاوي و نااگايي بيان پتوه دياره.
 نه ري له شويني سه ما زرافي وا قه د ده بينريت؟
 کراسه فشه که ي به فراواني به کي شاهانه
 به خشنده يي به کي زور شو رده يته وه سه ر پتبه کاني
 که پتلاوي بريقه دار ده يگوشي، جوان هه روه کو گول.
 شان هه نگوين له قه راغ شان کاني راده بو تيري،
 چه شني جوگه له يه کي شه هواني خو ي به گاشه به ردا ده خشيني،
 به شه رمه وه گالته ي دزي تو قه ده غه ده کات
 خورا کي ته له ي مهرگناميز ده يشاريته وه.
 چاوه قووله کاني له به تالي ي و تاريخي دروست بوونه،

که لله ي سه ري، هونه رمه ندانه گول بو ي سه ريوشه
 به خاوي له سه ر بربره ي پشته ناسکه که ت سه ما ده کات،
 سيحري عه ده ميک شيتانه ش نارايشي کردوه!
 هه نديک به کاري کاتير ناوت ده بات،
 تي ناگه ن، عاشقاني مه ستي له ش،
 که شخه يي به کي بي ناوي کوله گه ي مرؤفا يه تي.
 تو وه لامي ناره زووه هه ره نازيزه که م ده ده يته وه، هه يکه لي نيسقاني زل!
 نه ري ديت به توانا گرزه که ت، جه رني ژيان
 تتيک ده ده ي؟ يا چه ند کونه ناره زوويه ک،
 نيسک و پلووسکه هيشتا زيندووه که ت ده ده نه به ر نه قبيزه،
 ساوتلکه، به ره و شه مه کاني له زه ت پالت پتوه ده نين؟
 به ره و گوړاني که مانجه، به ره و مه شخه لي شه م،
 هيواداري مي رده زمه ي گالته جار راونيت،
 نه ري هاتووي داوي سيتلاوي نوزر يي به کان ده که يت
 که دوزه خي داگير ساوي دل ت فينک که نه وه؟
 بيره بي بنه که ي هه له و گه وجه يي!
 له نازاره کونه که وه نه لامبي کي نه به دي!
 له پتو ته ونه شو رپووه کاني نه م لاو نه و لات،
 ده بينم هيشتا ماري چلنيس عه و داله.
 له راستيدا، ده ترسم که نازت
 نرخی راسته قينه ي ته لاشه کاني ده ست نه که ويت!
 کي له و دل ه فانيانه، گو تي له ناله ده بيت؟
 سيحري سامنا کي ته نها به هيتزان سه رخوش ده کات!
 خه رنده ي چاوانت پر له بي ري سامناکه،
 تووشي گيژ بو نمان ده کات، سه ما که ره ورياکان ي ش
 به بي هيلنجي کي تال رانامين له
 پتي که نيني هه تا هه تاي سي و دوو دانه که ت.
 به لام، کي نه يگر توتوه باوه ش هه يکه لي کي نيسقاني،

کچی لهشتانی گۆری نه خوار دووه؟

ههر چۆنی بی عهتر، ههر چۆنی بی جلوه رگ و نارایش؟

ئهوهی خۆی گران دهگرت و پيشان دهدا که جوانه.

به ياد پیری (۷۳) بی لووت، گۆزیکي (۷۴) بههتير

بهو سه ماکه رانه بلتی که دهيشار نهوه!

«جوانکيله شانازه کان، سه ره رای هونه ری پۆدره و سوور و سپیاو،

ههست به مهرگ دهکن! ئه ی ئیسک و پلوسکانه ی بۆن میسک هه لگرتوو،

ئه ننتینیۆس (۷۵) ژاکاو، دلتهر و کهشخه ی کۆسه،

مه یته چه ور کراوه کان، لۆقلیس مهرگ لی نیشتوو،

هه ژانی گهردوونی سه مای مردوه کان

به ره و خاکچي راتان ده کیشن که نه ناسراوه!

به ره و کۆرنیشه کانی «سین» ی که نار هه لقرچاوی گانژ،

میگه له خه لکه که هه لده به زنه وه و ده بوورینه وه،

به بی ئه وه له کونی بنمیچ که ره نای فریشته بیین

به وه حه شتناکی وه کو لوله ی توپیکي رهش وازه،

له هه موو ئاو و هه وایهک، له ژتیر هه موو هه تاویک،

مهرگ ده تپه رسته ی، به گرژبوونه وه کانت، مرۆقايه تی جیی پیکه نین،

گه لی جار وه کو تو، به مبر خۆی بۆن خۆش ده کات

گالته جار ی خۆی تیکه ل به له حۆیت ده کات!»

XCVIII

خۆشه ویستی درۆ

کاتی ده تیبیم راده بووری، ئه ی ئازیزه دلره قه کهم،

به نه یشت ئاوازه مۆسیقاییه کانا کاتی به بنمیچیش ده کهون،

۷۳- به ياد پیر Bayadère: ژنه سه ماکه ریکي پیرۆزه له هیندییه کانی ئاسیا.

۷۴- گوژ Gouge: ئامیریکي تایبه ته بۆ هه لکۆلین به کار دیت، په یکه رتاشان به کاری ده هتین.

۷۵- ئه ننتینیۆس Antinoús: لاویکی یونانییه به جوانییه که ی به ناوبانگه، له سالی ۱۲۲ خۆی

فری ده داته رووباری نیله وه.

هه پروون به هه پروون ده بن،

لهش و لاری هاواواز و هیمنت هه لۆیسته یه ک ده کا،

روانییه قووله پر بیزارییه که ت راده گوزه ری،

کاتی راده مینیم، تیشکی چرا رهنگینی ده کا،

نیوچه وانه رهنگ زه رده که ت، ئه فسوونیکي کوشنده ده پرازینتیه وه،

کاتی مه شخه لی ئیواره کازتوه داده گیرسینی،

چاوه کانت جه زه ی چاوانی پۆرتیتیان هه یه،

به خۆم ده لیم: چه نده جوانه! غه ربیانه ته ر و پاراو!

یاده وه ری چروپ، جه سته شاهانه قورس و سه نگین،

تاج و دل، رزبو وه ک هه لۆوژه،

پینگه یوو وه ک له شی بۆ خۆشه ویستییه کی به ره دار .

تۆ ئه ی میوه ی خه زان، خاوه ن تامیکي تاقانه،

تۆ ته رمیکي، چاوه روانی بۆن و به رامه ی که یاداشتی میترگی دوور ببوورزیتیه وه،

بالیفی نه وازش، یا سه به ته گولی؟

ده زانم چاوه هه ره میتلانکۆلیه کانی،

نه ینی ده گمه ن ناشار نه وه،

سنووقه خشلیکي به تاله، مه دالبایه کی بی سوود،

به تال و حه تال ههروه کو خۆت.

بۆ ئه وه ی دلێک شادومان که یه که له هه قیقه ت هه لدیت،

ئه ری پتویست ده کات ته نها رووکه شیی بیت؟

بۆ گویم له بی موبالاتی و سووکایه تیت هه یه؟

دیگۆر بیت یا ده مامک، سلاوت لی بیت! جوانییه که ت ده په رستم.

XCIX

هاوسیی شارم، خانوه سپییه که مانم

له یاد نه کردووه، خه نجیلانه و نارام؛

په یکه ری خوداوه ندی چیمه ن و قینۆسی له گه چ دروستکراو

لق و پۆپ و گه لای باخچه رووته که له شیان ی ده شار ده وه.

چ وه لاميكم بو نه و ژنه خواپه رسته هه به ؟
كه فرميسكيم ده بيني له پيتلووه قووپاوه كانيبه وه زهنگوله يان ده به ست ؟

CI

تهم و باران

ئاي بو كوتايي خهزان و زستان و به هاري قوراوي،
خوشتانم ده وي، وهرزاني وه نهوز به خش!
ستايستان بو ده كه م بو نه وه ي دل و ميتشكم
له ناو كفنيكي هه لمين و گورتيكي ته ميندا بپيچينه وه.
له پي ده شتي فراوان كه باي باشوور هه لده كات
له شهواني دريژدا باناس ده جه ميتنيته وه،
روجه كه م له زه مانى دونيا خوشي و بووژانه وه چاكتري،
باله قه له ره شه بيبه فراوانه كاني ده كاته وه.
هيج شتيك له وه نهرم و نيانتتر نييه كه دل پر له شتي پرسه ناميز بيت،
ماوه به كي زوريش مزي شه خته پرژيته سه ري،
ئهي وهرزه كاله كان، شازاده ي ئاو و هه واکانمان،
با سيما هه ميشه بيبه رهنگ كاله تاريخه كانتان
به لايه ن كه مه وه، له ئيواره به كي بي تريفه،
له سه ر دوشه كي ريكيكه وت، دوو به دوو ئازار به وينييه وه.

CII

خهوني پاريسي

I

پيشكه شه به كونسته ننين گيس

له م ديمه نه سامناكه دا
مه حاله كه سي ئوقره ي تيا بگري،
ئهم سه رله به يانييه جاريكي دي
ويته ي مژاوي و دوور شاگه شكه ي كردم.

هه تاو يش، ئيواران، ته ر و پاراو و كه شخه،
له پشت په نجه ره، گورزه تيشكه كاني ده شان،
به چاوتيكي گه وه ي ده كرد له ئاسماني قوپاوا،
به ديار شامه هيمن و دريژخايه نه كانمان راده ما.
تيشكي مؤميني ده رژانده سه ر
سفره ساده و په رده ئاوريشميينه كانمانا.

C

كاره كه ره دل گه وه كه ي كه دل تان ليني پيس بوو،
وا له ژير چيمه نه ساده كه راکشاوه،
پيويست ده كات، ده سكه گوليكي بو به رين.
مردووان، مردووه هه ژاره كان، ئازاري گه وره بان هه به،
كاتي خهزان هه نگاوه دهنه و دار و درهخت ده روتينيته وه،
بايه كي غه مباريش به ده ور كيتلي مه رمه ردا گفه ي دي،
بي گومان، گيانله به ران به ناكه س به چه ده زانن،
ده نوون، هه روهك ئه وان، له ناو چه رچه في گه رم و گور،
به لام، خه و خه يالي سيهايش ده يانكرژي و،
پيخه ف به تال و بيده نك،
په يكه ره ئيسقانيكي رچيو كرميش ده وري داوه،
هه ست به كرپوه ي به فري زستانيش ده كه ن،
هه ست به تيبه ريني چاخه كانيش، به بي نه وه ي
ته نها جاريكيش، خزمي، هاو ريبه ك، په روپتالي ده وري گلکزيان هه لدا ته وه.
كاتي كوته ره داري سووتاو گوراني ده وت و ده نووزايه وه،
ئيواراني هيمن، ده مييني له سه ر قه نه فه كه دانيشتوه.
ئيواراني شين باوي ساردي چله ي زستانيش،
له سووچيكي ژووره كه م تووره، هه لتووتاوه،
له پيخه فه كونه كه به وه شتيك به رز ده بووه وه،
ئهو زاروله به ي داده پوشي كه له ژير چاوي دايكانه گه وره ده بوو،

وهنهوز پر له په دیده!
 به وړکیکی نامۆ
 روه کی نارپکم
 له و دیمه نه تار کرد،
 هونه رمه ندم، شانازی به بلیمه تی خووه ده کم،
 چپتری روتینیکي سه رخوشکه ری میتالیم
 له تابلوکم وهرده گرت،
 چپتری مه پر مه پر و تاوه.
 بابلی په یژه و هه یوانه کان،
 کوشکیکی هه تا هه تا،
 پر له هوز و سؤلاش
 ده رزانه سه ر زپری کال و بۆر هه لگه راو!
 تا فگه قورسه کانیش،
 چه شنی په رده ی کرستالین،
 شور ده بوونه وه، په ونه قدر
 به سه ر دیواری میتالین.
 دره خت نه بوون، به لکو کوله گه
 ده وری گزمه نووستوه کانیش
 نایادی (۷۶) زل، هه ر چه شنی ژن
 ده دره وشانه وه.
 چینه ناوی شین بلاو بیوونه وه،
 له نیو کورنیش به مه یی و که سه که کانیشدا،
 له نیو میلونه ها شوتینیش
 به ره و که شکه لانی فه له ک به رز ده بوونه وه؛
 به ردی نامۆ دیار بوون،
 ناوی نه فسووناوی

۷۶- نایاد Naïade: خوداوه ندی رووبار و جوگه له.

شه خته ی زلی بریقه دار
 له هه موو شوتینی ده دره وشانه وه!
 بی گویدان و بیده نگ
 گانژه کان (۷۷)، له قوبه ی ناسمانه وه
 خشلی شه ربه کانیا
 ده رزانه نیو شیوه پر به رده نایابه کان.
 نه ندازیاری خه وه سیحراوییه کانمان،
 هه ر به ویستی خوّم،
 له ژیر تونیلکی به ر دین
 نو قیانوسی ده سته موم تیده په راند!
 هه موو شتی، ته نانه ت په نگی سیاش،
 هه ستت ده کرد، ده بریقته وه، روشن و سوور هه لگه راو،
 ناویش شکومه ندی خوئی
 له نیو تیشکی بلووریندا چوارچپوه ریژ ده کرد.
 له هه یچ شوتینی نه ستیره ی وا، هه یچ شوتینه واری هه تاوی،
 ته نانه ت له خواره وه ی ناسمانیش،
 سیحری وا داناگیرستین
 که به گریکی شه خسی بیریقینه وه!
 له سه ر نه م عاجباتییه بزوکانه
 ده خولایه وه (نو پکار ییه کی سامناک!
 هه موو شتی بو چاوان بوو،
 بو گوی هه یچ!) بیده نگی نه به دییه ت.

II

که چاوه پر له کلپه کانم کردنه وه
 تر سناکیی زنجه که م بینی،
 که چوومه ژووری روجه وه،

۷۷- گانژ Gange: مه به ست له رووباره پیروژه که ی هیندستانه .

ههستم به نووکی پارایییه بهله عنهت بووه کانم کرد!
سه عاتی چالمه ی نه غمه غه مگین
به سهختی دوانزه ی نیوه روی لی دا،
ئاسمانیش تاریکی خوی
دهرژانده سهر جیهانی سهقهت.

CIII

سپیده

شووت له حموشه ی ئوردوگاگان ده بیزریکاند و
بای سبهینانیش به سهر چراکان گفهی دههات.
ئا لهو کاتانهدا بوو که تویه له میتش ههنگوبنی
زینده خهونه کان، ههرزه کاره پهشتاله کانی
له سهر بالیف گینگل پی دهدا؛
ئا لهو کاتانهدی که چاوی خویناوی پرته پرت دهکا و دهجولیتته وه،
چراش بهرامبه به رۆژ پهله به کی تال دروست دهکات؛
ئا لهو کاتانهدی که رۆح له ژیر قورسایه جهسته ی تال و گران
لاسابی زۆرانبازی نیوان چرا و رۆژ دهکات.
چهشنی روخساریکی گریاناوی که شه مال بیمالی،
ههوا پر له موچرکی شته راکردوه کانه،
پیاویش جارسه له نووسین، ژنیش له ئەقین.
ماله کانیش لیتره و لهوی دووکه ل دهکهن.
ژنانی ههز و له زهت، پیلوو شین،
دهم واز له ناو و نهوزی گه لحوینه دهنون؛
ژنه که ساسه کانیش، مه مکه لاواز و سارده کانینان گر دهدهن،
فوویان له ژبله مو دهکرد و فوویمان له قامک.
ئا لهو کاتانهدا بوو که له نیو سه رما و قرچوکی
ژانی ژنان له ژووری زاوی زبادی دهکرد،
چهشنی هه نسکی خوینی که فاوی بیقرتینی

قووقه ی که له بابی دووریش دونیای مژاوی دهدرینی؛
زه ریاپه کی ته م خانویه ره کان نغرو دهکات
ئهوانه ی که له قوولایی نه خوشخانه کانیش خه ریک گیان دانن
دوا ناله یان به نرکه ی ناریک تیکه ل دهبوو.
سه رسه ریه کانیش ده گه رانه وه، شکستی دهستی کار بوون
سپیده له کراسی په مبه یی و که سکا هه لده لرزی،
به سهر «سینی» چۆل و هۆل هیدی هیدی ههنگاو دهنی،
پاریسی تاریکیش، به چاو هه لگولوفانه وه،
پیری ره نجبه ر، تفاقه کانی هه لده گری.

مه ی

CIV

رۆحی مه ی

ئیاورده یه کیان، رۆحی مه ی له شووشه کاندای گۆرانی دهوت:
«مرۆف، ئه ی به شخوراوی نازیز،
له نیو زیندانی په رداخ و مۆمی قورمزی، گۆرانیه ک
به ره و رووی تو ده چوم پر له رۆشنایی و برابه تی!
ده زانم له سهر ته پۆلکه ی گر گرتوو،
چه ندی، زه حمه تیبی و عاره ق هه لرتن و قرچه قرچی هه تاو،
پیبوسته بو ئه وه ی ژبیم پی ببه خشن و رۆحم بده نی،
به لام هه رگیز شه رخواز و نابووده له نیم.
چونکه هه ست به شادومانییه کی پی پایان دهکهم
کاتی ده رژیتمه گه رووی مرۆقیکی په ککه وتووی ژیر کاروبار،
سینه گه رم و گوپه که ی گۆرپکی شیرینه،
تیایه گه لی دل خوشترم له ژیر زه مینه سارد و سه رکان
گویت له سروودی یه کسه موانه چون ده زینگیته وه
هیتواش له نیو سینه ی پر خرۆشم ده جریوتینی؟

ئەنیشك لەسەر مېز و قۆل ھەلكراو،
 بەختەوەر دەبیت و ستایشم پیا ھەلددەدی!
 چاوانی ژنە ئەفسووناوبیەكەت دادەگیرسینم،
 ھیتز و رەنگیش دەدەمەوہ كورەكەت،
 چەوریش بۆ پالەوانە دەغەزارەكەى ژیان،
 بۆ ئەوہى دەمارەكانى پى بەھیتز بكات.
 دەپرژیمە تۆوہ چەشنى روہكى خۆراكى خوداوندان،
 تۆویكى دەگمەن لەلاپەن تۆرپێتىكى ئەبەدییەوہ رژیانى،
 بۆ ئەوہى لە ئەقینمەوہ شیعەر لە دایك بىت،
 گۆلێكى دەگمەن ئاساش بەرەو رووى خودا بەرزبیتتەوہ.»

CV

شەرابى پینەدۆز (٧٨)

زۆرجار لەبەر تیشكى چرا
 با شەر لەگەل گر دەكا و مینا دەشلەژینى،
 لەناو جەرگى گەرەكێكى كۆن، لە كۆلانە پینچاوپینچە قورابییەكان،
 لەو شوپنەى كە مرۆفایەتى دەهەژى و باھۆز دروست دەكا.
 پینەدۆزىك دەبینین دیت و دەچى، سەر دەلەقینى،
 ساقمە دەكات و وەك شاعیریش خۆى بە دیوارەكانا دەرمیتى،
 بى گۆیدانە سببخوور، بابەتەكانى،
 لەناو دلپا چەندین پرۆژەى پیرۆز دەتەقینى.
 سویند دەخوات و یاساكانى دادەپرژى،
 پشتى پیاوخرپان دەگرى و قوربانییەكان بەرز دەكاتەوہ،
 ھەر چەشنى زاریكى ھەلئاسراو لەژێر گومبەزى ئاسمان
 بەدرەوشانەوہى فەزىلەى خۆى سەرمەست دەبى.

٧٨- پینەدۆز: لێرە بەمانای یەكەمى بەكار نەھینراوہ، بەو كەسە دەوتریت كە پەرۆ و پینە
 كۆدەكاتەوہ و پاشان دەیانفرۆشى.

بەلى، ئەم خەلكە كەنەفتەى ژێر غەمى كاروبارى مال،
 كار ھاراندوبانیتى و رارای دەستى تەمەنن،
 گەلى ماندوون و چەماوہى ژێر ئیشىكى فرە،
 رشانەوہ تىكەل بە گەورەبى پاريس دەبیت،
 دەگەرپینەوہ مال، بۆندارن بە بۆنى قەرەبەى شەراب،
 لەگەل چەند یاوەرێك دەگەرپینەوہ، سپی ھەلگەرپاوە لەناو جەنگ،
 سمبڵەكانیان وەكو كۆنە بەیداغ شۆر بۆتەوہ.
 ئالا و گۆل و كەوانى سەركەوتن،
 وەكو سبخرى روون، بەرامبەریان قووت دەبنەوہ!
 لەناو ئۆرژى رۆشن و گیتزكەر،
 شكۆ بۆ میللەتى مەستى ئەقین دەھینى!
 ئا بەم جۆرە لە رتیی مرۆفایەتى چرووك،
 شەراب وەك زێر خول دەخوات، «پاكتۆل» يكى ئەفسووناوى؛
 بە گەرۆوى مرۆفا گۆرانى جوامبیرى دەچرى،
 ھەرەكو پاشایەكى راستەقینە بەھۆى بەھرە حوكمران دەكات.
 بۆ ئەوہى كینەداران بخنكىنى و داماوان راژەنى،
 ئەو ھەموو بەلەعنەت بووہ پیرانەى كە لەناو بى دەنگى دەمرن،
 خودا، پەشیمانى كاری تى دەكات، وەنەوزى خولقاند،
 مرۆفیش شەرابى بۆ زیاد كرد، كورپى پیرۆزى ھەتاو!

CVI

شەرابى پیاوكوژ

ژنەكەم مرد و منبیش ئازادم!
 كەواتە تا دەتوانم دەخۆمەوہ.
 كاتىك بى عانە دەگەرپامەوہ
 بۆلە بۆلەكانى ھەموو ھەناومى دەدرى.
 ھەندەى پاشایەك دلشادم!
 ھەوا بى گەرد و ئاسمان دلگبیرە...

نه زستان نه هاوین، هەرگیز
 ئەقینى راسته قینهى نانسى،
 له گهڵ سىحره سىپاکان و
 کاروانه دۆزهخینه کهى شووت لیدان،
 شووشه ژههره کهى و فرمیسكى چاوان،
 جیره جیری زریزه و ئیسقانه کان!
 – ئا ئەمه تا تهنها و ئازادم!
 ئەم ئیواریه سیامهست دهیم؛
 واته، بى ترس، بى پەشیمانی،
 راده کشیم له سههر زهوى،
 وهكو تووله سهگى لى ده نووم!
 گالیسکه یهكى پاچکه قورس
 پر له قور و بهرد
 فارگونه هار و هاجه کهشى
 خۆ ده توانى سهرى گوناهارم
 پان کاتهوه، یا له ناوهندا دووله تم کات،
 گویم لى نیبه وهك خوداوهند
 وهك ئەهریمه ن یا ههر وهكو سانت – تابل.

CVII

شهرابى ته نهاییه ك

روانینی نامۆی ژنیکی خانم
 وهك پزیسكى چهرمگ به رهو روومان دى،
 كه تریفه ی مانگی شه پۆلدار به رهو
 ده ریاچه یهكى شله قاو بینیری،
 کاتى ده یهوى جوانیبه خه والوکه ی تیا بشوری!
 دوا جزدانه ئیکوی نیو په نهجی یاریکه ریک!
 ماچی په تیارانه ی «ئه دۆلین» ی له پولاوازا!

هاوینیکمان هه بوو
 ههروهك ئەو کاتانه ی که عاشق بووم!
 ئەو تینووه کوشنده یه ی که دهمدری
 بۆ ئەوه ی نارام بیته وه
 هه نده ی پیویستی به شه رابه
 هه نده ش پیویسته گۆری خۆی راگری: ئەمه ش به دهم کهم نیبه؛
 فریم دایه قوولی بیریک،
 هه موو خشته کانی ده ورویه ری بیرم
 پمانده سهری
 – گهر بتوانم فه رامۆشی ده کهم!
 به ناوی سوینده کانی عه شقه وه
 شتییک نیبه له یه کمان کات،
 بۆ ئەوه ی ئاشتمان کاته وه
 ههروهك زه مانه جوانه کانی مهستی،
 له و تکای ژوانیک ده کهم،
 له سههر ریگایه کی تاریک، ئیوارانیک.
 ده چیتى! – خالقیکی سه رشیت!
 ئیمه کهم تا زۆر هه موو شیتین!
 هیشتا ههر شهنگ بوو،
 هه رچه نده گه لیک ماندوو!
 منیش زۆر زۆرم خۆش ده ویست!
 ههر بزیه پیتی ده لیم: له م ژبانه ده رچۆ!
 که سیک لیم تی ناگات.
 تاقه سیامهستیکی گه لحو
 ئەرى خه ونیک ده بینى له شه وانی ئیسقادار
 له شه راب کفنى دروستکردى؟
 ئەم بۆقه سه رسه خته
 مه کینه ی ئاسن ئاسا

گوئی خراپه

CIX

ویرانکاری

بی وچان لهم ده‌ورو به‌ره شه‌یتان خوئی راده‌وه‌شیتین
 وهک هه‌وای هه‌ست پی نه‌کراو له ده‌ورو پیشتم ده‌خولیتته‌وه؛
 قووتی ده‌دهم و هه‌ست ده‌که‌م که هه‌ناو،
 پر له ناره‌زویه‌کی نه‌به‌دی و گونا‌ه‌کارانه‌م ده‌کات.
 هه‌ندی جار شتویه‌ی هه‌ره نه‌فسو‌ناو‌یتربین ژن وه‌رده‌گریت،
 ده‌شزانی که عه‌شقیکی بی پایانم بو هونه‌ر هه‌یه،
 هه‌روه‌ها له‌ژیر نه‌نجه‌تی تایبه‌تی خه‌موکی
 لیوانم به شه‌رابی عه‌شق راده‌هیتین.
 به‌م جو‌ره ده‌مه‌اژوئی، دوور له ته‌ماشای یه‌زدانی،
 به په‌له و په‌ککه‌وتوو، له نیوه‌ند ده‌شتایبیه‌کانی بی‌زاری،
 ده‌شتایبیه فراوان و چو‌ل و هو‌له‌کان،
 ده‌رژینیتته‌ چاوانی پر ته‌م و مژاویم،
 جل و به‌رگی گه‌چراو، برینی دهم واز،
 نامیری خویناوی ویرانکاری.

CX

ژنه شه‌ید

ویتنه‌ی ماموستایه‌کی نه‌ناسراو
 له‌نیو شووشه و سیپالی سورمه‌دار،
 له‌نیو دؤلاب و کانتوری ئوخزن به‌خش،
 له‌نیو مه‌رمه‌ر و تابلو و کراسی بۆندار،
 به‌لچی زور، نازدارانه‌ له‌م لا و نه‌و لا که‌وتوون،
 له‌ژووریکه‌ی مه‌بله و گه‌رم، چه‌شنی نه‌و ژووران‌ه‌ی

ده‌نگی موسیقایه‌کی جارسکه‌ر و شیرین،
 به‌هاواری دووری نازاری مرو‌ف ده‌کات،
 نه‌ی شووشه‌ی قوول، نه‌مانه‌ هه‌چیان
 ناگه‌نه‌ نه‌و بۆن و به‌رامه‌یه‌ی که له هه‌ناوی به‌پیت و به‌ره‌که‌تته‌وه
 بو‌دلی تینووی شاعیری به‌ره‌م ده‌پاریزی،
 هیوای تیا برژینه، ژبان و لاویتی،
 - لووت به‌رزیش، گه‌نجینه‌ی هه‌موو پیسکه‌یه‌ک،
 وه‌کو خوداوه‌ندان سه‌رفرازان ده‌کات!

CVIII

شه‌رابی عاشقان

ئیمرو ده‌ورو به‌ر ره‌نگینه!
 بی نه‌قبزه و بی لغاو و بی ره‌شمه،
 با به‌سواری نه‌سپ به‌ره‌و شه‌راب پرۆین
 بو‌ناسمانیکی نه‌فسو‌ناوی، ئیلاهی!
 وه‌ک دوو فریشته
 که نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ریاوانی بدن،
 تووشی فی و ورینه‌ بووه،
 له‌نیو به‌یانیبیه‌کی شین و بلوورین
 دوا‌ی تراوتلکه‌ی دوور ده‌که‌وین!
 به‌خاوبی له‌سه‌ر بالی گه‌ژه‌لووکه‌یه‌کی ژیر،
 نه‌م لا و نه‌و لا ده‌کات،
 له‌نیو ورینه‌یه‌کی هاوته‌رب،
 خوشکه‌که‌م که‌ناره و که‌ناره به‌مه‌له‌کردن،
 بی وچان و بی پشووه‌لدین،
 به‌ره‌و به‌هه‌شتی خه‌ونه‌کانم!

که بۆ روهک چى دهکرتين، ههوا سامناک و ترسناک،
 دهسکه گۆل له نيتو تابووته شووشه بيبهکان،
 ژاکاو، دوا هه ناسه ددهن،
 مهيتيکى بى سهر، خوئين داچۆراو ههروهک پروبارى،
 له سهر باليفيکى تينوو شکاو،
 چهشنى ههزى کينلگه،
 بهرگى سهريه خوينى گهش و سوور دههزى.
 ههر لهو نه نديشه پهنگ پهريوانه دهچن که له سيبه دروست دهبن،
 که چاومان تووشى سهرسامى دهکات،
 سهر و توپهله يالينکى تاريک و
 خشل و بهرده نايابهکانيش،
 له سهر ميترى ته نيشته قهرهوتله،
 راکشاون ههروهک گۆله کينوى و بى خهيال،
 ته ماشاگردنيکى ليل و سپى ههروهک سپيده
 له چاوانى واق و پوماوه ده درده په پرين.
 له سهر دۆشهک، کوته ره دارىکى پرووت و قووت،
 بى دوو دلئى راکشاه،
 له نيتو فهرامۆش گردنيکى تهواو،
 په ونه قيتى نهيتى و شهنگييه کى ترسناک که سروشت به خشيويتى؛
 گۆره وييه کى مهيله و په مبه، په راوتيز زيرين،
 وهکو ياداشتتيک ماوه تهوه؛
 لاستيکه کانى قه ديشى وهکو چاويکى نهيتى گرگرتوو،
 ته ماشاهاه کى تيرى هه به.
 ئەم شپۆه نامۆبهى ته نهاييه
 هى پورترتيکى گهوره و خهواتوو،
 چاوا ئيغرا به خشهکان و
 عه شقيکى تاريک ده رده خه،
 دلخوشيبه کى تاوانبار و جهز نه نامۆکان

په له ماچ و مووچى جهه نه نه مى
 که رهوه فريشته به کى رهوش خراپ دلخوش دهکهن
 نغروى لۆچه کانى په ردهن؛
 سه ره راي ته مهش، ئەو زرافيبه نازداره
 ههر له گه رده نه وه بۆ نوو کى پى،
 که مه ر که مه ناسک و بالا باريک
 ههر چهشنى ماريکى تووره،
 کيرۆله به! - رهۆحى شله ژاوه
 بيزاريش قه پى له هه موو ههسته کانى داوه،
 ئايا والا بوو بۆ ره وه سه گى چلبيس
 بۆ ههزى و تيل و گوم بوو؟
 پياو تو له سينه ر، سه ره راي خوشه ويستى،
 ئەو کاته ي که هيشته زيندوو بوو،
 نه تتوانى تينووى له شه خاو و به له نهجه کى
 ههزه هه ره شپته کى بشکيتى؟
 - وه لام بده ره وه، ئەى تهر مى پيس! به که زيبه هيشکه کانت،
 به بازوويه کى راوه شاو هه لتگر،
 پيم بلئى ئەى سه رى سامناک،
 ئايا له سه ر زا ره سارده که ت مالئاوايى گه وره نه نيشتوو؟
 - دوور له جيهانى گله بيکه ر، دوور له هه شاماتى پۆخل،
 دوور له مووچه خۆره فزوليبه کان،
 بنوو، به ره هه ت بنوو، ئەى بوونه وه رى نامۆ
 له ناو گۆرى ئەفسووناويت؛
 ميترده که ت بى وچان له دووت ده گه رى و
 شپۆه نه مره که ت، له ته نيشته ئيشک ده گرى کاتى ده مرى!
 به قه د تو. دلپاکى خۆى ده نويتى،
 دلپاک تاكو تخووبى مه رگ.

ژنه نه فرته لیکراوه کان

وهکو ناژهلې راماو له سهر لم ړاکشاون،
چاویان به رهو ناسوی زه ریاکان وهرده گتیرن،
پتیه کانیان یهک له ویترو ده گه ریت و دهسته کانیان نریک ده بنه وه
موچرکیتکی تال و ژاکانیتکی نهر میان هه یه.
هه نديکیان، دلیان پر له نه پینی قوولنه،
له قوولایی باخچه کاند که جوگه له کان خوره یان دیت،
فیری عه شقی مندالییه ترسنوکه کان دهن،
دارستانی که سکی جوگه له نه وچه وانه کان هه لده کوژن؛
هه نديکی تریان، چه شنی خوشکان (۷۹)، له نیتو گاشه به رده کانی
پر ته جه لالا، سهخت و سالدانه سالدانه ری ده کهن،
له و شوپنه ی که پیر - نه نتوان وهکو شیله ی ناگریرین
مه مکولهی پرووت و مه خمه لئی هزه کانی بینی که دهرده پهرن؛
له بهر رۆشنایی شیله ی داری داچوړاودا،
له ناو قورتي بیده نگیی کولانه ی بت په رستان،
بانگت ده کهن بو نه وهی بیتته هه توانی تایه سه رسامه کانیان،
نه ی باخوس، نه ی نه وهی که په شیمانی کون دنوینن!
هه نديکی تریشیان، هه زیان له جل و بهرگی تابنییه،
که له ژیر کراسی تا ناودامان قامچی بشاریتته وه،
له ناو دارستانی تاریک و شوانی ته نهایی
که فی له ززهت و فرمیتسکی په شتیوی تیکه ل کات.
نه ی مه ربه مان، نه ی شهیتانان، نه ی دیو و شهیدان،
رۆحی گه وره ی قیز لیکه ره وهی واقع،
نه وانه ی که هه تا هه تایه ده گه رین، خواناس و داوین پیس،
هه ندي جار دهم به هاوار و هه ندي جاریش چاو به گریان،

۷۹- خوشکان: لیره به مانا نایینییه که ی به کاره پتیراوه؛ مه به ست له نایینی مه سیحییه.

له ناو دوزه خه کانتان دواي رۆحم که وتوون،
خوشکه داماو هکان، به قه د نه وهی سکالاتان بو ده که م هه نده ش خوشتانم ده وی،
بو نازاره تاله کانتان، تینوو بیتتان قه د ناشکی،
دلی مه زنتانیش پر له شه ربه کانی نه قین.

دوو خوشکی چاک

فه ساد و مهرگ دوو خوشکی خوشه ویستان،
به خشه نده ی ماچ و ده وله مه ندي ته ندروستین،
که هه میسه نه گه چراو و سیپال له بهر
له ژیر ره نجی نه به دیدا هه رگیز نه زاو.
بو شاعیری لی قه و ماو، دوزمنی خاو خیزان،
لایه نگری دوزخ، کورتیزانیتکی موچه خراب،
کوړ و سوزانیخانه له ژیر پرووه که کانی
دوشکتیک نیشان ددهن، هه رگیز په شیمانی پرووی تی نه کردووه.
تابوت و نه لکوژ ده وله مه ند به کفر و جوین
هه روه کو دوو خوشکی چاک، یهک له دووی نه ویترو
له ززه تیتکی سامناک و نهرم و نیانییه کی نابوتمان
پیشککش ده کهن.
نه ی فه سادی ده ست پیس، که ی ده ته وی بخه بته گور؟
نه ی مهرگ، که ی دیتت، به رقیه ی بو هه ل خه له تان دن له گه لیا،
له سهر ریتخانه پیسه کانیدا چناره ره شه کانت هه لده پاچی؟

حه وزی خوین

وا هه ست ده که م هه ندي جار خوینم به ته وژم فیچقه ده کات،
ههر چه شنی فواره یهک له سهر کیشی هه نسکدان،
گویم لیبه تی به چرپه چرپکی درتیر چوره ی دیت،

به لّام بۆ ئه وهى برينه كهى بدۆزمه وه ره نجم به فبرۆ ده چیت.
 به نیتو شار و به نیتو کیتلگه ی داخراو
 کاشیبه بهردینه کان ده کاته دوورگه ،
 تینویتی هه موو بوونه وهریک ده شکیتنی ،
 ته نانه ت رهنگی سروشتیش سوور هه لده گه ریتنی .
 زۆرجار داوام له شه رابی هه لده گه تینهر ده کرد ،
 بۆ رۆژتیکیش بیت ئه و تیرۆره بخه ویتنی که تیا مه چیتراوه ؛
 شه راب چاوان رووناک ده کاته وه و گویش هه ستیا رتر .
 له خۆشه و یستی ، له خه ویتک ده گه رام شت له یاد کات ،
 به لّام بۆ من خۆشه و یستی ته نها دۆشه کیتکی ده رزی ریتراو ،
 بۆ ئه وه دروست کراوه که ئا و بداته کیته شه رانییه کان!

CXIV

ئه لیگۆری*

ژنیتکی شه نگه و گه ردى زه نگین ،
 قژى به ناو باده ی مه ی وهرت ده دا .
 چرنوکی ئه قین و ژه هری سۆزانیخانه ،
 به سه ر پیتستی بچ به زه یی ده سوین و ده خلیسکین ،
 به مه رگ پیتده که نچ و گالته به جنده بازی ده کات .
 ده ستی ده عباکان که هه میشه له نیتو گه مه
 روو خینه ره کانی هه لده قاچچ و هه لده کپیتنی ،
 ته نانه ت ریز له ریتکی بالای شکۆمه ندى
 ئه و جه سته توند و تۆله باریکه ش ده گرت .
 ره وتی ژنه خودا وه ند ئاسا وه ک ژنه سولتان پال ده داته وه ،
 له نیتو له زه تیشدا پروای حه مه ئاسای هه یه ،
 له نیتو بازووه والاکانی که جووته مه مکۆله ی تیدایه ،

*-Allégorie : دهرپینی فیکره یه ک به وینه یه ک ، بۆ نمونه : ته رازوو هیمایه بۆ عه داله ت.

گازی چاوانی ره گه زی مرۆف ده کات .
 ده زانی و بروای وایه که ئه و کچه عازبه زره ،
 بۆ ره وتی جیهانیش پیتو بسته ،
 که جوانی جه سته به خششیتکی بلنده ،
 لی خۆشبوون له نیتو هه موو ئه تکنی هه لده قاچچ .
 نه دۆزه خ ده زانی چیبه ، نه پیورگه تواریش (٨٠) ،
 کاتیکیش وه ختی ئه وه دادی که به ره و شه وی تاریک رۆچی ،
 هه ر چه شنی نه وزادئ سه بری روخساری مه رگ ده کات ،
 به بی قین و به بی په شیمانی .

CXV

شازاده

له سه ر زه مینی خۆله میتشین ، بچ شینایی و ره ش داگه راو ،
 چونکه رۆژتیکیان له کن سروشت شکا به تم بۆ خۆم ده کرد ،
 ویتل بووم ، به بیرکردنه وه کانیشم ، هیتدی هیتدی
 خه نجه رم له سه ر دلّم تیر ده کرد ،
 له نویتزی نیوه رۆش هه وریتکی ماته مین و باهۆزیتکی زۆر
 هیرشیان هینایه سه ر ته وقی سه رم ،
 هه لگری میتگه لی شه یسانی به دره وشت بوون ،
 هه ر به و کورته بینه دلّره قه فزوولیا نه ده چون .
 به لالوت ته ماشایان ده کردم ، به حه په سانه وه
 وه ک ئه وانهی به ته نیشست شتیکدا تیده په رن ،
 به ئیعبابه وه گویم لیتیان بوو پیتده که نین و به فسکه فسک ،
 له نیتو خۆیان چه ندين چا و لیداگرتن و
 هیتمای ده ستیان ئالوگۆر ده کرد :

٨٠-Purgatoire : به پیتی مه زه به یی کاسولیکى ، به و شوینه ده وتری که رۆحی تیا له گونا
 خاوتن ده کريتته وه ، پیتش ئه وه ی له به هه شتدا بحه سیتته وه ، به عاره بی (الاعراف) ی پیت
 ده وتریت .

- «به سوحبت لهم بونوه ره رامینین
 ئەم سببهره هاملتته لاسایی سه روسیمای دهکاته وه،
 روانین بی بریار و قزیش له ههوا.
 توخوا جیتی بهزه بی نییه ئەم زیندووو چالاکه ببینیت،
 ئەم سوالکهره، ئەم پرووتیهی له تهحتیه، ئەم عنتیکهیه،
 چونکه هونهرمه ندانه دهتوانی رۆلی خۆی ببینی،
 توخوا ئەمه جیتی بهزه بی نییه، گرینگی به گۆرانی ئازارهکان بدهین،
 ههلو و قالۆنچه، جوگه له و گول
 تهنانهت بو ئیمهش، دانهری ئەم ستونو کۆنانه
 به قیژه و هاواره وه ئەم حیکایه ته جه ماوه ریا نه مان بو دهگپنه وه؟»
 دهمتوانی (فیزم له چیاکان بلتدر بی، زال بی
 به سه هه ور و قیژه و هاواری شهیتانان)
 به سانایی سه ری حوکمرانم وهرچه رخینم،
 ئەگەر له نیو ئەو هه شاماته دل ببسه دا نه مبینیا به،
 تاوان که نهیتوانی چۆک بدا به هه تاو،
 شازادهی دلم، ته ماشای بی وینه
 له گه له ئەواندا به دلته نگییه تاریکه که م پیده که نی
 هه ندی جاریش دهستبازیه کی ناشیرینی بو ده کردن.

CXVI

سه فهر بو سیتیر (۸۱)

دل م هه روهک بالنده بهک به دلخوشیه وه ده فیری
 ئازادانه به دوری گوربسه کانا ده خولا به وه؛
 پا پوریش ده رۆیشته له ژیر ئاسمانیکی بی هه ورا،
 وهک په ربیه کی مهست به هه تاو تیکی رۆشن.
 ئەم دورگه سیاهو غه مگینه چییه؟ - پیتیان وتین،

۸۱- سیتیر Cythère: دورگه به که ده که ویتته باشووری بۆنانه وه.

ئهمه «سیتیر» ه، له سترانا نا ولاتیکی به ناوبانگه،
 ئەلدۆرادیه کی هیچه بو «قهیره پیاوان».
 ته ماشاکهن، گرینگ خاکیکی هه ژاره.
 - دورگه ی نه پینی ناسک و جه ژنی دلانه!
 فینوسی جارن و سببهری شیرین
 له سه ر زه ریا کانت وهک بونی میسک ده خولینه وه،
 رۆح پر له ئەقین دهکا و ده بحه وینیتته وه.
 دوورگه ی جوان و پر له ریحانه ی که سک، پر له گولی شکوفه،
 له لایهن ولاتانه وه بو ئەبه دیبهت په رۆزیایی لی کراوه
 که هه ناسه ی دلانی عاشق،
 وهکو بخوور به سه ر گولستانا غل ده خۆن.
 با گمه گمی ئەبه دی کوو کووختیه ک!
 - سیتیر له خاکیکی برینگ به ولاره چیتر نه بوو،
 ساریه کی به رده لان، به فوغانیکی دلته زین هه ژاو.
 به لام هه ستم ده کرد که شتیکی ده گمه ن بیت!
 په رستگایه ک نه بوو له ژیر سایه ی ده وه ندا،
 که کیژۆله ی راهیبی، عاشقی گول و گولزار،
 ده پروات و جه سته سووتاوی نوژی گهرم و گور،
 کراسه که ی بو شه مالی کورت خایهن ده کرده وه!
 به لام ئا ئەوه تا به نزیک که نارا تیده په رین
 بو ئەوه ی به چارۆگه سپیه کانه مان بالنده کان په روتینه وه،
 سیداره به کمان بینی،
 هه روه کو چنار له ئاسمان به رده شایی جودا ده بو وه وه.
 له سه ر له وه رگای خویان بالنده درنده کان هه لتوو تابوون
 شیت و هار هه لو اسراو تیکی پیگه یشتوو یان هه لا هه لا ده کرد.
 هه ربه که و چه شنی ئامیر، دهنوکی چلیسی خۆی،
 له هه موو سووچیکی ئەو له شه بوگه نه خوتناوییه چه قانده بوو؛
 چاوانی دوو کون بوون، سک هه لپژاو،

خۆشه‌ویستی و که‌لله‌سه‌ر

له‌سه‌ر که‌لله‌سه‌ری مرۆفایه‌تی
 ئه‌قین دانیشتوو،
 ئه‌هلی دنیا له‌سه‌ر ئه‌م عه‌رشه
 پێکه‌نینیکی سووکی هه‌یه،
 به‌دلخۆشی فوو له‌ تۆپی خړ ده‌کات
 که به‌ره‌و حه‌وا به‌رز ده‌بنه‌وه،
 هه‌ر ده‌لێی به‌ره‌و جیهانه‌کانی دی ده‌چن،
 له‌ قوولایی ئه‌تیر.
 گه‌ردوون ناسک و رۆشن
 ته‌لاشیکی گه‌وره‌ ده‌دات،
 هه‌روه‌کو خه‌ونیکی زێرین،
 رۆحی ته‌رزهی ده‌ته‌قینتی و تور هه‌لده‌دا.
 گویم لێیه له‌ناو هه‌موو تۆپیکدا
 که‌لله‌سه‌ریک تکا ده‌کا و ده‌نالینن:
 - «ئهری که‌ی کۆتایی دیت
 ئه‌م یارییه درنده و سه‌مه‌ره‌یه؟
 چونکه ئه‌وه‌ی له‌ ده‌مه‌ به‌ده‌که‌ته‌وه
 به‌ره‌و هه‌وا په‌رت و بلاو ده‌بیتته‌وه،
 دیوی کوشنده، ئه‌مه‌ می‌شکی منه
 خۆین و جه‌سته‌ی منه!»

په‌خۆله قورسه‌کانیش به‌ر رانیا داده‌چۆرین،
 به‌وه له‌زه‌ته‌ پۆخله، جه‌للاده‌کانی تیر و ته‌سه‌ل،
 به‌ته‌واوی به‌نووکی ده‌نووک خه‌ساندبوویان.
 له‌ژێر پێیه‌کان، می‌گه‌لی چوار پتی به‌غیل،
 لمۆز له‌حه‌وا، له‌م لاو ئه‌ولا ده‌خولانه‌وه؛
 له‌ ناوه‌ندی‌ش ئازه‌لێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ش په‌شیتو
 به‌ یاریده‌ده‌ر ده‌ور دراو، وه‌کو ئه‌وه‌ی فرمانی مه‌رگی له‌ چنگا بیت.
 دانیشتوو (سیتیر)، زاره‌له‌ی ئاسمانیکی زۆر شه‌نگ،
 ئازاری جوینه‌کانت به‌بێ ده‌نگ ده‌چیت،
 گه‌ردنت له‌ که‌شه‌ دزیوه‌کانت،
 له‌و گوناهاه‌ی که‌ گۆر لیتی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ن، ئازاد ده‌کرد.
 هه‌لئوسراوی عه‌نتیکه، ئازاره‌کانت هی منیشن؛
 له‌ سیمای ئه‌ندامه‌ شۆر بووه‌کانت
 هه‌ستم به‌ ریشانه‌وه‌یه‌ک ده‌کرد، به‌ره‌و قورگم سه‌رده‌که‌وت،
 روویاریکی ژه‌هری درێژی ئازاره‌ کۆنه‌کانم!
 به‌رامبه‌رت، ئه‌ی شه‌یتانی داماو، خاوه‌ن یاداشتی زۆر ئازیز،
 هه‌ستم به‌ هه‌موو ئه‌و ده‌نووک و شه‌ویلاگانه‌ ده‌کرد،
 قه‌له‌ره‌شه‌ درنده‌کان و ماره‌ ره‌شه‌کان
 جارێ چهنده‌ی حه‌زیان ده‌کرد له‌شم کون کون
 - ئاسمان په‌نگین بوو، زه‌ریا په‌کگرتوو؛
 له‌ ئیسته‌ به‌داوه، ئیتر بۆ من، هه‌موو شتی ره‌ش و خۆیناوییه،
 ئه‌فسووس! وه‌کو توێژی عاره‌قی ئه‌ستوو
 دل‌م نغرو‌ی ئه‌و هه‌تیمایه‌ بوو.
 ئه‌ی قینۆس! له‌ دوورگه‌که‌ت، ته‌نها
 سیداره‌یه‌کی په‌مزیم بینی به‌پتوه‌ وه‌ستا بیت
 که‌ وینه‌ی منی هه‌لئوسیبوو...
 - ئه‌ی خودایه‌! ئازایه‌تی و هه‌تیم پێ به‌خشه
 با به‌بێ قه‌یر له‌ جه‌سته‌ و دل‌ی خۆم رابمێن!

ياخی بوون

CXVIII

وهرگه پرانی سان - پيار

خودا ده بی چی کرد بییت له و لاشاوه به له عننهت بووانه
که هه موو رۆژی به ره و سیرافانه نازیزه کان سه رده که ون؟
وهک زۆرداریک تا قورگی گوشت و شراب بییت،
به هاواره نهرمه کانی کفره بیسه کاغان بنویت.

هه نسکی شه هیدان و که ساسان
بی گومان سه مفونیا به که ده مار گرژ ده کات،
چونکه، سه ره رای ئه و خویته ی که له له زه تیان داده چۆریت،
ئاسمانه کان هیشتا توینوو تیان نه شکاوه!
- ئای، مه سیح، باخچه ی دار زه یتوونه کانت بهیته وه یاد!

به ساده یی له سه ر چۆک دوعات ده کرد،
ئه وه شی که له ئاسمان بوو، به ده نگی بزمار پیده که نی
که جه لاده به ده کان ده بانچه قانده له شه زیندووه که ت.
کاتییک بینیت تیفان رۆکرده سه ر خودا وه ندیبه تیبه که ت
به دره وشتی جه سته، پاسه وان و چیشته لینه ران،
کاتییکیش که هه ستهت ده کرد درکیان

ده چه قانده که له سه ره که ت که مرۆفایه تی مه زنی تیا ده ژیا!
کاتییک جه سته ی شکسته له بهر قورسایي سامناک
هه ردوو بازووه که ت شوپر ده بوونه وه و ده کشان
فرمیسک و خوینش له سه ر ته ویلی ره نگ زه ردت داده چۆرین،
کاتییک بوویته نیشان، به رامبه ر به هه موویان،
ئه ری خه ونت به م رۆژه به ره ونه ق و خو شانه وه ده بیینی
هاتی بو ئه وه ی په میانی ئه به دی بهیینه تی دی،
کاتی ده رۆبیشتی و سواری پشتی ماکه ره رۆح سوو که که ده بووی،

گول و لقه دارخورما له ریگاویان په رش و بلاو،
که دل پر له هیوا و جوامبیری بوو،
بازرگانه چلپسه کانت داس داس ده دایه بهر قامچی،
له کو تایییدا بوویته ماموستا؟ ئه ری په شیمانی
له رم خیراتر هه ناوتی کون نه ده کرد؟
- ئه وه ی به مننه وه به نده، بی گومان رازی،

ئه م جیهانه چی ده هیلم که کردار خوشکی خه ون نییه؛
ده توانم شمشیری دووفاق به کار بهیتم، بشمرم هه ر به شمشیری دووفاق!
باشی کرد، سان - پيار له مه سیح وهرگه را...

CXIX

هابیل و قابیل

I

ره گزی هابیل، بخه وه، بخو و بخوره وه!
خوداش به دلخوشیبه وه زه رده خه نه ت بو ده کات.
ره گزی قابیل، له نیتو چلپاو
ده خشی و به کوله مه رگی ده مرئ.
ره گزی هابیل، قوربانیه که ی تو
ئوخژن ده داته سیرافان (۸۲)!

ره گزی قابیل، ده بی رۆژی
نازاری تو کو تایی بی؟
ره گزی هابیل، به ره که تیبی ده که ویتته
نیو مه ر و ماللات و کشتوکالته وه.
ره گزی قابیل، هه ناوت له برسا
وهک پیره سه گی ده لوورینی.

۸۲ - Séraphie: به پیتی ته ورات، له ریزی هه ره سه ره وه ی فریشته کاندایه. سن جووت بالی
هه یه.

په گهزی هابیل، سک تیر و
 مائی باوه گهرم و گوړ.
 په گهزی قابیل، هه ناوت له سهرما
 هه لده لرزی، چه قه لیکي هم ژاره!
 په گهزی هابیل، هه زیکه و زیادیکه
 زیریشت و هچه ده نیتته وه.
 په گهزی قابیل، دل دسوتی،
 وریای نه وسنیت به.
 په گهزی هابیل، گه شه ده کیت و
 وهک نه سپی جه ننگه ل ده له وهرتی.
 په گهزی قابیل، له کوچه و کولانان
 خیزانه کت ده نالین

II

ئای په گهزی هابیل، که لاکه کت
 خاکی دوو که لای تیر ده کات!
 په گهزی قابیل، زیندانه کت
 وهکو پیوست دروست نه کرا!
 په گهزی هابیل، چ شورده بیبه که،
 ناسن له لایه شمشیر هه چوکی دا!
 په گهزی قابیل، به ره و ناسمان به رز ده بیتته وه
 خوداش توورپت هه لده داته خواره وه.

CXX

دوعا و نزای نه هریمن

تو، ئه ی نه وه ی له هه موو فریسته کان جوانتر و زانتر،
 خوداوند به سیحر خیانه تی لی کرا و له ستایشیش بی بهش کرا،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!

ئه ی شازاده ی په هندستان، نه وه ی خه تامان دهره قی کرد،
 دوړاوه، به هیز هه همیشه راست ده کاته وه.
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو هه موو شتی ده زانی، شاگه وری شتانی ژیر زه مینی،
 ساریژکری ناشنا بو راری مرؤف،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، هه تا بو گهر و نه فردت لیکراوه هره داماره کان،
 به عه شقه وه چیرتی به هه شتبان لا ناشنا ده کدی،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 ئه ی تو که له مهرگه وه، هره کونترین و هره به هیزترین خوشه ویستت،
 هیوا ده زینتی، - ژنه شیتیکي نه فسو ناوی!
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو بو لانه وازان ته ماشایه کی نهرم و بلندت هه یه،
 که میلله تیکي ته واو له دهری سیداره به له عننت ده کات،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو ده زانیت له چ گوشه به کی خاکی چلبیس،
 له کوئی خودای به غیل به رده نایا به کانی حه شار داوه،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو به چاوه روونه کانت ده زانی چهک و تفاق له چ قوولایه ک شار دراونه ته وه،
 له و شوینه ی که کانیکي زور نغرو بوون،
 ئه ی نه هریمن، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، بو نه وانه ی به دهم خه وه وه، له قه راغ خانو به ره کان ویلن،
 به ده سته زله کانت که ندرانیان لی ده شاریتته وه،
 ئه ی شهیتان، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، به سیحر، نیسقانه کونه کانت سیامه ستیکي درهنگ و هخت
 نهرم ده کیت، که نه سپه کان پلیشان دیانه وه،
 ئه ی شهیتان، په حمی بهم که ساسیبه ته من دریزم!
 تو، بو نه وه ی پیاوه ده غه زار و نازار چیرته کان هیورکه یته وه،

فیرت کردین چۆن بارووت و گوگرد تیکه‌ل کهین،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

تۆ کە مارکی خۆت تۆمار دەکەى، ئەى شەریکی وردبەین،

لەسەر تەویلتی «کریزوس» (۸۳) ی بێ رەحم و چلتیس،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

تۆ کە دەڕژیتینە دڵ و چاوانی کچانەو

تەقسى برین و خۆشەویستی کەنەفت و پیران،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

قەلەنگی دەستی پەناھەندانی، چرای داھینەرانی،

کۆنفیسۆری (۸۴) ئەوانەى ئیعدام دەکرتین، موامەرەچیان،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

دەبیتە باوکی ئەوانەى کە لە توورە بوونی هەرە تاریک

لە بەهەشتی سەر زەوی خودا - باوکی دەربەدەر کرد،

ئەى ئەهریمەن، رەحمى بەم کەساسیبیە تەمەن درێژەم!

دوعا

سەنا و ستایش بۆ تۆ، ئەى ئەهریمەن، لە بەرزاییبەکانی ئاسمان،

لەوئى حوکمرانی دەکەیت و لە قوولایی دۆزەخیش،

دۆراو، بێدەنگ خەون دەبینی!

وابکە کە رۆحم رۆژیکیان، لەژێر درەختی مەعریفەت،

لە تەنیشت تۆ بحەوێتەو، لەو کاتەى کە

لەسەر تەویلت وەکو پەرستگایەکی نوێ

لقە دارخورما پرش و بلاو دەبنەو!

۸۳- کریزوس Crésus: پاشای لیدییه ۵۴۶-۵۶۱، ناسیای بچووک، زۆر دەولەمەند بوو.

۸۴- کۆنفیسۆر Confesseur: ئەو قەشەبەى کە گوێ لە گوناھى خەلکان رادەگرت، لە پیناوی لیبوردندا.

مەرگ

CXXI

مەرگی عاشقان

دۆشەکی پر بۆنى سوکمان دەبیت،

قەنەفەى قوول هەر وەکو تابووت،

لەسەر رەفەکانیش گۆلى نامۆ،

لەژێر هەرە جوانترین ئاسمان دەکرانەو.

بە ئێرەبى دوا گەرماییان خەرچ دەکەن،

دلى هەردوو کمان دەبنە دوو مەشخەلى گەش،

ئەم دوو نەینۆکە جمکانەیه تیشکی

هەردووکیان لەناو هزرمان دەداتەو.

ئێوارەیهک لە گۆل و شینی ئەفسووناوی دروست بوو،

ئالوگۆزى رووناکیبەکی تاقانە دەکەین،

هەر چەشنی هەنسکیکی درێژ، پر بى لە مالتاواى؛

نەختیکی دی فریشتەیهک، دەرگامان لى دەکاتەو.

ئاوینە تەلخەکان و مەشخەلە مردووکان دەبووژیتینەو،

دلسۆز و کامەران.

CXXII

مەرگی هەزاران

مەخابن! ئەو مەرگە کە ئاشتمان دەکاتەو، ژیاغمان پى دەبەخشى؛

ئامانجى ژبانە و تاقە هیواشە، هەر چەشنی

ئیلیکسییر دەمانوورویتنى و مەستمان دەکات،

وزەمان دەداتى بۆ ئەوێ تا ئێوارە پەوت بکەین.

بەنێو باهۆز و بەفر و شەختەدا

رۆشنایبییهکی بەجۆشە بۆ ئاسۆی سیامان؛

خانیکى بەناوبانگە و لەنێو کتیبیدا تۆمارە،

له ویدا ده توانین بخوین و بنوین و دانیشین؛

فریشته به که له نیتو قامکه موگناتیسسیه کانی

وه نهوز و به خشه نده بیی خه ونی پر جه زیهی هه لگرتوه،

که پیخهف بو خه لکی هه ژار و پرووت و قووت راده خات؛

شکومه ندیی خوداوه ندانه، شوینیکه به پیت و به رکهت، نه فسووناوی،

جزدانی هه ژارانه، نیشتمانی زهمانی زوو،

دهروازه به کی والا به به ره و پرووی ئاسمانه نه ناسراوه کان!

CXXIII

مه رگی هونه رمه ندان

تا که ی ده بی زهنگوله کانم بله رنه وه

ته و پتی نه ویت ماچ که م، نه ی کاریکاتوری خه مۆکی؟

بو نه وه ی له نیتو نیشاندها، سروشتی نه فسووناوی بیپکم،

نه ی کیتلان، تا که ی ده بی لیم ون بیت؟

روحمان به ده لسه ی وردچنراو ده ژاکین،

چه ندها کۆله گی قورسیش ده پرووختین،

پیش نه وه ی له خالیقی مه زنیش راجمین

که ئاره زوو به پایه نه کانمان تووشی گریانمان ده کات،

هه ن هه رگیز پتی خوینانیه نه بینیه وه و

نه و په یکه رتاشه نه فرهت لیکراوانه ی دراونه ته بهر داشوری،

ده چن سینه و نیوجه وانیه نه ده کون،

ته نه ها هیوا به کیان هه به، کاپیتۆلی (۸۵) نامۆ و تاریکه!

چونکه مه رگ وه ک هه تاویکی نووی به سه ریانان ده خولیتته وه،

گولانی میشکیشیان ده گه شینینیتته وه!

۸۵- کاپیتۆل Capitoile: ناوی به کی له وهوت گرده ی شاری رۆمه.

CXXIV

کۆتایی رۆژ

ژین، له ژیر پرووناکی کال،

غار ده دات، سه ما ده کات، ده چه مپته وه بهی هۆ،

بهی شهرم و دهم به بۆله بۆل.

هه روه ها، خیراش به ره و ئاسۆ

شهوی شه هوه تاوی به رز ده بیته وه،

خاموشی ده داته هه موو شتی، تا به برسیتیش

هه موو شتی ده سپرته وه، تا شه رمیش،

شاعیریش به خو ده لیت: «ئوخه ی،

رۆحم، چه شنی بریره ی پشتم،

بهی وچان داوای هه وانه وه ده کات؛

دلش پر له خه ونی سامناکه،

ده چم له سه ر پشت پال ده که وم

خۆم له نیتو په رده کانتانا لوول ده دم،

نه ی تاریکی به خسه کان!»

CXXV

خه ونی فزوولیه ک

تۆش وه کو من تازاری چیتدار دناسی،

به خوتیش ده لیتی: نه ی مروقی تاقانه!»

- ده رم. له ناو رۆحی عاشقم،

ئاره زوو تیکه ل به سامناکی، خرا به به کی تایبهت؛

راری و هیوا به کی به جۆش، به بی زهوق.

چۆن به تال ده بوو سه عاتی لمینی قه ده ری،

هه ندهش نه شکه نجه م تال و شیرین ده بوو؛

بو. N. F.

سهرتاپای دلشیم له جیهانی ناشنا هه لده که نرا.
 ههر چه شنی مندالیک که زۆر چه زی له شانۆ بیت،
 قینی له پهردهش بیت چونکه بهر به سته...
 پاشان هه قیقه تی سارد ناشکرا بوو:
 به بی سهر سورمان مردم، گزنگی سامناکیش
 گرمۆلهی ده دام. - ئی چی! خو ههر ئەمه نییه؟
 په رده هه لدرایه وه و منیش ههر چاوه پروانم.

CXXVI

سه فەر

بۆ ماکسیم دوکامپ

I

گهردوون چه شنی ئاره زوو فراوانه،
 بۆ مندالیک عاشقی نه خشه و گرافیبور،
 چه نده مه زنه جیهان له ژیر رۆشنایی چرا!
 له چاوی یاداشتیش چه نده بچوکه جیهان!
 سبه یانایک ده پروین و میشک گر گرتوه،
 دل ئاوساوی کینه و ئاره زووش وهک ژه قنه بووت،
 له سهر ئاوازی گوێزان ههنگاو ده نیین،
 ئە به دییه تمان به دریا سنوور به نده کان راده ژینین:
 هه ندیکمان به خته وهره که نیشتمانی بۆگه ن چی ده هیلن،
 هه ندیک تریش تۆقاوی دهستی زیدن، هه ندیکیش
 ئە ستیره ناسی نغزۆی چاوی ژن.
 «سیرسیتی» (۸۶) ی زالم خاوهن گولاویکی ترسناک.

۸۶- سیرسی: Circée: جادووبازیکه، رۆلێکی گهوره ده بیینی له ئۆدیسیی هۆمەر.
 خواردنه و هیهکی تایبعت ده داته یاوهر کانی ئولیس، هه موویان وهرده گێریتته سهر بیچمی
 بهراز.

بۆ ئەوهی نه بینه ئاژەل، به پرووناکی و به فه زاو
 به ئاسمانی گرگرتوو خو مه ست ده کهن؛
 شه خته گازیان لێ ده گریت، هه تاو رهشیان هه لده گیسینی،
 هییدی هییدی شوین ماچه کانیان ده سرتینه وه.
 به لام ریبواره راسته قینه کان، ئا ئە وان که
 سه فەر ده کهن له بۆ سه فەر، دل سووک وهک ده بده به،
 هه رگیز ده ستبهرداری قه ده ری خو یان نابن،
 به بی ئە وهی بزانی بۆچی، هه میسه ده لێن: ده با برۆین!
 ئاره زوی ئە و ریبوارانه شیبه ی ژنی پرووتیان هه یه،
 خه و ده بیین هه روهک ئە وهی یاسا دایر ژتی،
 شه هوهت خرۆشاو، ده گزرتین نانا سرتین،
 تاکو هزری مرۆقیش ریتگی تهی ناکات!

II

چ سامناکییه که، لاسایی په تیاره و سهرشیت ده که یین،
 تاکو له خه و نه کانی شماندا لاسایی فالس و هه لبه زینه وه کانیان ده که یین،
 فزوولییته گینگلمان پین ده دات و گه مه مان پین ده کات،
 فریشته ئاسا هه تاوان ده داته بهر قامچی.
 سامانی سهر سوپینه ر که جیگۆرکی به خو ده کات،
 له هه موو شوینک دایه و له هیچ شوینیکیش!
 له و جیگایه ی که هیوای مرۆف قه د شکستی ناهیتنی،
 هه روه کو شیت بۆ حه وانه وه یه کی کورت خایه ن هه میسه به هه لپه یه.
 رۆحمان گه مییه که و له ئیکاری (۸۷) ده گه ریت
 گوتمان له زایه له ی ده نگێ بوو: «چا و بکه نه وه!»
 ده نگێ بوو له سهر پلادفۆرمی گه مییه که، به جۆش و سهرشیتانه ش،
 هاواری ده کرد:

۸۷- ئیکاری Icaris: دوورگه یه که له یۆنان، له ناو ده ربای ئیجه، له رۆژئاوای دوورگه ی
 سامۆسه.

«ئەقین... شکۆمەندیی... بەختیاریی»! ئۆف! چ: گاشە بەردیکە!
 ھەر دوورگەیک لە لایەک، پاسەوانیک دەستنیسانی بکات،
 «ئیلدۆرادۆ» (۸۸) یەکە خودا ناردویتی،
 خەیاڵیش ئۆرژئی (۸۹) خۆی ساز دەکات،
 لە سپیئەدا تەنھا کەر تە شاخیک دەبینی.
 ئای بۆ عاشقە کە ساسەکانی ولاتانی ئەندیشە!
 ئەم دەریاوانە سیامەستە، دۆزەرەوێ ئەمەریکا
 تراویلکە کە ھەندە تر کە ندر قوول دەکات،
 ئای فریتی دەینە زیندانەو، یا تووری ھەلدەینە دەریاوە؟
 چەشنی پیرە دەروژە کەرێک، لە ناو چلپا و خول دەخوات،
 کە پوو لە ھەوا، خەون بە بەھەشتی مێرغوزارەو دەبینیت،
 لە ھەر کوئیەک تیشکی مۆمیک زنجیک رووناک کاتەو،
 چاوە نابیناکانی وا دەزانن کاپوئە (۹۰).

III

رێبوارە چەپەساوکان! چ چیرۆکی ناسکن،
 لە چاوە قوولە کانتان کە ھەر چەشنی دەریان دەخوینینەو،
 لاپەرە دەولەمەندی یاداشتە کانتانمان بۆ ھەلدەنەو،
 ئەو خشلە نایابانە کە لە ستارە و ئەتیر دروست کراون.
 بلتین، چیتان بینی؟

VI

ئەستیرەمان بینی،
 ئاومان بینی، ھەرەوھا لمیشمان بینی،
 سەرەرای گەلی لی قەومان و کارەساتی چاوەروان نەکراو،

۸۸- ئیلدۆرادۆ Eldorado: ناویکە بۆ ولاتی یوتوپیا. بەھەشتی سەر زەمین.

۸۹- ئۆرژئی Orgis: ئاھەنگیکی بەناوبانگە، لە پیتاوی دیونیزۆس لای خەلکی ئەتینا و
 باخۆس لای خەلکی رۆم ساز دەکرا.

۹۰- کاپو Capoue: ناوچەیکە لە ئیتالیا، دیکەوێتە «قوتورنۆ»و.

ھەرەکو ئیرە، لەویش گەلی جار بیتاریمان بینی.
 شکۆمەندی ھەتاوی سەر زەریای وەنەوشەیی
 شکۆمەندی شارانی بەر خۆرتشین،
 لە نیتو دلی بەجۆشماندا پارا بیبەکی وای داگیرساند
 نوقمی کردینە نیتو ئاسمانی کە تیشکی بەتامی ھەبوو.
 شارە ھەرە دەلەمەندەکان، دیمەنە ھەرە فراوانەکان
 ھەرگیز شەنگییەکی ئەفسووناوی وایان نەبوو
 ھەندە ئەوێ کە ریککەوت لەگەڵ ھەورا دروستی بکات.
 ئارەزووش ھەمیشە، تووشی دلەراوکی دەکردین!
 ئۆخژن ھێژ دەداتە ئارەزوو.
 ئارەزوو، ئەی پیرەدار، خۆشی پەیینە بۆی،
 ھەرچەندە توێکت رەق و ئەستور دەبیت،
 ھەندە لقی و پۆیت دەیانەوی ھەتاو لە نزیکەوہ ببین!
 ئایا ھەمیشە گەرە دەبیت، درەختی بەرز
 زیندووتر لە دارسەروو؟ تەنانت، بە وریاییەوہ
 ھەندێ وینەمان بۆ ئەلبوومە چلیسەکەت ھەلبێژارد،
 ئەری برايان ھەموو شت لە دوور را جوانە!
 سلاومان لەو پتانە کرد کە کەرەنایان پییە
 سلاومان لەو کۆمەلە عەرشە رووناک بەخشە بەختیارە کرد،
 سلاومان لەو کۆشکە نەخشینانە کرد کە سەر سوپینەرن،
 ئەفسووناوین، بۆ دەولەمەندە کانتان دەینە خەونیک کاولکەر،
 ئەو جل و بەرگانە کە بۆ چاوان مەستین؛
 ئەو ژانە ی نینۆک و دانیان رەنگین،
 ماریش دەستبازی لەگەڵ شاہیراندا دەکات.»

V

ئێ، ئەی دوایی؟

«ئەى عەقلى زارۆلان!
 بۆ ئەو ەى شتە ەەر گرینگە كە لە ياد نەكەين،
 بەبى گەران، لە ەممو شوئىنى بينيمان،
 لەسەر تا خواری پەيژەى قەدەر
 ئاھەنگى بىزارى گوناھى ئەبەديمان بينى:
 ژن، كۆيلەى دزىو، لووت بەرز و گەوج،
 دوڤدونگ، خۆپەرست، بى قىز لى ھاتنەو ەخۆى دەوى،
 پىاو، زۆردارى چلئىس، چاو باشقال، رەق و پىسكە،
 كۆيلەى كۆيلان و جۆگەلەى زىراب،
 جەللادى دلخۆش و شەھيدى ەنسكى دەدا!
 ئاھەنگىش خويىن بەتام و بۆندار دەكا،
 ژەھرى دەسەلانىش زۆردار چاوسوور دەكا،
 مېللە تىش عاشقى قامچى وركەر،
 چەند ئابىنكىش كە لەھى مە دەچوون،
 ەلدەزنانە ئاسمان، بەرەو قەداسەت،
 ەەر چەشن يەكى نەگاتە خۆشىبى
 لەسەر دۆشەكىكى پەر گىنگل بەدات،
 لەنىو بزمەر، يالىش عەودالى شەھوت بىت!
 مرۆقايەتى درىژ دادر، سەرمەستى بلىمەتى خۆبەتى،
 ەرەكو جارن ئىستاكەش دىوانەبە،
 لەناو قىژەى گىاندان، ھاوارى دەگاتە بەزدان:
 «ئەى ھاوچەشنىم، ئەى مامۆستام، دەك بە لەعنەت بىت!»
 گەوجەكانيان، بوئىر و دۆستى شەبىتان،
 لەدەستى ئەو مېنگەلە ەلدىن كە قەدەر بەستىوتىنتىبەو ە
 دەرۆن خۆيان لەناو تلىاك دەدۆزىنەو!
 «بۆ ەممو گەردوون، ئا ئەمەبە زانىارى ئەبەدى.»

زانباربىبەكى تال لە كۆتايى سەفەر دەسگىرمان دەبىت!
 جىھانى ساوا و بچووك، ئىمپۆ و دوئىنى و سبەبىنى و
 ەمەبىشە، بەرەو رووى خۆمانمان دەكاتەو ە;
 مېرگىكى سامناك لەنىو بىبابانىكى بىزارى!
 ئايا پىوستە سەفەر بكەين؟ يا مېنىنەو ە؟ ئەگەر
 دەتوانى مېنىنەو ە، مېنەو ە، پۆ گەر پىوست دەكات،
 يەكى ەلدى و ئەوئىتر لە ناوئەندى رى دەچەقى، بۆ ئەو ەى
 دوژمنى و رىا و ناھەز ەلخەلەتتىن، ئەى كات!
 ئەفسوس لە ەمموان خىراتر غار دەدات،
 وەك جوولەكەى ەلانتو، وەكو ەواربىبەكان،
 فارگۆن و گەمى فرىايان ناكەوئىت،
 بۆ ئەو ەى لەم داو ەدزىو ەلئىبىن،
 ەندىك ەن، بەبى ئەو ەى لانك بەجى بەئىلن، دەبىكوژن.
 كاتى كە پىبەكانىش لەسەر پشتمان دادەنى،
 بەھىواو ھاوار دەكەين: بەرەو پىشەو ە!
 ەرەكو جارن كە بەرەو چىن دەرۆبىشتىن،
 چاو بەرەو ئاسۆ و قزىش لەنىو با،
 سوارى پاپۆز دەبىن و سەر زەربايى تارىك دەكەوبىن،
 دلشاد ەرەكو رىبوارىكى لاو،
 گوئىتان لەو دەنگانە دەبىت، ئەفسووناوى و سامناك،
 كە بە گۆرانى چرىنەو ە دەلئىن: «بەرەو ئىرە،
 ئەوانەى دەيانەوئى لوتسى بۆندار ەلئىز، لىرە
 مېو ەى پەدبەدە دەروئىن دلئان پىبى دەكرىتەو ە،
 وەرن خۆتان مەست كەن بەم عەسەر نەرم و نىبانە
 كە ەرگىز كۆتايى نازانى چىبە!»
 بەشپو ە زمانە ئاشناكەى، مەزەندەى ئەو ەمان كرد

که رۆحی پیلادەکانمانە (٩١) لەوی، دەستمان بەرەو روو رادەکێشی،
«بەرەو ئەلیکتەر مەلە بکە بۆ ئەوەی دلت فینک داویت!»
ئەو بوو، که جارێ ئەژنۆیمان ماچ دەکرد.

VIII

ئای مەرگ پیرە دەریاوان، لەنگەر بەرزکەینەو، کاتی هاتوو،
ئەم شارە بیزارمان دەکات، ئای مەرگ! با بکەوینە رۆ،
ئەگەر زەوی و ئاسمان مەرەکەب ئاسا رەشن
دلمان پیر تیشک و بریسکانەو، خۆ دەزانی،
ژەهری خۆتمان تیا برژینە که ئارامبەخشە،
با ئەم گرە مێشکمان بسووتینی،
دەمانەوی رۆبجینە هەرە قوولایی خەرەند،
چ ئاسمان بیت، چ زەوی چ جیاوازه؟
بەرەو قوولایی کەند بۆ ئەوەی نوێ بدۆزینەو.

کەسەسەکان (١٨٦٦)

I

خۆرئاوای رۆمانسی

چەندە جوانە هەتاو کاتێ فینک هەلدیت،
وێک تەقینەو بەرەو رووی دەچین!
- چەندێ بەختیارە ئەو کەسە بە عیشقەو
سلاو لە ئاوابوونی دەکات که شکۆمەندترە لە خەون!
دیتەو یادم!... هەموو شتیەک دەبینی، گۆل، کانی، شەقی دەریا
وێک ترپە دڵ لەبەر چاو دەبوورانهو...
- درەنگە، با بەرەو ئاسۆ هەلبێین، دەی، زوو با هەلبێین،
هەر بەلایەن کەمەو گزینگێکی لارەو بوو ببینین!
بەلام بێن هوددە، دوای خوداوەندیەک دەکەوم که ئەویش هەلدیت
٩١- پیلاد Pylade: قارەمانیکی فۆسیدیانیه، نامۆزا و هاوڕێی «ئۆریست» ه.

شەویکی ئەنگووستەچاو شانەشینەکە دەقۆزیتەو،
تاریک و شیدار، شووم و موچرک بەخش!
بۆنی گلکۆبەک لەناو شەوێزەنگ پەرت و بلاو دەبیتەو،
لە قەرەغ زەلکاویک پیتیە سستەکانم
قرژالی چاوەروان نەکراو هیلکە شەیتانۆکە سارد دەشیلن.

ئەو شیعەرە قەدەغەکراوانە

کە لە گۆلی خراپە دەرھێنران

II

لێزبۆس*

دایکی گەمە لاتیینی و شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، شوینی ماچ و مووچی ژاکاوه و بەختیار،
گەرم چەشنی هەتاو، فینک هەر وەک شووتی،
شەوان ئارایش دەکەن و رۆژانبیش پڕ لە شکۆمەندی؛
دایکی گەمە لاتیینی، شەهوەتی یۆنانی،
لێزبۆس، لەو شوینە کە ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف،
بەبێ ترس خۆ دەهاوێژنە خەرەندی هەزار بەهەزار،
غار دەدەن، نەتر دەدەن بە هەنسک و گارەگار،
گەردەلوولای و نەهینی، قوول بە ژاوه ژاوه؛
لێزبۆس، لەو شوینە کە ماچ و مووچ هەر چەشنی سۆلاف!
لێزبۆس، ئەو شوینە کە «فرینج» یەکان (٩٢) بەرەو رووی یەکتەر دەچن،

*- لێزبۆس Lesbos: دوورگە یەکێکی یۆنانییه لە دەریای ئیجە. ژنانیان بە پراتیکی پانپانۆکی ناسراون.

٩٢- Phryné: کورتیزانیکی یۆنانی سەدە چوارەمە. (کورتیزان بەو ئافرەتە دەوتریت که لەلایەن توێژیکی کۆمەڵایەتی بالاوه خزمەت دەکرت). شمشالژەنیکی بەناوبانگ بوو. هەرودها یاری پراکسیتیل بوو، وەکو مۆدیل بەکاری دەهینا بۆ ئەوەی پیکەری ئەفرۆدیت بکات.

ئەو شۆئىنەي كە ھەرگىز نالەي نىببە بى زاپەلە،
 ھەندەي پافوسىش (۹۳) ئەستىرەكان گراوت دەبن،
 فېنوسىش ھەقىقەتەي بەغىلى بەسافۆ (۹۴) بېتەوہ!
 لېزىئوس، ئەو شۆئىنەي كە «فرىنەي» يەكان بەرەو پرووى يەكتر دەچن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 كە شەھوہتېكى زىر لە ئاوتنەكانيان رەنگ دەداتەوہ!
 كچانى چا و چال، عاشقى لەشى خۆبانن،
 دەستبازى لەگەل مېوہ پىنگە يىشتوہكانى بالغ بوونيان دەكەن،
 لېزىئوس، زەمىنى شەوانى گەرم و گورە خاوەكان،
 واز لە پېرە ئەفلاتون بەيتنە با تەوتىلى توند و تىژى گرز كات،
 بە راموسانى زياد داواي لېبوردى لى بکە،
 شازادەي دوو ئىمىراتور، خۆشەويست و زەمىنى شىرىن،
 لە نەرم و نىانى ھەرگىز ھىشك ناكات.
 واز لە پېرە ئەفلاتون بەيتنە با تەوتىلى توند و تىژى گرز كات.
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە،
 بى وچان دەروا تە پال دلى تەماحكار،
 كە زەردەخەنەي گزنگ ھاوتىژمان لى دوور دەكاتەوہ،
 لە قەراغ ئاسمانەكان بەكالى ھەستى پى دەكرىت،
 لە شەھىدى ئەبەدى لېبوردى خۆت داواكە!
 كى لە خوداوندان دەوتىر، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 نىوچەوانى رەنگ كالت بەكاروبار مەحكوم كات،
 ئەگەر تەرازووہ زىرئەكانيان لافاوى ئەسرىنەكانيان نەكېشا
 كە بۆ زەريا جۆگەلەكانيان رانەكېشا؟

۹۳- پافوس Paphos: ناوى يەككە لە دوو شارە كۆنانەي كەنارى رۆژئاوا، لە دەوروبەرى سالى ۶۳ خرايە پال ئىمىراتورى تە رۆما.
 ۹۴- سافۆ Sappho: ژنە شاعىرىكى يونانىيە، ھاوچەرخى «ئەلسى» بوو، ھەردووك لە سالى ۵۹۳ نەفى سىسىليا دەكرىن. پاشان سافۆ دەگەرئەتەوہ مېتېلېن، كۆنفراسىك بۆ كېژۆلە نەجىبزادەكان ساز دەكات، ھەروەھا تىايا دەرز لە بارەي شىعر و مۆسىقا و سەما دەوتىت.

كى لە خوداوندان دەوتىر، لېزىئوس، بېتە دادوہرت؟
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 كچە عازەبانى دلېلند، شەرەفى دوورگە،
 ئاينەكەتان وەكو ئاينى تر بەرزە،
 ئەفنىش بەدۆژ و بەھەشت گەمە دەكات!
 با بۆ ئىمە ياساى داد و بېدادى بوئ؟
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان لەسەر ئەم خاكە منى ھەلېژارد،
 بۆ ئەوہى نھىتى ئەو كچە عازەبە نەوہ ھارائە بکەمە گۆرانى
 ھەر لە مندالېشەوہ لە سىاھى ئەفسووناوى
 پىكەنىنى بى پايان تىكەل بەگرىانىكى تارىك ديارى كراوم،
 چونكە لېزىئوس لەنىو ھەمووان منى لەسەر ئەم خاكە ھەلېژارد.
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» (۹۵) ئىشك دەگرم
 چا و تىژ و وريا ھەروەكو حەسحەس،
 بەشەو و بەرۆژ پاسەوانى بىرىك و تارتاران و فرىگات دەكەم (۹۶)،
 كە فۆرمىيان لە دوور را لەنىو لاژەوہردا دەلەرئەتەوہ؛
 ئا لەو كاتەوہ لەسەر لوتكەي «لىوكات» ئىشك دەگرم.
 بۆ ئەوہى بزائى زەريا مېھربان، ھىمەنە،
 لەنىو ئەو گاشەبەردانەي دەنگدانەوہى ھەنسكىكى پىيە،
 ئىوارەيەك بەرەو لېزىئوس لە گوناخ خۆش بوو،
 مەيتى سافۆ بەئىتەوہ، ئەوہى كە رۆبىشت
 بۆ ئەوہى بزائى زەريا مېھربان و ھىمەنە!
 لە سافۆي نېرەوہ، دۆست و شاعىر،
 لە فېنوس گەلې جوانتر بەھۆي رەنگ زەردە خەمۆكېبەكەيەوہ!

۹۵- لىوكات Leucate: ناوى گوندىكە دەكەوتە ناوچەي نارېون، لە باشوورى فەرەنسا.
 ۹۶- Brick, Tartane, Frigate: ناوى سى جۆرە پاپۆن، يەكەمىيان دوو ستوونى ھەن بۆ ھەلگرتى چارۆگەي چوارگۆشە، دووھىيان پاپۆرىكى بچووكە تايەتە بەدەرياي ناوہراست، ستوونىكى گەورەي ھەيە بۆ راوہماسى بەكار دېت، سىيەمىشيان پاپۆرىكە تايەت بە جەنگ.

- چاوانی لاژدهوردی بهزیون؛ بههوی چاوه رهشانهی
 که بازنه‌ی تاریکی خالدار ده‌کهن، که نازار هه‌نجن هه‌نجنی کردوون،
 له سافۆی نپه‌روه، دۆست و شاعیر!
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان
 گه‌نجینه‌ی هیمنی خۆی و
 تیشکی لاویتی زێرینی ده‌رژیتیتته
 سه‌ر پیره ئوقیانوسی کچی سیحراوی؛
 له فینۆس جوانتر قووت ده‌بیتته‌وه له جیهان!
 - له سافۆه که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو،
 کاتێ، جوینی به‌که‌ش و داب و نه‌ریتی ئافراندراو دا،
 له‌شه جوانه‌که‌ی خۆی کرده له‌وه‌رگای بلندی
 توند و تیزبیه‌ک که فیز کافریتی مه‌حکوم ده‌کات.
 له‌وه‌ی که ئه‌و رۆژی کفر کرد گیانی ده‌رچوو.
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که گه‌ردوون به‌ختیاری پێ ده‌به‌خشی،
 هه‌موو شه‌وی به‌هاواری گینگل سه‌رمه‌ست ده‌بیت،
 که به‌ره‌و ئاسمانه‌کان که‌ناره‌ چۆل و هۆله‌کان پالی پیتوه ده‌نیت!
 ئا له‌و رۆژه‌وه لیتزبۆس سکالا ده‌کات!

III

ژنه نه‌فره‌ت لیکراوه‌کان

دولفین و ئیپۆلیت

له‌ژێر رووناکی چرای کزا،
 له‌ ته‌نیشته‌ی بالیفه‌ زله‌کانی نوقمی بۆن و به‌رام،
 ئیپۆلیت خه‌ونی به‌نه‌وازشی تونده‌وه‌ ده‌بینی
 که په‌رده‌ له‌سه‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ نه‌وجه‌وانه‌که‌ی لادات.
 چاوانی په‌شوکاوی به‌ر باهۆز، ده‌گه‌ران،
 له‌به‌ر ساوتیلکه‌بیه‌ی ئاسمان دوور بوو،

هه‌روه‌ک ئه‌و ریتوارهی ئاو
 له‌ ئاسۆ شینه‌کان ده‌داته‌وه، ئاودیوی سبه‌ینی بوون.
 له‌ چاوه‌ کزه‌کانییه‌وه فرمیتسه‌که قورسه‌کان قه‌تیس،
 سیما شکست، حه‌په‌ساو، شه‌هوه‌تیکه‌ی خه‌مۆک،
 وه‌کو چه‌کی بێ سوود، بازووه‌ داماره‌کانی فری دراوان،
 هه‌موو له‌ خزمه‌تا بوون، هه‌موو جوانییه‌ ناسکه‌که‌یان ئارایش ده‌کرد.
 له‌ژێر پیتیه‌کانی راکشا بوو، هیمن و دلخۆش،
 دولفین به‌ چاوه‌ پر جۆشه‌کان چاودێری ده‌کرد،
 چه‌شنی ئازده‌لیکی به‌ توانا ئاگاداری نیتجیره‌که‌ی بیت،
 پاش ئه‌وه‌ی که که‌له‌کانی لێ گیر کردبوو.
 جوانی به‌هه‌یز به‌رامبه‌ر به‌جوانی ژاکاو چۆکی دادا،
 به‌ شه‌هوه‌ته‌وه‌ بۆنی شه‌رابی سه‌رکه‌وتنی ده‌کرد،
 به‌ره‌و رووی ئه‌و راده‌کشا، بۆ ئه‌وه‌ی
 سوپاسیکه‌ی نه‌رم ده‌سکه‌نه‌ کات.
 له‌ناو چاوه‌ کزه‌کانی قوربانیه‌که‌ی له‌ گۆرانیه‌که‌ی بێ ده‌نگ ده‌گه‌را
 که‌ سترانی له‌ززه‌ت بچرێ،
 ئه‌م سوپاسه‌ بێ کۆتایی و به‌رزه
 هه‌روه‌ک هه‌ناسه‌یه‌که‌ی قوول له‌ پیتله‌کانییه‌وه‌ ده‌رده‌هات.
 - «ئیپۆلیت، به‌ قوربان، به‌م شتانه‌ چ ده‌لێی؟
 ئیستا تێ ده‌گه‌ی که‌ پیتویست ناکات به‌ ئۆلۆکۆستی (۹۷)
 پیرۆزی گوله‌ باغه‌ هه‌وه‌لینه‌کانت
 بده‌یتته‌ ده‌م بایه‌کی سه‌رشیت تا بیانژاکیتنی؟
 ماچه‌کانم سووکن هه‌روه‌کو ئه‌و پیتشوو لانه‌ی
 که‌ ئیواران ده‌ستبازی له‌گه‌ل ده‌ریاچه‌ گه‌وره‌ سازگاره‌کاندا ده‌کهن،
 ماچه‌کانی دۆسته‌که‌ تیش رچه‌ی خۆیان هه‌لده‌کۆلن،
 هه‌روه‌کو گالیسه‌که‌ و گاسنی هه‌لدر؛

۹۷- ئۆلۆکۆست Holocauste: قوربانیه‌که‌ی ئایینییه‌ لای جووله‌که‌کان؛ که‌ قوربانیه‌که‌ به‌ته‌واوی له‌ناو ئاگرده‌یدا ده‌بیتته‌ سووتوو.

به سه رتا ههروه كو باری قورس
 سمی بی به زه بی ئه سپ و گۆلك ری ده كه ن...
 ئیپۆلیت! خوشكه كه م، ده ئاوریک بده روه،
 رۆحه كه می و دلله كه می، تو هه مو می و نیوه می،
 به و چاوه پر لاژه ورد و ستاران، توخوا ئاوریکم لی بده روه!
 تا غه مزه به كت ببینم، بۆن و بهرامه ی خودا و هند
 په رده له سه ر له زه ته هه ره تاریكه كان هه لده ده مه وه،
 له ناو خه ونیکی بی بندا ده تخه ویتیم!»
 به لام ئیپۆلیت له وده مه، به بهرز کردنه وه ی سه ره جوانه كه ی:
 - «نه سفله م و نه تو به كار،
 نازار ده كیشم و پارام، دولفینه كه م،
 هه ر چه شنێ پاش ژه مینکی سامناک و تاریک.
 هه ست ده كه م سامناکیه کی قورس درژینه سه رم و
 به تالیونیکی تارمایی ره شی په رت و بلاو،
 ده یانه وی به ره و ریگا بزۆكه كان بمهاژوون،
 كه له هه موو لایه ك ئاسۆیه کی خویناوی داده خریت.
 ئایا ده بی ئیمه کرده وه یه کی غه ربیمان کردیت؟
 هه ژان و سامناکییم بۆ راقه كه، گه ر ده توانی:
 کاتێ پیم ده لیت: «فریشته كه م!»
 له ترسا له شم پر موو چرک ده بیت،
 سه ره رای ئه مه ش هه ست ده كه م
 ده مم به ره و رووی تو ده چیت.
 ئا به م جو ره تپم مه روانه رۆحه كه م!
 تو م كه بۆ هه تا هه تا خو ش بو، ئه ی خوشکی هه لپژاردم،
 سه ره رای ئه مه ش تو ده بیته بو سه یه کی هه لئراو و
 سه ره تای گو مړا بوونم!»
 دولفین به بادانی یاله تراژیدیا په كه ی
 وهك ئه وه ی له سه ر سێ كوچكه په ك بشله ژئ،
 چا و قه در، به ده نگیکی زۆرداران هه وه لام:

- «كه واته كی ده ویری بهرام به ر خو شه و یستی با سی دۆزه خ كات؟
 به له عنه ت بی ئه وه ی خه ونی بی سوود ده بی نی
 به كه م كه س بو كه و یستی به گه لحو بی خو ی،
 خو ی به كیشه یه کی بی چاره سه ر و زپه وه خه ربك كات،
 ده ستپاکی تیکه ل شته كانی عیشقیش بكات!
 ئه وه ی و یستی سی به ر له گه ل گه رمایی،
 شه و له گه ل رۆژا، له ناو ها وئا وازی به کی
 ئه فسووناوی یه كخات،
 هه رگیز به هه تا ویتی سوور كه ئه قینی ناوه
 جه سته ئیفلیج بووه كه ی بی گه رم ناكاته وه!
 برۆ گه ر ده ته ویت، له ده زگی رانیکی گه مره بگه ری!
 برۆ به هه لپه، دلینی پاکیزه له ژیر ئه و ماچه دلره قانه راخه،
 پر له په شیمانی و سامناکی و تاریکی
 مه مكو له برینداره كانتم بۆ ده هینی...
 ته نها ده توانین له م دونیا یه دا به مامۆستایه ك رازی بین!»
 به لام زارۆله، نازاریکی مه زنی لی بلاو ده بووه وه،
 له پرتیكدا ها واریکی لی بهرز بوو: «- هه ست ده كه م
 خه رهنديکی ده م والا له ناو بووندا گه و ره ده بیت،
 ئه م خه رهنده ش دلله!
 ده سووتیت وهك ئاگریژین، قوول هه روهك به تالیبی!
 هیچ شتیك ئه م دیوه ده م به ناله یه تیر ناكات
 هه روه ها تینوتی «ئوینمیتید» یش ناشکیتنی
 به لی، مه شخه ل له ده ست تاكو خوین ده بسووتیتنی.
 با ئه م په رده دادراوانه له جیهان جودامان بکاته وه،
 با داهیزرانیش هه وانه وه بهیتنی!
 ده مه وی له ناو كه ندره قووله كانندا خو م له ناو ده م
 له سه ر مه مكو له كانیشیدا فینکی گو ر بدۆزمه وه!»
 - وه رنه خواری، وه رنه خواری، قوربانیه غه مگینه كان،
 له رچه ی دۆزه خیه وه وه رنه خواری!

خۆ نوqm که نه هه ره قوولا یی خه پهند،
 هه موو تاوانی که له ئاسمانه وه هاتیج بهر قامچی با ده که وی،
 تی که له و پیکه له گه له گرمه گرمی هه وه تریشقه ناویتهن.
 سیبه ره سه رشیتته کان، تا دووا تنۆکی له ززه تان برۆن؛
 هه رگیز ناتوانن تینویتیبه هاره که تان بشکینن،
 سزا کانتان له نیو له ززه تاندا له دایک ده بووژیتته وه.
 هه رگیز گزینگیکی فینک خانه کانتان رووناک ناکاته وه؛
 له درزی دیواره کانیش عیلله تی ئیسقادار دیتته ژووری
 هه ره کو لوکسیش داده گیرسی،
 وه ک بوئی دزیوش رو ده چیتته جهسته تانه وه.
 ئوخژنه تاله زره کانتان
 تینویتیستان ده شکینی و پیستان ریک ده کات،
 بای سه رشیتی شه هوه تانیش
 وه کو به یداغتیکی کۆن له له شتان ده دات.
 دوور له میلله تانی زیندوو، ویل و نه فرهت لیکراو،
 هه ره کو گورگ به بیابانه کانا غار دن؛
 چاره نووسی خۆتان ده ستیشان کن، روچه گومراکان،
 هه لیبین له و نه به دیبه ته ی که له گه له خۆتانا
 هه لتان گرتوه!

IV

لیتی*

ئه ی روچی دلره ق و که رم، وه ره سه ر دل،
 پلنگی خۆشه ویست و دتوی سه رسه خت؛
 ده مه وی بو ما وه به کی زور، قامکه له رزیوه کانم
 نوqm که مه نیو باله چر و قورسه کانت؛
 سه ره پر ئازاره که م نغرو که مه نیو ته ته گه که ت

*- لیتی Léthé: ناوی خودا وه ندیکی یونانییه، له چه رخی کلاسیکدا له جیاتی مه فهومی
 «فه رامۆش کردن» به کار ده هینرا. هه ره ها ناوی رووباریکه له دۆزه خ.

که بوئی خۆتی هه لگرتوه،
 هه ر چه شنی گولتیکی ژاکا ویش
 هه لمژم بوئی خۆشه ویستی له ناوچوو.
 ده مه وی بنووم! بنووم له جیاتی نه وه ی بژیم!
 نووستنیکی نه رم هه ر چه شنی مه رگ،
 به بی په شیمان بوونه وه ش ماچه کانم
 له سه ر جهسته لووسه که ت هه له خه م که هه ر له مس ده چی.
 بو نه وه ی هه نسکه کانم هیور که مه وه
 هیج شتیکی له قوولا یی دۆشه که که ت ناکات،
 فه رامۆشی به تواناش له سه ر زارت نیشته جیبه،
 لیتیش له ماچه کانتته وه داده چۆری.
 چاره نووسی من، له ئیمرو به دووه له ززه ته،
 گوئی رایه لم هه ره وه کو نه وه ی که خوا ده ستیشانی کردییت؛
 شه هیدتیکی مل که چ، بی گونا هیتیکی مه حکووم کراو،
 که جۆش و خروش ئازاری ده هینیتته هۆش،
 بو نه وه ی کینه م بخنکینم،
 نیپانتیز (۹۸) و سیگۆ (۹۹) یه کی باش ده مژم،
 تا قوولا یی نه م گه رووه خه نجیلانه تیژه،
 هه رگیز چه پسی دل نه بووه.

V

بو نه وه ژنه ی که زور دلخۆشه

سه ر و بزوتن و سیما ت
 هه ره کو دیمه نیکی جوان جوان؛
 پیکه نین له سه ر روخسارت گه مه ده کات،

۹۸- نیپانتیز Népenthes: جۆره شروبیکه، یونانییه کان به کاریان ده هینا بو له ناو بردنی غه م.
 ۹۹- سیگۆ Ciguë: ناوی کۆمه له رووه کی ژه هراوییه، له م رووه کانه جۆره شله یه ک
 ده رده هینریت که کوژره. گوایه، کاتی خۆی، سوکرات گیراوه ی نه م شله یه ی خواردۆته وه. به
 عاره بی «شوکران» ی پی ده وت ریت.

هەر چه شنی بایه کی فیتکی ئاسمانیکی پروون.
 که نزیک ریتیواری غه مگین ده بیته وه
 به تهن دروستیت
 که له شان و بازووته وه
 وهک رۆشنایی دهرده پهری ده گه شیتته وه.
 ئه و په نگه سه رنج پراکیشانه ی
 که ئارایشی سه ر و قژنت پی کردو وه،
 وینه ی سه مابه کی گولدار
 فری ده داته رۆحی شاعیرانه وه.
 ئه م کراسه شیتانه هیمای
 رۆحی په نگاو په نگتن،
 ئه ی شیتۆکه که شیتیم بۆت،
 ههنده ی ئه وه ی قینم لیتته خۆشتم ده وی!
 ههنده ی جار له باخچه یه کی جوان
 که سستی خۆم دابووه دوا ی خۆم،
 هەر چه شنی گالته جار بیهک هه ستم کرد،
 هه تاو سینه م داده درئ؛
 به هار و سه وزایش
 که گه لی جار دلیمان شکاندووم،
 له جیاتی سروشتی
 دهم پیس سزای گولیکم دا.
 ئه وها دهمه وی شه ویکیان،
 کاتی زهنگی شه هوهت لی ددها،
 وهک ترسنۆک، بی دهنگ، بی خشیه
 به ره و گه نجینه ی که سایه تی تو بچم،
 بو ئه وه ی له شه دلخۆشه کهت سزا دهم،
 بو ئه وه ی مه مکۆله بی گونا هه کانت ئازار دهم،
 له هه ناوی چه په ساویشته دا

برینیکی فراوان و چالی هه لکه نم،
 نه رم و نیانبیه کی ورکه ریش!
 له نیو لیتوه نو بیه کانتته وه،
 چه ند رۆشن و چه ند جوانن،
 خوشکه که م، زه هری خۆمت تیا برژینم!

VI

خشل

ههره نازیز پرووت و قووت بوو، دلایشی دهناسیم
 بویه تهنه خسله به ورشه کانی له خۆی دابوو،
 بریقه باقه به ها کانی سیمایه کی سه رفرازیان دابوو
 که تهنه کۆیله مۆریتانییه کان له رۆژه به ختیاره کان
 به خۆیان وه هه لیاننده واسی.
 کاتیکیش سه مای ده کرد، خرینگه یه کی زیندوو و گالته جارانه ی دهرده کرد
 جیهانیکی تیشک هاویژه ی میتال و به ردی نایاب بوو
 پر له نه شه و وه جدی ده کردم، تا تخووبی شیت بوونیش ئه و شتانه م
 خۆش ده وی که دهنگ و پروونکی تیا تیکه ل دهن.
 به شیتویهک پالکه وتبوو تا خۆشمان بوئ،
 له سه رووی قه نه فه که شه وه، به سانایی، پیده که نی
 به عیشقه گرینه که م و به عیشقه ناسکه که م هه ره وک دهریا،
 دهریا یه ک به ره و ئه و وهک به ره و قه د شاخ شه پۆلی ددها.
 وهکو پلنگیکی ده سته مۆ، چاوانی ئاراسته ی من کردبوو،
 به سیمایه کی مژاوی و خه والوو خۆی نیشان ددها،
 ساوتیلکه بی ئاویته ی شه هوهت
 ئه فسوونیکی نویی ددهایه میتامۆرفۆزه کانی؛
 پان و بازووی، سمت و قه برغه ی،
 لووس هه ره وکو رۆن، شه پۆلدار هه ر چه شنی بالنده ی دهریا،
 به پیش چاوی رونبین و هیمنما تیده په رین؛

سك و مەمكۆلەكانى، ئەم ھېشوانەى رەزى من،
نەرم و نىبانتەر لە فرېشتەى خراپە، بەرەو رووم دەھات،
بۆ ئەوەى ھەوانەووم بىشلەقېنن كە رۆحمى تېدا بوو،
بۆ ئەوەى بە گاشەبەردى بلوورېن ئەزى تى بدات،
كە ھېتمەن و تەنھا، بۆ خۆى رۆنىشتېوو.

ھەستەم دەکرد لە وینەبەكى نویدا
قۆلەكانى ئەنتىبۆپ دەبېنم ناوتتەى ھەيكەلى كۆسەبەك دەبوون،
بەخۆ بادانىش سمتى دەردەپەرانند.

لەسەر پېستە كال و رەشتالەكەى ئارايش پەنگېن بوو!
- چراش پرتەپرتە ملکہچى كوژانەو بوو،
تاقتە چرا بوو تەنھا ژوررېكى رۆشن دەکردهو،
ھەر كاتى بە پرتە ھەناسەبەكى كلپەدارى ھەلدەكېشا،
پېستە رەنگ عەمبەرەكەى خلتانى خوتن دەبوو!

VII

مېتامورفوزەكانى (۱۰۰) خوينمژ

سەرەراى ئەوەى ژنەكە، دەم شاتووەكە،
وھكو ماریكى سەر ژبەلمۆ دەچەمبېبەو،
مەمكۆلەكانى لەسەر ئاسنى بويسكەكە (۱۰۱) دەھنجېنن،
بۆنى مېسكى لېتو دەھات و ئەم وشانەى دەوت:

- «لېتوم تەرە من، زانبارى ئەوەشم ھەبە كە
لەنېتو قوولايى دۆشەكدا و بېژدانى كۆن ون كەم.
ھەموو ئەسرىبېك لەسەر مەمكۆلە سەرفرازەكانم
ھېشك دەكەمەو، پېرەمېردان وھك زارۆكانېش دەھېنمە پېكەنېن.
ئەوەى رووت و قووت و بې چارشېتو بېبېنن،

۱۰۰ - مېتامورفوز Métamorphose: كە بوونەوهرېك يا شتېك توانای گۆرېنى سروشت يا
بەنەماى ھەبېن.

۱۰۱ - بويسك Busc: بەو مشارە دەوترېت كە لمۆزى نەھەنگى پېن كۆتايى دېت.

جېن گۆرگېن بە مانگ و ھەتاو، ئاسمان و ستارەكان دەكەم
ئەى زانای تازېم، لە شەھوۋەتدا ھەندە مەعلانم،
كاتېك پېاوي لەنېتو بازوۋە سامناكەكانم دەخنكېنم،
يانېش شان و بالم بۆگاز بەجې دەھېلتم،
شەرمەن و بەرەلا، ناسك و بەھېز

كە لەبەر ھەلچوون دەبوورېنەو لەسەر ئەم دۆشەكانە،
فرېشتە بې تواناكان ھەمېشە بۆم لەسەر چۆكن!
كاتېك مۆخى ناو ئېسقانەكانى ھەموو ھەللۆشى،
كە بە داھېزراوېش بەرەو ئەو رووم وەرچەرخاند،
بۆ ئەوەى ماچېكى ئاگرېنى بدەمى،

بەكېكى ترم بېنى لەش لېنجن و پېر لە ئەسپې!
لەناو موچرېكى سارد و سېر، ھەردوو چاۋەكانم چوقاند،
كاتېكېش لەبەر رۆشنايى زېندوودا كرىانمەو،
لەم لا و ئەو لام، لەجياتى بالا زرافېكى بەتوانا،
كە دەتوت خوتنى وەرگرتوۋە،

ئېسك و پلووسك تېكەل و پېكەل ھەلدەلەرزېن،
دەتوت خرېخېرى باناسە (۱۰۲)،

يا ھى ئەو ھېمايانەبە كە لەسەر سووچى سېن گۆشەبەكى
ئاسنېن، كە باى شەوانى زستان دەبېھېنن و دەبېا.

گالانترى

VIII

فوارە

چاۋە جوانەكانت داھېزراون، عاشقى داماو!
بۆ ماۋەبەكى زۆرېش نەكراۋنەتەو،

۱۰۲ - باناس Girouette: پارچەبەكى تايبەتە، لە تەختە يا لە كانزا دروست دەكرېت و لە
شوتېنى بلند دادەنرېت بۆ ئەوەى رەوتى باى پېن بناسنەو.

له شیتوه خه و آووه که یدا
 که له ززهت حه په ساندویتی.
 له حه وشه که فواره چرپه چرپ ده کات،
 به شه و به پژ به بی و چان،
 هیدی هیدی عیشوه به پتوه ده بات
 که ئەم ئیواره به نوقمی کردمە ئیو خوشه ویستی.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول،
 له و شوینهی که فویی (۱۰۳) بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.
 ئەوها رۆحه که ت گر ده نیته وه
 رۆشنایی شه هوهت ده سوو تیینی
 به ره و ئاسمانه فراوانه ئەفسووناوییه کان
 به جورتهت، خیرا، دهرده په ری.
 پاشان سه رکز، لار ده بیته وه،
 گورزه غه مگینییه کی ژاکا و،
 نادیار لار ده بیته وه
 به ره و قوولایی دلم داده به زی.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.
 ئەهی تو که شه و ههنده جوانت ده کات،

۱۰۳ - فویی Phoebé: نازناوی ئەپولونه، به خوداوهندی پروناکی دهناسریت.

چهنده خوشه که به ره و مه مکتوله کان شوژ ده به وه،
 گوئی له سکالا ئە به دییه که ی راده گرم،
 که له ناو حه وزه کان هه نسک ده بات!
 مانگ و ناوی دهنگدار و شهوی پیروژ
 دره خته کانی ده و رویه ری بیته ورشه،
 خه مۆکییه بی گهرده که تان
 ناویتهی خوشه ویستمه.
 تو و تهقی
 وهک هه زاران گول
 له و شوینهی که فویی بووژایه وه
 پاراو،
 وهکو بارانیک
 وهک ئەسرینی درشت هاته خواری.

IX

چاوانی بیرت

ده توانی قیتز له چاوه هه ره به ناوبانگه کان بکه یته وه،
 چاوه جوانه کانی منداله کم، ئەو چاوانه ی که نازانم چ شتیکی چاک،
 ناسک هه ره وهکو شه و تیا یا هه لدیت و ئاوا ده بیته!
 چاوی جوان، تاریکییه سیحراوییه کانتیم تیا برژینه!
 چاوه گه وره کانی منداله کم، نهیینهی خوشه ویستمه کان،
 ئیوه زۆر به و ئەشکه و ته سیحراویانه ده چن،
 که له پشت کۆمه لئ سیبه ری خه و توو،
 به سستی پاسه وانی گه نجینه یه ک ده کهن که له یاد چووا!
 منداله کم چاویکی تاریکی هه یه، قوول و فراوان،
 هه ره وهکو تو، ئەهی شهوی بی سنوور، رۆشن هه ره وهکو تو!
 گریانی خه بالاتی عیشقه ئاویتهی باوهر ده بیته،
 پاکیزهیی یا شه هوه تاوی، له و سووچه پرته پرت ده کات

X

سرود

بۆ ههره ئازيز، بۆ ههره جوان
 كه دلى پر له رۆشنایى كردم،
 بۆ فرېشته بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!
 وهكو ههواى تېكه له به نهك
 به ناو ژيانما بلاو ده بېته وه،
 به ناو پرۆحى هه مېشه تينو بېشم
 تامى ئه به ديبهت ده پرژيئى.
 كيسه به كى هه مېشه تازه
 كه ئه مۆسفىرى ئازيزى كى چكۆلانه بۆندار دهكات،
 ئه نسه سوارى كى له يادچوو
 به نهيتى له شهوا دوو كه له دهكات،
 چۆن ئهى خوشه ويستى پاكيزه
 به هه قيقهت دهرت برم؟
 ده نكه ميسكى ناديار
 له قوولايى ئه به ديبهتدا نووستوو!
 بۆ ههره جوان و بۆ ههره باش
 كه خوشى و ته ندروستى دروست كردم،
 بۆ فرېشته و بۆ بتى نهر،
 سلاو له ئه به ديبهت!

XI

پهيمانى روخسارىك

ئهى جوانى رهنگ په ريو، برژانگ دابه زيوو
 ههست ده كه ين له ويوه تاريكايى داده چۆرى،
 هه رچه نده گه لى رهشن چاوانت

ئيلهام به خشى خه بالاتمن

كه غه مگين نين هه رگيز.

چاوانت ته بان و پيراي قۆره ره شه كهت،

له گه له ياله نهرمه كهت،

چاوه خه والوه كانت پييم ده لئين: «ئه گه ده ته وى،

عاشقى خودا وه ندى شيعر بيت،

دواى ئه و هيوايه بكه وبت كه پرواندمان،

دواى ئه و چيزانهى بكه وين كه پيشبينييت كرد،

ده توانى تيبينى ئه وه بكه يت،

هه ر له ناو كه وه تاكو سمت راستين؛

له كو تايى هه ردوو مه مكه قورس و جوانه كه

دوو مه داليباى برۆنزى ده بينى

له ژير سكه ريكه كه تيش، نهرمه هه روهك مه خمه له

سووتاو هه روهكو پيئستى بۆنز (١٠٤)

تۆپه له موويهك كه له هه ققه تدا

خوشكى ئه و قۆره زۆره ته

نهرم و لوول، ئه ستوورى له تۆ دهكات

شه وى بى ئه ستيره، شه وى تاريك!

XII

ديو

I

ئازيزه كه م، بى گومان تۆ ئه وه نيت كه

قوبۆ (١٠٥) ناوى ده نيت تاندرۆن (١٠٦).

گه مه و ئه قين و دلدارى،

١٠٤ - بۆنز Bonze: به و پياوه ئاينيه ده لئين كه سه ر به ئاينى بوديه.

١٠٥ - قوبۆ Veillot: رۆژنامه نووستى كاسۆليكى فه ره نسييه ١٨١٣-١٨٨٣، پاشان

ده بيه ته سه رنوسه رى رۆژنامهى Univers.

١٠٦ - تاندرۆن Tendron: به و كيتۆله به ده و تر يت كه كاتى «خۆشه ويستى» هاتى.

تباته ده کولیت ئە ی مه نجه لئى كۆن!
 پاراو نیت ئیتر ئازیزه كهم،
 پیره «ئەنفانت» كهم، سهره راي ئه وهى
 كاروانه سهر شیتته كان
 چلچراى شته زۆر سواوه كانيان پى به خشیت،
 به لام هیشتا ئیغرا كهرن.
 ههست ناكه ی سه وزایی چل ساله بییت،
 په تیب بن؛
 میتوه ی پایزه م زیاتر به دله،
 له گوله هیچ و پووچه كانی به هارا!
 نه خیر، تو هه رگیز ره تیب نیت!
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه
 میهره بانى تایبه تیش،
 بیهری نامۆ ده بینم
 له چالایی هه ردو و نهك داره كهت،
 ئیسك و پلووسك ئه فسوونیان هه یه!
 كالهك و كوله كه توور هه لده سهر
 عاشقه پیکه ناو بیه كان!
 شانى تو م زیاتر به دله
 له هی سوله یمان پاشا،
 له و خه لکه قه شمه ره شكایهت ده كهم!
 قژت هه رو هكو ته پله یه كى شینه،
 بو ته و تلی جه نگا و هرت سبیه ر ده كات،
 بیه ناکا ته وه كه میكیش سوور هه لده گه رتی،
 پاشانیش له پشته وه هه ر چه شنى یاله كان
 ته پله یه كى شین بو ی در ده چیت.
 چاوانت كه به قور ده كهن
 هه نده ی گه رچكیک تیشك ده ها و یژن،

ده گه شینه وه له بهر ماکیازی روومه تت
 تیشكیکى دۆزه خین ده ها و یژن!
 چاوانت ره شن هه رو هكو قور
 لیوه تاله كانت حه شه رین، به کینه ن،
 ئیغرامان ده كهن؛
 ئەم لیوه، عه ده نیکه
 كه رامان ده کیشی و تووشی راجه له كانمان ده كات.
 چ حه شه ر بیه كه! چ کینه یه كه!
 رانه ماسولکه دار و هیسکه كهت
 ده توانن به به رزایی چیاى ئاگر پیتندا هه لزنین،
 سهره راي به فر و كه ساسیی
 به جو شى سه مایه كى سهر شیتانه ده كات.
 رانت ماسولکه دار و هیسکن!
 پیسته كهت سووتینه ر و ناسک نین،
 هه ر به هی پیره حه سحه سه كان ده كات،
 عاره ق کردن نازانن چیبه
 به قه د ئه وه ی چاوانت فرمیسك ده ر یژن.
 (سهره راي ئه مه ش نه رم و نیانی خو ی هه یه!)

II

گه لحو، تو ریک و راست به ره و رووی شه یتان ده چیت!
 به دلخوشیییه وه له گه ل تو دیم
 نه گه ر ئەم خیرایییه سامناکه
 تووشی هه ندی هه لچوونم نه كات.
 برۆ ده ی، به ته نها، به ره و رووی شه یتان!
 قه برغه و سینه و قوژتی پشته وه ی ئه ژنوم
 وه كو پیتوست نایه لن، بو ئەم ئاغایه
 ته شریف بفرموم.

قه برغه و قورتی ئەژنۆ پێم دەلێن:
 «ئەفسوس، لە هەققە تدا ئەمە جیبی داخه!»
 خۆ بە راستی نازار دەکیشم،
 ناتوانم بچمە شەمەکان، (۱۰۷)
 بۆ ئەوەی بزاتم چۆن گوگرد دەتەقی و
 چۆنیش حالهتی ئەو را دەمووسی!
 خۆ لە هەققە تدا نازار دەکیشم!
 نازاریکی گەلێ سەختم هەبە
 چونکە ناتوانم بچمە مەشخەل بۆت،
 ئەو مەشخەلی جەحەندەم،
 مەرەخەسیت لێ وەر دەگرم! دادوهرم،
 نازیزم، دەبێ چەندێ نازار بکیشم،
 چونکە لە مێژایە خوشتەم دەوی،
 بە راستی، لە سەر حەقم!
 خەراپەت بوی لە قەیاغ بگه پرتی،
 کە تەنھا دەعبایەکی سەرفرازت خۆش بوی،
 بە لێ، بە راستی! پیرە دیو، خوشتەم دەوی!

ئێپیگراف*

XIV

ئەوەی کە وێنە کەیت پێشکەش دەکەین،
 هونەر مەندیکی وردکاره،
 فیرمان دەکات بە خۆ پێبکەنین،
 خۆتەر! ئا ئەمە یان حە کیمە.

۱۰۷- شەمەکان Sabbats: مەبەست لە رۆژی شەمە ی پیرۆزه لای جووله کەکان.

*- ئێپیگراف Epigraphe: سیتاسیۆنیکی (استشهاد) کورتە، لە سەر ووی بەشیکێ کتیبی،
 یا ناو نیشانی شیعری دادەنریت.

قۆشمە کەر و گالته جارە
 بە لام بەو وزەبە ی
 کە وێنە خراپە و پاشماوه دەکیشی،
 ئەو دەسەلمینی کە دلپاکە.
 پێکە نینە کە ی پروگرژی
 میلمۆت (۱۰۸) و میتیفیستۆ (۱۰۹) نییە
 لە ژێر مەشخەلی ئەلکیتۆ
 کە بیانسووتینی و بمانتە زینتی.
 بە داخه وه! پێکە نینی دلخۆشیان،
 تەنھا باریکی قورسە؛
 ئەوەی ئەو تیشک هاوێژە، هەر وەک هیمای چاکە
 ئاشکرا و فراوان

XV

لۆلای فالانس

Lola de Valance

لە نێو ئەو حەمکە جوانیبە ی کە لە هەموو شوینی دەشی ببینرێ،
 هاو پێیان، باش تێدەگەم، کە ئارەزوو ئەم لاو ئەو لا دەکات،
 بە لام دەبێ نریت لە ناخ لۆلای فالانس، سبیری چاوه پروان
 نە کراوی مێروویەکی پەمەبی و سیا دەدره وشیتە وه.

۱۰۸- میلمۆت Melmoth: ناوی شەخسییە تیک و ناو نیشانی رۆمانیکە کە شارل ماتۆران
 Charles Maturin نووسیویتی، سیمای «فاوست» و «دۆن ژوان» ی هەبە. رۆحی خۆی لە پیناوی
 ئەوەی درێژە بە ژبانی بدات، دەفرۆشی.

۱۰۹- میتیفیستۆ Méphisto: ناوی شەخسییە تیکە لە ئەفسانە ی «فاوست» دا دەردەکە ویت، بۆ
 یە کەم جار لە «کتیبی میللی، لە ۱۵۸۷» دا دەردەکە ویت، پاشان لە درامایەکی Martove
 لە سالی ۱۵۸۸. ئینجا لە «فاوست» هەکی «گۆت».

دەربارەى لە تاس، كاتى لە زىندان بوو

ئيوژين دو لاکروا

Eugène Delacroix

شاعير لە زىندان پەريپوت و نەخۆش

لەژبەر پيپه گرژەکانى دەستتوسى لوول دەدات،

بە چا و دەپتوئى

كە تيرۆر پەيژەى گيتژكەر دادەگيرسيئى

رۆحى ئەوى تيا نغزۆيه.

بە پيئەننى مەستكەر زىندان پە دەپت

بى هوودەبى و نامۆ بانگى هزرى دەكات؛

گومان ئابلوقەى دەدات، ترسيئى پيئەناوى،

دزىو و فرە شىووش بە دەورى دەخوليتەوه.

ئەم بليمه تە لەم زنجە نەفرەت لىكراوه حەپسە،

ئەم گرژبيانه، ئەم قيرە و هاوار و ئەم تارمايبيانه،

وەك تۆپەلە مېش هەنگوين بە دەورى گوئى،

منگە منگ دەكەن و دەخوليتەوه.

كە سامناكى لە خانوچكەى ئەو خەوبينه ديتە ئاگا،

ئا ئەمەيه هيماكەت، رۆحى خاوەن خەونى تاريك،

كە واقع لە نيو چوار ديواردا دەخنكىئى!

شيعره جوړا و جوړەكان

دەنگ

لانكەكەم پشتى بە كتيبخانەكەدا دابوو،

بابلى تاريك، كە رۆمان و زانست و فابيليو،

سووتووى لاتىنى و غوبارى يونان، هەموو شتى تيكەل دەبوو.

بەلند بووم هەر چەشنى كتيبي.

دوو دەنگ قسەيان لەگەل دەكردم. يەككيان هەلخەلەتینەر و بەهيز، دەپوت:

«زەوى كتيككى ئيجگار شيرينه؛ دەتوانم (ئەو كاتەى كە لەزەت بى سنوور

دەپت!

ئيشتيهايهكى فراوانت بدەمى.»

ئەوى ديش: «وەرە، وەرە لەناو خەونا سەفەر كە،

بو ئەو ديوى شياو، بو ئەو ديوى ناسراو!»

ئەمەيان هەروەكو باى شەختە گفەى دەهات،

تارمايبيەك بوو بە نووزە نووز، نەدەزانرا لە كوئيبهوه ديت،

دەستبازى لەگەل گوئى دەكرد و ترسيئى دەنايهوه،

وەلامتم دايهوه: «بەلئى دەنگى شيرين!» ئەفسووس!

ئا لەو دەمە، ناوى برين و ناوى قەدەرم نووسرا.

لە پشت ديكرەكان و وجودى فراوا، لەهەرە سياترين خەردەند،

جيهانه نامۆكان بە جوانى لە يەكتر جودا دەكەمەوه،

لە روونبىنى عيشووى قوربانيم، مارم داوئەتە دواى خۆم،

كە قۆندەرەكانم دەگەزن.

ئا لەو كاتەوه، هەروەكو پيئەمبەران،

گەلئى حەزم لە سارا و لە دەريايە؛

لە پرسەدا پيئەكەنم و لە جەژنان دەگريم،

تاميكى هەرە شيرينيش لە هەرە تالترين شەراب دەدۆزمەوه؛

زۆرجاريش كردهكان بە درۆ دەزانم،

رووم لە ئاسمان و دەكەومە قۆرتانەوه.

بەلام دەنگەكە هيتورم دەكاتەوه و دەلئى:

«خەونەكانت بپاريژە، هى حەكيما شەنگتر نين لە هى شيتانان!»

چاوه پروان نه کراو

ټارپاگون (۱۱۰) به ديار باوكيبه وه يوو كه گياني ددها،
 خه و بين، به رامبه به ليوه هيشك هه لگه راوه كاني،
 به خوئی دوت: «وايزانم، له هه وره بانه كه
 تهخته دارتيكي باشمان هه به!»
 سيليمين (۱۱۱) ده گميتي و ده لیت: «دلّم پاكه و
 سروشتيانهش خودا گه لي جواني دروست كردم.»
 - دلّه كهی! دلّه رهق بووه كهی، وهك گوشتی برژاو دوو كهل دهكات و
 فری دهرتته گری ته به دييه ته وه!
 رۆژنامه نووسيتكي تم و مژاوی وا ههست دهكات مه شخه له،
 به هه ژارتيك ده لیت كه نوقمی كرده نيو شه وه زهنگ:
 «ته ری تو له كوی ده بيبي، تم خالقي جوانييه،
 تم ريدريستور (۱۱۲) ه ته وهی كه ستايشی بو ده كهی؟»
 له هه موان چاكتر، به كی لهو حه شه ريانه دناسم كه
 به شه و رۆژ باويشك ددهات، دناليتي و ده گرين،
 بي توانا و بهد، تمه دوويات دهكات وه: «به لي،
 ده موي هه ر تيسته بمه پياو چاكي!»
 سه عاتيش لای خو به وه به دهنگيتكي نزم ده بگو:
 «تم نه فرت لیکراوه پينگه يشتووه! به خو پايي
 جهسته ی بوگن ده هينمه وه ناگا.

۱۱۰ - ټارپاگون Harpagon: كار دكته رتيكي سه ره كيبه له شانؤنامه ی «بيسكه ی ته پيري» ی
 مؤليته ر.

۱۱۱ - سيليمين Céliméne: كار دكته رتيكه له شانؤنامه ی «ميزانترۆپ - Misanthrope» ی
 مؤليته ر. ميزانترۆپ له دوو وشه پيكتها تووه: Misien و اته رقي، Anthrôpos و اته مرؤف. له
 بنه رده تدا وشه يه كي يونانييه، به واتای ته كه سه ی رقي له ره چه كه ی مرؤف ده بيتته وه.

۱۱۲ - Redresseur: بهو سوارچا كه دوترا كه هه رتمه و هه ريم ده گه را بو ته وهی خراپه و دزيوی
 نه هيلتي.

مرؤف كویر و كه ره، لاواز ديوار ناسا

مووروانه بيكرؤژي!

پاشان يه كي دهرهات، هه موو حاشايان لي كردبوو،

گالته ی پي ده كرن، شانازی به خو به وه ده كرد و ده بوت:

«له سيواره كه مدا (۱۱۳)، هه ست ده كه م گه لي

نويزتان بو ميتس (۱۱۴) رهش كرد؟

هه ر يه كي له نيوه په رستگايه كي له دلّيا بو دروست كردم،

به نه ينييه وه سمته چلّيسه كه متان ماچ كرد!

شه يتان به پي كه نينه سه رفرازه كه ی دناسنه وه،

هه روه كو جيهان دزيو و زل!

كه واته پرواتان كرد، رتيكه و تتيكي دوو پروو،

كه فشقيات به مامؤستا بكه ين و فيلّيش له گه ل ته و،

ته ری ته مهش ناسايييه كه دوو خه لات و ده گرین،

بچينه به هه شت و له هه مان كاتيش ده و له مه ند بين؟

پيوسته نيچير هه قی ته وه بداته پيره راوچی

كه لهو شوينه ی خو بو نيچير مه لاس ددها، سه رما ده يتنه زيني.

هاوړتياني دلّخؤش، غه مگينم،

ده موي له نيو ته ستوورايي،

له نيو ته ستوورايي خو ل و گاشه به رد،

له نيو كؤمه لي خو له ميتشي تيكه ل و پي كه ل،

له كؤشكيكي گه وره هه ر چه شني خو م، بلوكيتكي ته واو،

كه به ردی نه رميشی لي نه بي؛

چونكه به گونا هي گه ردووني دروست كراوه،

فبز و نازار و شكؤمه ندي مني تي دايه!

۱۱۳ - سيوار Ciboire: جوړه سولا حيبه كي پيروزه، له كه شي ناييني مه سيحيدا ئوستی (ته و
 پارچه نانه يه كه كومينون ددرتته نويزكهران) تي ده كريت.

۱۱۴ - ميتس Messe: له ناييني كاسؤليكي. به قورياني كردنی جهسته و خو يني مه سيح
 ده و تريت، كه له شيوه ی نان و شه راب پيشكه ش ده كريت.

- له گهل ته مه شدا، له سه رووی گه ردوونی پالکته وتوو،

فریشته بهک له زهنگی سه رکه وتن ددهات

سه رکه وتنی ته وانهی که ده لاین: «پیروزیایی له قامچییه کهت،

خودایه! باوک (۱۱۵)، به بازار گه ردن نازاد بیت!

رؤحم له چنگنا نه بیتنه گه مه یه کی پوچ،

خؤ رحمت بئ کوتاییهه.»

دهنگی ده هؤل گهل شیرینه، له و ئیواره پرونانهی

ریننه وهی تریی ئاسمان،

ته و دهنگه هه روه کو سؤز

له ناخی ته واندا، سترانی ستایش ده چری.

XIX

بارمه

مرؤف بؤ ته وهی بارمه تی خؤی بدات،

پیتوستی به دوو کینلگهی بناغه قوول و دهوله مه نده،

به ئاسن عهقل وهر گیتی و

پووش و په لاشه کانبش هه لقاچی؛

بؤ ته وهی هه ر نه بئ هه ندی گوله باغی چنگ که ویت،

بؤ ته وهی هه ندی گوله گه نمی ده سگیر بیت،

به بئ وچانبش پیتوسته فرمیتسه که سویره کانی

ته ویتلی ئاو بدات.

یه که میان هونه ر و دووهمیشیان ته فین.

- بؤ ته وهی دادوهر شیوا بیت،

کاتی له دادا رؤزی رهش ده رده که ویت،

پیتوسته عه مباری پر دانه ویتله و گوله کانی

پئ نیشان دهی، که شپوه و په رنگیان

مایه ی فریشته کانه.

۱۱۵- باوک: مه به ست له خودایه. یه کیکه له سن کوچکه ی نایینی مه سیحیه ت که باوک.

کور و پوچی پیرؤز.

XX

بؤ کیرتکی مایباری

پیتیه کانت چه شنی دهسته کانت ناسکن،

رانه به هیتزه که تیش دلپسی ده خاته دهروونی

هه موو کیرتکی سوور و سیبیه وه!

بؤ هونه رمه ندی رامو جهسته ت نهرم و نیان و نازیه،

چاوه فراوانه مه خمه لیبیه کانت له پیتسته کهت ره شترن.

له ولاتی گهرم و شینایی خودا توی هیتنایه بوون،

کارت، هه لگیر ساندنی سه بیل بوو بؤ گه وره کهت،

گوزه پرکردن بوو له ئاوی بؤنخوش و فینک،

پاسه وانی میتش و مه گه زی رایه خت ده کرد

کاتیکیش به بیان گورانی ده خسته دهروون گژ و گیاوه،

ده چووی موز و ته نانااست له بازار ده کری.

هه موو رؤزی، به دلی خوت، به پیتی په تی

ده چوویته هه موو شوینی،

به ژیر لیتوه وهش سترانه له بیرچوه کانت ده چری،

کاتیکیش ئیواره به خوی پالتو قرمزیه که یه وه راده کشا،

ده چوویته سه ر هه سیر، له سه رخؤ، پالت ده دایه وه،

له نیتو خه ونی پر بالنده دا مه له ت ده کرد

خه ونی ناسک و گولدار هه ر چه شنی خوت.

ته ی کیرؤله دلخوشه که، بؤچی ده ته وی فهره نسا بیینی،

ته و ولاته قه له بالغهی ئیمه، که له ژیر بازارا ده نالینتی،

ژینی خوتش ده خه بته باوه شی به هیتی ده ریا و انا نه وه،

مالئاوایی هه تا هه تاش له دارخورما هیندییه کان ده که یه ت؟

له وی، نیوه پروتیک بووی، ئاوریشمی ته نکت له بهر ده کرد

لیره له ژیر ته زره و کرپه ده دا هه لده له رزی،

ده گریپی بؤ رؤزانی خوتش و به ره لات،

بۇ ئۆزىن فرۆمەنتا سەبارەت بە سەغەتكەرىك

پىيى وتم گەلىن زەنگىنە ،
بەلام دەترسى لە كۆلىترا؛
- خاوەن زىپىكى زۆر و قرچۆكە ،
بەلام حەزى زۆر لە ئۆپىترايه؛
- شىت و شەيدای سروشته ،
ئەوہى جەنابى كۆرۆى بناسىبايه؛
- ھىشتا خاوەن گالىسكە نەبوو ،
بەلام ھەندەى نەبرد پەيدای کرد؛
- حەزى لەمەرمەپ و خشته ،
- حەزى لەدارى زىپىن و دارى سبا؛
لە فابرىكەكەى
سى مەداليا؛
- بىجگە لە حىسابى دىكە
لە باكور بىست ھەزار سەھم؛
- ھەروا بە بەلاش و ھەلاش
مەعلانى ئوپىنۆرد دەدۆزىنەوہ!
- (يا لە لوزارىش بىت!)
ھەر لە شتومەكى كۆنەوہ تا تەوقى سەر ،
لە بازارى پاتىركىش
قازانچىكى زۆر؛
- زۆر حەزى لە ژنەكەى و
لە داىكى نەدەکرد؛ - بەلام
بروای بە نەمرى رۆح ھەبوو ،
خوتنەرى نىبۆپە تىش بوو!

دەبى پارووى خۆت لەژىر چىنۆكمان رامالى ،
گولوى ئەفسونناوى نامۆمان پى بفرۆشى ،
چاوخەمبار ، بە نىتو تەم و مژە چلكنەكانمانەوہ رابىوورى
سەبىرى درەختە كاكاوہ لەدەست چووەكان و
تارمايىبى ھەلئوہرىوہكان بكەى.

قۆشمەبازى

دەربارەى سەرەناكانى ئەمىنە بۆچىتى

لە شانۆى لامۆنى، لە بروكسل

ئەمىنە قەلئەمبازى دا فرتەى کرد و بۆى دەرچوو؛
وہلچ دەلەت: «لە راستىدا ئەمە بۆمن ،
پراكرىيە(۱۱۶) ، من لە ھەققەتدا خۆرىيەكانى دارودەوہن ناناسم ،
تەنھا ئەوانە نەبىت كە لە مۆنتانى ئو زىرپ پۆتاژىرن(۱۱۷) .»
لە نووكى پىيە ناسكەكانىيەوہ و لە چاوانى كە پىدەكەنن ،
ئەمىنە بە گورز ورتىنە و روحيانىيەت ھەلدەرپىژى؛
وہلچ دەلەت: «ھەلەن ، لەزەتى درۆزانە!
ژنەكەم سىماى سووكى نىيە .»
ئىوہ سىلفىدى(۱۱۸) ئەژنۆ سەركەوتوو لە ياد دەكەن ،
كە دەتانەوئى فالس فىرى فىل و
دلشادىش فىرى كۆنەپەبوو ، پىكەنىنىش فىرى
حاجى لەقلەق بكەن ،

۱۱۶ - پراكارى Prākṛit/ Prācrit: جۆرە دىيالىكتىكى سانسكرىتييە .

۱۱۷ - ناوى چىايەكە: Montagne - aux - Herbes - Potagées .

۱۱۸ - سىلفىد Sylphide: جۆرە بالىيەكە لە دوو بەش پىتكەدەت .

که به ریبه کی به هه وهس له سه ر پښگای بروکسل و نوکلیف

تۆ که ئیسک و پلووسک شهیدا ده که ی
سه مبوله قیژ لی هاتوه کانیش،
بوئوه ی شهوهت به تام بکه ی،
(با هیلکه و روئیکی ساکاریش بیته!)
پییره فییره ون، نه ی مونسولین!
به رامیهر نه م ئیعلانه ناوه خته،
خه ونم به تۆوه بینی: له پیتش گۆرستانه که، ئیستامینی!

- چه زی له عیشقی له ش،
چهنه رۆژیکی بیزاری برده سه ر له رۆم،
ههروه ها ژنیکی سیلدار،
له عیشقی نه ودا رۆحی ده رچوو.
له ماوه ی سن سه عات و نیو،
نه م له وچه یه که له تورنییه وه هاتبوو،
هه موو ژیانیمی بو هه لده پشته؛
مییشکی گه لی قال کردم.
نه گه ر نازارم وه سف که ن،
هه رگیز کو تایی نایی؛
توو ریم جله و ده کرد و به خوم دهوت:
«هه ر به لایهن که مه وه، بتوانم چاو لیک نیم!»
هه ر چه شنی یه کی هه وانه وه ی نه بی و
نه شویری پی هه لگری،
قوونم له نه سه که ملیه که ده خشانده
خه ونم به وه ده بینی که نغری بکه م.
نه م دیوه ناوی «باستون»!
له دهستی نافات هه لده هات.
منیش ناوه ستم تاکو گاسکون،
یا خو توو ر ده ده مه نیو ناوه وه.
له م پارسه ی که قیژی لی ده کاته وه،
کاتی هه ر که سه و ده گه ریته وه شوینی خوی،
جاریکی دی له سه ر ریگام
نه و نافته ته، بیایوی توو رتی دیته وه سه ر ریگام.

گوئی خراپه

۱۸۶۸

I

ئىپىگرافى كىتئىكى نەفرەت لىكراو

خوتئەرى ھىمىن و دەشتەكى
 قانىع و ساوتلكەى پىياوى چاكە ،
 ئەو كىتئىبە كە يوانىيە (۱۱۹) توور ھەلدە و ،
 ئەو كىتئىبە ئورژىياك (۱۲۰) و خەمۆكئىبە .
 ئەگەر شەيتان فېرى رەوانىيىزى
 نەكردووى ، عەمىدى فېلباز ،
 فرېتى دە! لە ھىچ ناگەيت ،
 يا ئەو تە بە ھستىريايم تىدەگەيت .
 ئا بەلى ، بەيئ ئەو ھى ئىغرا بىكرىت ،
 چاوانت دەتوانن رۆ بچنە خەرەند ،
 بۆم بخوتئەو ، بۆ ئەو ھى فېرى خۆ خۆشەو بىستان بىم!
 رۆحى فزوولى ئازار دەكئىشى
 دەروات و لە بەھشتى تۆ دەگەرى ،
 سكالام بۆ بىكە!... ئەگىنا ، نەفرەتت لى دەكەم!

۱۱۹- كە يوان: نىسبە تە بە ئەستىرەى كە يوان Saturne .

۱۲۰- ئورژىياك Orgiaque : نىسبەت بە ئورژى Orgie . كە شىكە بۆ بەختىبارى دىۋىنىزۆس و باخۆس دەكرىت .

II

بۆ تىوودۆر دو بانقىل

۱۸۴۲

تۆ بە ھىتە يالى ژنە خوداۋەندەكەت
 گرتە چىنگ ،

بە روخسارە وەستايىيە كە تەو ، بە خەو ئوويىيە جوانە كە تەو ،
 ھەر بە لاوتىكى دلرەقت دەكرد كە عاشقە كەى بداتە عەرزى .

چاۋ رۆشن و پىر ئاگرى نەو نەمام
 فېزىبى ئەندازىارانەت

لە بىناسازى پىشان دا كە بە جورئەتتىكى رەھا
 ئاستى پىنگە يىشتى دەردە خست .

شاعىر ، خوتئىمان لە ھەموو كونىكەو ھىچقە دەكات ،
 ئايا ئەمە رىككەو تە كە كراسى سانتۆر ،

ھەموو دەمارەكانى دەكردە جۆگە لەى غەمگىن ،
 سى جاران لەناۋ لىكى روون رەنگىن دەبوو

لىكى ئەو دلە پىر لە كىنانە و ئەو مارە درندانەى
 كە بە چكە ھىرقل لە بىشكە دەخنىكىن؟

III

سەبىلى ئاشتى

لاساىى لۇنگفېلىۋ كراۋە*

بەلام گىچ مانىتۆ ، مامۆستاي ژيان ،

بەتوانا ، ھاتە خوارى بەرەو چىمەنى كەسك ،

بەرەو چىمەنە فراوانەكان كە گردى بەرزى لى بوو ؛

لەوتىش ، لەسەر گاشە بەردەكانى رووژكارىر

* - Longfellow : شاعىرىكى ئەمىرىكىيە ، زەخىرەى شىعەرەكانى ، لە شىعەرى مىللىيەو ھەلئەتئىجاۋە ، ھەرۋەھا خاۋەن توانايەكى زۆرە لە شىئەسازى .

به سهر هممو فهزا و زالهي نغروي روشنايييه،
 مهزن و شكومه ند، بهراوه ستاوي.
 تا لهو كاته، نه تهوه له ژماره نه هاتووه كاني گاز كرد،
 كه له گيا و دهنكه لم گه لني زياتر بوون.
 به دهسته سامناكه كه ي گاشه بهرديكي شق كرد،
 سه بيلتيكي نايابي لني دروست كرد،
 پاشان له دهم جوگه له ش، له ناو دهوونتيكي چرډا،
 بوئوه ي لولو له يه ك دروست كات،
 قاميشيكي دريژي هه لبرارد.
 كوته ره داريش بوئوه ي بيياخني؛
 نه وپش خاليقي هيز و توانا،
 به پيوه، وهك چراي يه زداني
 سه بيلي ناشتي داگيرساند.
 به پيوه، له ناو كاريه ر، ريك و راست،
 شهنك، نغروي روشنايي، دهستي كرد به كيشاني.
 نه مهش گه وره ترين هيمما بوو بوئوه وه كاني.
 هيدى هيدى، تيكه لني هه واي بيگه ردى به بيان ده بوو،
 شه پؤل و بوندار، دوو كه لني يه زداني،
 سه ره تا، هيلتيكي شه وه زهنگ بوو،
 پاشان هه لم شين داگيرسا و چرتر ده بوو،
 هيدى هيدى سپي، به بهرز بوونه وهش بي وچان زلتر ده بوو،
 به بنميچي ناسمانه كان ده كهوت و په رت و بلاو ده بووه وه.
 له ترؤپكه هه ره دووره كاني چيا بهردينه كانش،
 هه ره له دهر باچه كاني باكووره وه تا ناوه به هاژه كان.
 هه ره له تاوزه تتاوه، له دوئي بي وپنه وه،
 تاكو تويسكالؤسا، دارستاني بوئوخوش،
 هه موو هيمما و دوو كه لني چريان بيني
 به نارامي لهو به بيان بيه تاله دا بهرز ده بووه وه.

به يامبه ران ده بيانگو: «نهريئ نهو ده زووله هه لمه تان بيني،
 كه هه ره به دهستي ده چوو فرمان دهر بكات،
 نه م لاو نه ولا ده كات و سپاه له خوژ جودا ده بووه وه؟
 نهوه گيج مانيتويه، ماموستاي ژيان،
 كه روو ده كاته چوار قوژبني چيمهن و ده فهرموي:
 «جهنگاوهران، هه موو تان داوه ت ده كه م، گوئ بو
 راويژم شل كه ن!»
 له رچه ي ناوانه وه، له ريگه ي دهشتا بيه كان،
 له هه ره چوار لاوه كه هه ناسه ده دات با،
 جهنگاوهراني هه موو هوزي، هه ره هه موو،
 له هيماي نهو هه وره تينگه يشتن كه ده جوولا يه وه،
 به هيمني و له سه رخو به ره و كاريه ر رووژ هاتن،
 كه گيج مانيتو ژواني داونه تي.
 راوه وه ستان جهنگاوهران له سهر چيمه ني كه سك،
 ته يار له بو جهنگ و سيما شپراني،
 رهنگ تير هه ره چه شني گه لاي خه زان،
 كينه يه كيش كه ده چوو ه گژ هه موو بوونه وه ريك،
 كينه يه ك كه چاوي باو با پيراني ده سوو تاند،
 چاوانيان ي به گريكي قه ده ري داده گيرساند.
 چاوانيان پر له قيني زگماك بوو.
 به لام گيج مانيتو، ماموستاي گوئ زه مين،
 به چاوتيكي پر له به زه بيه وه سه يري ده كردن،
 هه ره كو باوكيكي دل نه رم، دوژمني پاشا گه ر دانيي،
 كه رو له نازبه كاني ده بيني ده جهنگن و گاز له يه كتر ده گرن،
 بو هه موو نه ته وه يه ك ناوا بوو گيج مانيتو.
 دهستي راست و به تواناي به سه ريانا ده هينا،
 بوئوه ي دل و سروشتي ته سكيان داگير كات،
 بوئوه ي به سيبه ري دهستي هيتور كاته وه هه لچوونيان،

پاشان زمانی پڙا و بهدهنگیکی میهره بان،
هر به دهنگی ناوی گهرداوی دهکرد
له سهرووی ئاستی مروڤ، شلپه‌ی دههات:

II

«ئه‌ی وه‌چه‌ی داهاتووم، نازیز و غه‌مگین!
ئه‌ی رۆله‌کانم! گوڤ له عه‌قلی یه‌زدانی بگرن،
که گیچ مانیتۆیه، مامۆستای ژیان،
که قسه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات! ئه‌وه‌ی که له نیشتمان‌که‌تان
ورچ و قوندور و که‌له‌ کتوی و بیزۆنی دانا.
راوی ئاژله و پاوه ماسیم بۆ ئاسان کردن،
بوچی راوچیتان ده‌بیتته پیاوکوژ؟
زه‌لکاوه له‌منه‌وه پر له‌ بالنده بوو؛
رۆله پرووگرژه‌کانم، بوچی به‌ختیار نین؟
بوچی مروڤ هاوسیتی خو‌ی راو ده‌کات؟
به‌راستی ئه‌من قه‌لسم له‌ جه‌نگه‌ سامناکه‌کانتان.
پاز و نیاز و نویتژتان همه‌مووی گو‌تره‌یه!
ترس له‌ناو سروشتی دژوارتانداهه‌یه،
هه‌یزیش له‌ناو یه‌کگرتنتان دایه. که‌واته،
وه‌کو‌برا بژین، له‌ پاراستنی ئاشتیش تیبیگه‌ن.
سبه‌ینی له‌منه‌وه په‌یامبه‌ریکتان بۆ دپت
فیرتان ده‌کات و له‌گه‌لتانا نازار ده‌کیشی.
وشه‌کانی ژیان ده‌که‌نه‌ جه‌ژن،
به‌لام ئه‌گه‌ر بیته و حیکه‌ته ره‌هاکه‌ی به‌گالته وهریگرن،
منداله هه‌ژاره نه‌فهرت لیکراوه‌کان، همه‌موتان له‌ناو ده‌چن!
په‌نگی پیاوکوژیتان له‌ناو ئاوه‌کان بسرنه‌وه.
قامیشه‌لان زۆر و گاشه‌به‌ردیش زل؛
هر یه‌کیکتان ده‌توانی سه‌بیلی خو‌ی دروست کات.

شهر به‌سه و خو‌ین رۆتن به‌سه! وه‌کو‌برا بژین
له‌ ئیسته به‌دواوه، یه‌کگرن همه‌موتان،
سه‌بیلی ئاشتی بکیشن!»

III

له‌ پرتیکدا هه‌ر همه‌مو، چه‌ک و تفاقیان توور هه‌لدا،
په‌نگی جه‌نگیان شو‌رد له‌ جو‌گه‌له‌کان،
که له‌سه‌ر ته‌ویلی گرز و سه‌رفرازیان بره‌قه‌ی ده‌دایه‌وه.
هه‌ر که‌سه و ده‌ستی کرد به‌ سه‌بیل تاشین و له‌ که‌ناریش
قامیشیکی دریتی هه‌لده‌قه‌نی و هه‌لی ده‌پاچی.
خوداوه‌ندیش بزه‌ ده‌بگرت کاتی ده‌پروانییه ئه‌و منداله هه‌ژارانه!
هه‌ر که‌سه و رۆحی هه‌یم و شادومانی بۆ گه‌رایه‌وه،
گیچ مانیتۆش، مامۆستای ژیان،
گه‌رایه‌وه به‌ره‌و ده‌روازه‌ و الاکه‌ی ئاسمان.
له‌ناو هه‌لمه‌ رۆشنه‌کانی هه‌وریش
خوداوه‌ندی مه‌زن به‌رز ده‌بووه‌وه،
گه‌وره و بۆندار، شکۆمه‌ند و رووناک،
دل‌خۆش به‌ کاره‌که‌ی!

IV

نوێژی بت په‌رستی

ئای! گه‌کانت خامۆش مه‌که‌ره‌وه؛
دل‌ی نغرو بووم گه‌رم که‌ره‌وه،
شه‌هوه‌ت رۆحه‌کان تیرۆر ده‌کات!
Diva! supplicem exandi!
ژنه‌ خوداوه‌ند له‌ناو هه‌وادا په‌رت و بلاو،
کلپه‌ له‌ژیر زه‌مینه‌کانمان!
رۆحیکی بیتار ده‌هه‌ینبته‌ دی!

که سترانی یه زدانیت بۆ ته رخان ده کات.
 ئە ی شه هوهت، هه مېشه بيه به سازاده م
 ده مامکی بووکی زه ریا وه درگه
 که له گوشت و مه خمه ل دروست کراوه،
 یا وه نه وزه قورسه کاتم تیا برژینه
 ناو شه رابی ئە فسووناوی و بی وینه،
 شه هوهت، تارمایی بی شتیه.

V

سهر قاپ

بچیتته هه ر چ شویتیک، سه ر زه مین، ناو ده ریا،
 ناو ناوه وه وایه کی نیو قرجه ی گه رما، یا ژیر خۆریکی سپی،
 خزمه تکاری مه سیح و کورتیزانی سیتیر،
 ده رۆزه که ری تاریک یا کریووسی (۱۲۱) په نگ تال،
 شارستانی یا ده شته کی، ویل یا نیشه جی،
 می شکی چکۆله چالاک بیت یا سست،
 له هه موو شویتنی مرۆف ئە شکه نجه ی ده سستی غه بیه،
 به چاویکی پر له ترسه وه ده روانیتته به رزی.
 به رزیش، ئاسمانه! دیواری ئە شکه وته که ده یخنکینتی،
 به ئۆپه ریتتی، بنمیچ دره وشایه وه
 که هه ر رووته یه ک خاکی خویناوی ده شیلتی؛
 ئە شکه نجه ی لیه رتان، هیوای زاهیدیکی شیت؛
 ئاسمان، سه ر قاپی ره شی مه نجه لتی
 که مرۆفایه تی فراوان و دلره قی تیا جۆش ده دات.

۱۲۱ - Crésus: پاشای لیدییه (۱۶۵-۵۴۶ پ.ز.)

VI

تاقیکردنه وه ی نیوه ی شه و

سه عات دو انزه ی شه و لی ده دات،
 به گالته جار بیه وه ده مانخاته ژیر لیپه رسیار بیه وه؛
 ده خاته وه یادمان که چیمان کرد،
 ئیمیرۆ له رۆژ هه لاته وه:
 - ئیمیرۆ، کاتیکی شووم،
 هه ینی، سیانزه ی مانگ،
 سه ره رای هه موو شتی
 شه مه نه فه ری بیده مان هینا.
 کفرمان به مه سیح کرد،
 به و خودایانه ی که جیتی پروا بوون!
 هه ر چه شنی مشه خۆریکی سه ر سفه ری
 درنده کریسو س ئاسا
 بو ئه وه ی دلره ق دلخۆش که یین،
 پیاوی هه ره شیاوی شه یتان،
 جویتیمان به هه ره خۆشه و بست دا
 هه لشاخین به و که سانه ی که توو رپان هه لداین؛
 غه مگین، جه لادی چلیس
 به هه له قیزمان له لاواز کرده وه؛
 سلومان له که رایه تیه کی مه زن کرد،
 که رایه تی سه ر ته ویلی گا؛
 ماچی ماده دی ره ق و ته ق
 به ملکه چیه وه،
 له بۆگه نیش
 پیرو زیا بیمان له رۆشنا یی ژاکا و کرد.
 له کۆتایی، بو ئه وه ی کاس بوون

هه‌لده‌م‌ثرم
 شه‌هوه‌تی به‌زدانیی!
 سروودی قوول و به‌له‌زه‌ت!
 هه‌موو هه‌نسکی سینه‌ت
 برواش ده‌که‌م که دلت
 میرووه شوژ بووه‌کانی چاوانت داده‌گیرسیتی!

II

ده‌زانم دلت، ئە‌قینی کۆنی ره‌گه‌ه‌ل‌کیشراوی
 تیا ده‌رژئی،
 هه‌روه‌کو کووره‌ کلپه‌ ده‌کات،
 هه‌ندی فیزی نه‌عله‌ت لیکراوانیش
 له‌ژئیر مه‌مکت هه‌شار ده‌دهی؛
 به‌لام نازیزه‌که‌م، چه‌ندی خه‌ونه‌کانت
 په‌نگی دۆزه‌خیان تیا نه‌ده‌ده‌وشایه‌وه،
 به‌کابوسی‌کی بی وچانیس
 خه‌ون به‌ ژهر و شمشیره‌وه ده‌بین
 به‌ بارووت و ئاسن ئابلوقه‌ ده‌درین.
 بۆ خه‌ل‌کان ته‌نها به‌ترسه‌وه ده‌کرایه‌وه،
 له‌هه‌موو شوینیکیش به‌دبه‌ختی لیک ده‌دایه‌وه،
 که سه‌عات لی ده‌دات خو‌گرمۆله‌ ده‌که‌یت،
 هه‌ستیش به‌ دل‌گوشرانی قیژ لی بوونه‌وه ناکه‌یت،
 شازاده‌ی کۆیله، تو ناتوانیت
 به‌بی مووچرک و سامناکی خو‌شمت بوی،
 له‌ناو سامناکی شه‌وی دزیودا
 رۆحی پر ناله‌ پیم بلتی:
 «ئهی پادشاهم، هاوچه‌شنی تو!»

له‌ناو ورپینه‌ بتاسینین،
 ئیمه‌ی که‌شیش لووت به‌رزی لیر،
 که شکۆمه‌ندی له‌وه‌دایه
 شته پرسه‌داره‌کان سه‌رخۆش کات،
 بخۆینه‌وه بی تینوتی، بی برسیتیش بخۆین!
 - خیرا فوو له‌و فانۆزه‌ که‌ین،
 بۆ ئه‌وه‌ی له‌ناو شه‌وه‌زه‌نگ خو‌حه‌شار ده‌ین!

VII

ماردیگالی غه‌مگین*

I

که‌تۆژیر بیت چ گرینگیه‌کی هه‌یه‌ بۆم؟
 جوان به، غه‌مگین به! گریان په‌ونه‌ق ده‌داته‌ سیما،
 هه‌ر چه‌شنی رووبار بۆ دیمه‌ن؛
 هه‌وره‌ تریشقه‌ گولان ده‌گه‌شینیتته‌وه
 له‌ هه‌موو کاتێ زیاترم خو‌شم ده‌ویی
 کاتێ به‌ختیاری ته‌ویلی نغرو بووت جی ده‌هیلجی؛
 کاتێ دلت له‌ناو سامناکی ده‌خنکی؛
 کاتێ له‌سه‌ر ئیستات هه‌وری دزیوی
 پابردوو ده‌که‌ویته‌ کار.
 کاتێ چاوه‌ گه‌وره‌کانت
 هه‌روه‌کو خوین ئاوپکی گه‌رم ده‌رژین، خو‌شتم ده‌وی،
 سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ کاتێ ده‌ستم پاتده‌ژهنج،
 دل‌ه‌راوکییه‌ قورسه‌که‌ت، هه‌روه‌کو
 نوزه‌ی گیان رۆ ده‌چێ.

*-Mardigale: شانۆگه‌رییه‌کی کورته‌ و به‌ شیع‌ر ده‌نوسریت، ته‌عبیر له‌ فیکره‌یه‌ک ده‌کات
 بلیمه‌ت و نه‌جییزادانه‌یه.

VIII

ئاگادار كهرهوه

هه موو مروڤى شايه ستهى ئەم ناوه
 زهرده مارتىكى له دلپا حهشار داوه،
 چوار مه شق، ههروه كو له سهر عهش دابيت،
 ئەگه ر بلتت: «به لئى!» وهلام ده داته وه «نه خپى»
 چاوانت نوقم كه نپو چاوه را وه ستاوه كانى
 ساتيريسه كان و نيكسه كان،
 دانتيش ده لئت: «ببر له ئهركه كهت بكه ره وه!»
 مندال دروست بكه و درهخت بچينه،
 شيعر بهونه وه و مه رمه ر بتاشه،
 دانتيش ده لئت: «ئهرئ ئەم ئيواره يه ده ژيت؟»
 هه ر چۆنيك بهر نامه پترى بكات و هيوابه خش بيت،
 به بچ ئەوهى ئاگادارى ئەو ماره چه قاوه سووره نه بيت،
 مروڤ ناتوانيت ته نها بو چركه به كيش بژيت.

IX

ياخى

فريشته يه كى شيت ههروه كو هه لزيهك له ئاسمان ده توپته وه،
 به توندى قزى كافرىكى گرت و به راوه شانده وه وتى:
 «تو فيره ياسا ده بيت!

(گوپت ليمه، چونكه من فريشتهى خيترخوازي تۆم؟) ده مه وئ!

پتويسته ئەوه بزانيت، ده بچ به بچ روو گرژ كردن فيره خوشه ويستی بيت،
 خوشه ويستنى هه ژار و شه رخواز، كيسه ل و لانه واز،

بكه يته رايه خ كاتى مه سيح تپده په رى

فه رشىكى سه فرزاي بو خيترخوازي.

ئه وهاي ه خوشه ويستی! پيش ئەوهى دلتيش بگوشرى،

به شكۆمه ندى خودا وه جدت داده گيرسيته؛
 ئەمه شه هوه تى راسته قينه و توتشوى ئەبه ديبه!
 فريشته ش، هه نده سزاي باوه رى دام! حه زده كا به و
 مسته كۆله نه فرهت لئكراوه ئەشكه نجه دات؛
 به لام نه فرهت لئكراوه هه ميشه له وه لامدا ده لئت: «به سه ئيترا!»

X

زۆر دوور لپره وه

ئا لپره يه مالى پيروژ
 كه كيژى ئارايش بووى لپيه،
 هيمن و هه ميشه له سهر پى،
 به ده ستى باوه شينى سينه ده كات،
 ئەنيشكيش نوقمى باليف
 گوئى له گريانى هه وز ده گرئت:
 ئەمه ژوورى دۆرۆتپيه (۱۲۲).
 - شه مال و ناو له دووره وه گۆرانى بو ده چرن،
 بو ئەوهى ئەو منداله نازداره بلا و تپته وه،
 گريان و هه نسك تپكه ل ده بن.
 هه ر له سه ره وه تاكو خوارى، له ژير چاوديريبه كى زۆر
 به رۆنى بۆندار و بانژوا،
 پتسته ناسكه كهى چه ور كرا.
 - گولا نيش له قوژين ده بوورپنه وه.

۱۲۲ - Dorothee: پير-ژن دۆرۆتى، شه هيدىكى سه دهى چاره مه. پتويسته له سیداره بدرت
 چونكه توشى وه جدىكى تاييهت ده بيت. له رى به ره و سیداره، توشى پاريزه رىكى لاو
 ده بيت و ده به تپته وه سه ر «رپى راست». ئەم به سه ره اته له چاخه كانى ناوه ند زۆر
 به ناوبانگ بوو.

XI

خه پړند

پاسکال خه پړندی خزی هه بوو، له گه ل وی ئەم بزویته ره.
 - ئەفسوس! هه موو شوینن شیوه، - کردار و ئاره زوو و خهون و ئاخوتن!
 له سهه مووه کانیشم که ریک راده و هستان
 چه ندین جار به ترسه وه هه ست ده کهم با تیده په ریت.
 له سهه ره وه، له خواره وه، له هه موو لایه ک، له قوولایی،
 که ناری لمن، بیده نگیی، فهزا سامناک و داگیر کهر...
 له قوولایی شه وه کانیشم خوداش به قامکی ژیری
 وینه ی کابو سیکی بی شیوه و بی وچان ده کشیت.
 به قه د خنکانی ناو چال له وه نه وز ده ترسم،
 هه موو پر له شه پۆلی سامناک، له کوتیبه وه دین، نازانریت؛
 له هه موو ده لاقه کانیشه وه هه تاهه تایبی ده بینم،
 رۆحیشم هه همیشه تووشی گیتزبون ده بی،
 بی هه ستیش به غیلی به عه ده م ده با.
 - ئای هه رگیز له ژماره و بوونه وه ران دهر نه چیت!

XII

سکالاکانی ئیکاریک

دۆستی سوزانییه کان به ختیارن،
 وریا و تیرو ته سه ل:
 به لام من، له بهر ئه وه ی هه ورم لغاو کرد
 بازو وه کانم داوه شاوون.
 له بهر ئه ستیره بی وینه کان،
 که له قوولایی ناسمان دهره وشینه وه،
 چاوه سووتاو وه کانم ته نه ا
 یاداشتی هه تاو ده بین.

بی هه وده بوو هه ولی ئه وه م دا
 ناوهند و کو تایی فهزا بدۆزمه وه؛
 نازانم له ژیر چ چاوتیکی گرین
 هه ستم ده کرد بالم ده شکا!
 به ئه قینی جوانیش ده سووتا،
 شه رهی شکومه ندیشم بو نه ما
 بو ناری خۆم پیشکه شی خه پړند بکه م،
 وه کو گو ریش بو م ده شیت.

XIII

پامان

نازاره کانم ژیر بن، توژی دان به خوتانه بگرن.
 چاوه روانی ئیواره بوون، ئا ئه وه تا به ره و روومان دی:
 که شیک تاریک، شار ده خاته بوخچه که یه وه،
 بو هه ندی ناشتی دین، بو هه ندیکی دیش پارایی.
 کاتی که خه لک و چلیسه کان زۆر ده بن و خۆ ده ده نه
 بهر قامچی ئاره زوو، ئەم جه لاده بی به زه ییبه،
 برۆ له جه ژنی ملکه جدا په شیمانی بچن،
 نازاره کانم، ده ستان بین، دوور که ونه وه له وان،
 ده با لیته وه برۆین.
 ئا ئه وه تا سالانی رابردو به کراسیکی سپیاله وه
 مل خوار ده که نه وه سهه دالانه کانی ناسمان،
 له نیو ناوه کانیسه په شیمانی ده م به خه نده ده که شیتته وه.
 هه تاوی نه خوش له ژیر که وانیک خه وی لی که وتوو
 هه ر چه شنی کفنیکی دریز به ره و رۆژ هه لات ده خشی.
 گو یگرن، نازیه کانم، له ده نگی نه رمی پیی شه و.

مانگی بریندار

ئەي مانگ باوكمان بە نەيتى دەيانپەرستى،
 لە سەررووى ولاتە شىنەكان سەراى رۆشن بوو،
 ئەستىرەكان بە باق و برىقەووە دوات دەكەوتن،
 پىرەژنە سانتىياكەم، چراى چەقى ژبانمان،
 عاشقان دەبىنى لەسەر رايەخى مەرگى بەناويانگيان،
 بە زارى نووستوويان ئەو نەخشە تازەيەيان نیشان دەدا؟
 شاعىر تووشى كارى خۆى دەبوو؟
 يا لەژىر پووش و پەلاش ئاشق و ماشق تىك دەئالان؟
 لەژىر كەوانە زەرەكەت، بەپىدزە،
 ھەرۆكە جارەن دەگەرپى، لە ئىتوارە تا سپىدە،
 ماچى ئەندىمىيون (۱۲۳) مېھرەبانى لەناوچوو؟
 «- داىكت دەبىنم، رۆلەى ئەم چەرەخە ھەژار كەوتوو،
 بەرەو رووى ئاوتىنەكەى كۆمەلنى سالانى قورس دەچەمىتەو،
 بە غەمگىنىش ئەو مەمكە لە گەج دەگرىت كە شىرىبى دايتى!»

۱۲۳ - Endymion: پاشايەكى ئەفسانەيى ئىيۆلېنەكانە يا شوانىكە «سىلېن» خۆشى دەوئىت (مانگ)، كە پەنجە كچى لى دەبىتەو. سىلېن خەونى ئەبەدى لەلايەن «زىوس» ھو دەسگىر دەبىت بۆ دۆستەكەى كە ھەموو شەوئىك لە ئەشكەوت دەچىتە ژوانى بەبى ئەوئى لە خەوى ھەلسىنئى. لە حىكايەتتىكى لاتىنى، دۆستى «ديانە» يە.

كورتەيەك لە ژيانى شارل بۆدلېر

- ۱۸۲۱ - ۹ى نىسان: لە پارىس، لە ۱۳ شەقامى ئۆن نوى، شارل دېتە دونياو، كورى يوسف فرانسوا و داىكى كارۆلېن ئارشىن بۆدوفايىبە كە لە سالى ۱۸۷۱ دەمريت.
- ۱۸۳۲ - بۆ «لېون» دەنئىردرېت، ئۆپىك وەكو «زركور» قبولى دەكات.
- ۱۸۳۷ - خەلاتى دووھى شىعەرى لاتىنى وەرەگرېت.
- ۱۸۳۸ - لەگەل ئۆپىك بۆ سەفەرئىك دەچن.
- ۱۸۴۰ - بۆدلېر روو لە ژيانىكى سەرىسەت دەكات، ژىرار دونئىرئال دەناسىت و ھەرۆھا بەلزاكەش. لەگەل «سارا» ناوتىك دەست تىكەل دەكات، بە «لۆشېت» بەناويانگە، سۆزانىبەكى گەرەكى لاتىنىبە.
- ۱۸۴۱ - ئۆپىك سەفەرئىكى دەربايى بۆ بۆدلېر ساز دەكات كە قەول بوو بۆ كەلكووتا بچن، بەلام بۆدلېر لە نىوئى رى بۆ پارىس دەگەرپتەو.
- ۱۸۴۱ - ۹ى نىسان: بۆدلېر مافى ئەوئى دەبىت ۷۵۰۰۰ فرەنگى بدريتى، مىراتى باوكىتى. لە دوورگەى «سان لوى» خانووبەك بەكرى دەگرى و ھاورپىبەتى لەگەل «ژان دوئال» پەيدا دەكات.
- ۱۸۴۵ - ھەولئى خۆكوشتن دەدات.
- ۱۸۴۷ - «ئەدگار پۆ» دەخوئىتتەو، لە سالى ۱۸۵۴-۱۸۵۵ دا «ولاتانى مېژوو» و كورتە چىرۆكەكانى وەرەدەگىرپتە سەر زمانى فرەنسى كە لە مارسى ۱۸۵۶ لە شىوئى كىتېبىك دەردەچىت.
- ۱۸۵۶ - كۆنترايەك لەگەل دەزگايەكى بلاوكرەنەو چن دەكات، بۆ لە چاپدانى «گولئى خراپە» لەگەل خاوەنەكەشېدا دۆستايەتتىكى دلسۆزانە پەيدا دەبىت.
- ۱۸۶۰ - ئىمزاى كۆنترايەكى تر بۆ لە چاپدانەوئى «گولئى خراپە» و لە چاپدانى «بەھەشتە دەستكرەكان».
- ۱۸۶۲ - شاعىر تووشى گىژبوونىكى سەخت دەبىت.
- ۱۸۶۴ - بۆ برۆكسىل دەچىت بۆ سازكرەنى چەند كۆنفرانسىك لەسەر ئەدەب، بەلام لەم سەفەرە شكستى دەھىنئى. لە ناوئىراستى مانگى ئازار بۆدلېر دەكەوئىت، دەبىنە كلىسەى سان لو، تووشى لەرزىنى ئەعساب دىت، بەلام چاك دەبىتتەو. لە مانگى تەموزدا داىكى بۆ پارىس دەبىگەرپتتەو، لە نەخۆشخانە دەكەوئىت.
- ۱۸۶۷ - ۳ى ئاب: پاش گىياندانىكى درىژ، دلى بۆدلېر لە لىدان دەكەوئىت و جىھان بەجى دەھىلئى.

42	XXVIII ماری سهماکه ر
43	XXIX کهلاک
45	XXX له ناخمه وه
46	XXXI خوینمز
47	XXXII شه ویکیان له تهنیشت ژنه
48	XXXIII په شیمانی ناواده
48	XXXIV پشیله
49	DUELLUM. XXXV
50	XXXVI بالکون
51	XXXVII دهست لیوه شاو
52	XXXVIII تارمایی
52	I شه وه زهنگ
52	II گولاو
53	III چوارچیتوه
54	IV پورتزیت
54	XXXIX نهم دپیره شیعرائهت دهدهمی
55	SEMPER DADEM XL
56	XLI ههر هه مووی
57	XLII که ئیواری دادی
57	XLIII مه شخه لی زیندوو
58	XLIV تیشک دانه وه
59	XLV دان پسانان
61	XLVI سپیده ناسک
61	XLVII هارمونی ئیواره
62	XLVIII شووشه
63	XLX ژهر
64	L ئاسمانیکی ته لخ
65	LI پشیله
66	LII پاپوری جوان
68	LIII داو ده تی سه فهر
70	LIV سه قهت
72	LV وتوویش

پیرست

7	پیشه کی
16	بو خوتنه ر
	سپلین و ئیدیا ل
17	I پیروزبایی
20	II ئه لباترۆس
21	III بهرزبونه وه
22	IV په یوه نندیه کان
22	V هه زه م له یاداشتی چاخه پرووته کانه
24	VI مه ناره کان
26	VII شهیتانی شیعی نه خوش
27	VIII شهیتانی شیعی بهرتیل خور
27	IX کۆلکه راهیب
28	X دوژمن
28	XI به ده بخت
29	XII ژبانی پیشتر
30	XIII بو هیمیه کان سه فهر
30	XIV مرۆف و زه ریا
31	XV دۆن جوان له دۆژا
32	XVI سزای لووت بهرز
33	XVII جوانیی
34	XVIII ئیدیا ل
34	XIX ده له دتو
35	XX ده سامک
36	XXI سروودی جوانی
38	XXII عه تری غه رب
38	XXIII قش
40	XXIV ههر چه شنی په رستنی گومبه زی شه وین
40	XXV ته واری گهردوون ده خه بته کووچه ته وه
41	XXVI SED NON SATIATA..
41	XXVII له گه ل نه و جلوه رگه چین چینه سه ده فییه

99 کچه سوالکهریکى LXXXVIII
102 بالندهى دهريا LXXXIX
104 حهوت پيره ميرهدهکه XC
106 پيره ژنه چکوله کان XCI
110 کویره کان XCII
111 بوژنيکى رابوورد XCIII
111 هه يکه لى ره نجبه ر XCIV
113 شه فقهق XCV
114 گه مه XCVI
115 سه ماى مردووان XCVII
117 خوشه ويستى درۆ XCVIII
118 هاوسيتى شارم XCIX
119 کاره که ره دلّ C
120 ته م و باران CI
120 خه ونى پاريسى CII
123 سپيده CIII
 مهى
124 رۆحى مهى CIV
125 شه رابى پينه دۆز CV
126 شه رابى پياو کوژ CVI
128 شه رابى ته نهايه ک CVII
129 شه رابى عاشقان CVIII
 گولى خراپه
130 ويرانكارى CIX
130 ژنه شه هيد CX
133 ژنه نه فرهت ليکراوه کان CXI
134 دوو خوشكى چاک CXII
134 هه وى خوتين CXIII
135 ئه ليگۆرى CXIV
136 شازاده CXV
137 سه فهر بو سياتير CXVI
140 خوشه ويستى و که لله سه ر CXVII

72 سترانى پاين LVI
74 بو خانميتک LVII
76 گۆرانى پاش نيوه رۆ LVIII
77 SISINA. LIX
78 بو ژنه کريتۆلى LXI
78 MDESTA ET ERRABUNDA. LXII
80 رۆحى گه راوه LXIII
80 سونيتى خه زان LXIV
81 غه مگينى مانگ LXV
82 پشيله LXVI
82 کونه په پوو LXXVII
83 سه بيل LXXVIII
84 مۆسيقا LXIX
84 گلکۆ LXX
85 گرافيوژنيکى ئه فسووناوى LXXI
86 مردوويه کى شاد LXXII
86 به رميلى قين LXXIII
87 زهنگى دهنگ نووساو LXXIV
88 سپلين LXXV
88 سپلين LXXVI
89 سپلين LXXVII
90 سپلين LXXVIII
91 وه سواس LXXIX
92 ئاره زوى عه ده م LXXX
93 کيمياى نازار LXXXI
93 سامناکيه کى دلگير LXXXII
94 خو نازارده ر LXXXIII
95 له کيس چوو LXXXIV
96 کاترۆمير LXXXV
 تابلو پاريسيه کان
98 ديمه ن LXXXVI
99 هه تاو LXXXVII

شيعره جوراوجوره كان

177 XVII دهنگ

179 XVIII چاوه پروان نه كراو

181 XIX بارمته

182 XX بۆ كيتيكي مالاباري
قوشمه بازي

183 XXI دهرياره سهره تاكاني نه مينه

184 XXII بۆ نۆزئين فرؤمه نئا

186 XXIII كه به ريبه كي به هه وهس

پاشكۆي چاپي سييه م - گۆلي خراپه ۱۸۶۸

187 I ئيپيگرافي كتيبيكي

188 II بۆ تيؤدؤر دو بانقيل

188 III سه بيلي ئاشتي

192 IV نوتيزي بت په رستي

193 V سه رقاپ

194 VI تاقيكرنه وهى نيوهى شهو

195 VII ماردىگالي غه مگين

197 VIII ئاگادار كه ره وه

197 IX ياخي

198 X زؤر دوور ليروه وه

199 XI خه رهند

199 XII سكالاكاني ئيكاريك

200 XIII رامان

201 XIV مانگي بريندار

202 كورته بهك له ژيانى شارل بؤدليئر

203 پيرست

ياخي بوون

141 CXVIII وهرگه يراني سان - پيار

142 CXIX ها بيل و قابيل

143 CXX دوعا و نزاى شهيتان
مه رگ

146 CXXI مه رگي عاشقان

146 CXXII مه رگي هه ژاران

147 CXXIII مه رگي هونه رمه ندان

148 CXXIV كوتاي رؤژ

148 CXXV خه ونى فزوولييهك

149 CXXVI سه فهر

كه ساسه كان

155 I خورتاواي رومانسي

ئه و شيعره قه ده غه كراوانه ي كه له گۆلي خراپه ده ره يئران

156 II ليزيؤس

159 III ژنه نه فهدت ليكراوه كان

163 IV لييتي

164 V بؤ ئه و ژنه ي كه زؤر

166 VI خشل

167 VII ميئامؤر فؤزه كاني
گالاتري

168 VIII فواره

170 IX چاوانى بيتر

171 X سروود

171 XI په يماني روخساريك

172 XII ديو

ئيبىگراف

175 XIV ئه وهى كه وينه ي

176 XV لؤلاي فالانس

177 XVI دهرياره ي له تاس